

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 10

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 21 d'octubre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2400/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciació de la formació del sector comercial. 350
 - 2) **RGE núm. 2543/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació del món empresarial en els àmbits de la recerca i la innovació. 351
 - 3) **RGE núm. 2544/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Museu Arqueològic d'Eivissa. 352
 - 4) **RGE núm. 2545/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de control industrial. 353
 - 5) **RGE núm. 2546/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat d'execució del pla especial de protecció civil pel que fa a les inundacions. 353
 - 6) **RGE núm. 2547/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reserva del 5% dels llocs de treball per a persones amb discapacitat. 353
 - 7) **RGE núm. 2548/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la imatge
-

- de les nostres illes al mercat britànic. 354
- 8) RGE núm. 2535/03**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a camins rurals. 355
- 9) RGE núm. 2537/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a planta depuradora del municipi d'Eivissa. 355
- 10) RGE núm. 2536/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preus pels aliments. 356
- 11) RGE núm. 2538/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llocs de lliure designació. 357
- 12) RGE núm. 2505/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a televisió autonòmica. 358
- 13) RGE núm. 2541/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Rosselló i del Rosal, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a garantia de pluralitat de la futura televisió autonòmica. 359
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2318/03**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a elaboració de projectes de llei (Urgència). 376
- III. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 1943/03**, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a desplegament d'energies renovables. 386
- IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 1441/03**, pel qual es deroga la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre estades a empreses d'allotjament, destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient. 360

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats, començarem la sessió plenària.

Sí, Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo demanaria que, en virtut de l'article 68 del Reglament, sembla ser, si poguéssim fer una alteració de l'ordre del dia i passar a la discussió de la derogació de la Llei de l'ecotaxa en segon lloc, després de les preguntes, per un imponderable o un inconvenient que fa que certs membres del Govern no puguin ser aquí si quedés en darrer terme.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Jo deman a tots els portaveus si estan d'acord amb aquesta petició que ha fet el Grup Parlamentari Popular.

Estan d'acord? Idò s'accepta aquesta petició.

I.1) Pregunta RGE núm. 2400/03, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciació de la formació del sector comercial.

Passarem a la primera pregunta, la núm. 2400/03, relativa a potenciació de la formació del sector comercial, que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, a la compareixença del conseller de Comerç ell va anunciar a la comissió que pensava donar un fort impuls al sector comerç, i que una de les línies que pensava impulsar era concretament la formació d'aquest subsector. D'aquí, idò, que avui el Partit Popular formula aquesta pregunta al conseller, a veure si ens pot explicar com serà aquest impuls en formació que pensa donar al sector comerç.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo supòs que tothom coincideix en el fet que la formació és un dels elements més importants ja no només del comerç, sinó de tota l'activitat econòmica, comerç, indústria, etcètera. I des del punt de vista del comerç aquesta formació no només s'ha de dirigir als treballadors sinó que ha de ser també per a l'empresari, per al comerciant; no només a les grans superfícies sinó especialment per a les petites botigues, per al petit comerciant que és el que més necessitat està de formació, d'adaptar-se als nous mercats.

Jo crec que les línies d'actuació que ha de marcar la conselleria han de ser les següents: per una banda detectar, amb la col·laboració evidentment del sector, els aspectes més urgents i més importants i els més sensibles per a la formació. Realitzar campanyes de sensibilització dins el petit comerç sobre la importància de la formació. Traslladar les necessitats de la formació als organismes competents i coordinar aquestes realitzacions, no oblidí que la formació que tenim, en principi no és competència de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia sinó que aquí hi tenen especial pes tan la Conselleria de Treball com la Conselleria d'Educació que estan fent una magnífica labor i allò que hem d'intentar entre tots és ajudar a aquestes conselleries a aconseguir la satisfacció de l'empresari en els nivells de formació tan allò que és la formació que dona els cursos de formació que fa la Conselleria de Treball com amb els mòduls de formació professional que, en aquest moment, d'una manera magnífica s'imparteixen des de la Conselleria d'Educació.

També, una altra de les línies que s'ha de mirar és facilitar les pràctiques de comerços, i no només en grans establiments, en aquest moment hi ha molts d'al·lots que surten, en formació professional o que tenen aquests cursos, que les pràctiques les realitzen en grans establiments i hi ha molt poca gent que les pot fer o que les fa en els petits establiments. Allò que hem d'intentar és equilibrar aquestes sortides perquè també en els petits establiments hi pugui haver al·lots especialitzats i que estiguin fent pràctiques en aquestes empreses.

A més hi ha una qüestió i és, crec que això ja es va comentar en la compareixença, que hem d'intentar col·laborar amb la Universitat de les Illes Balears perquè la carrera d'empresarials es pugui fer una especialització...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Oliver vol intervenir? Té la paraula el Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Només per agrair les explicacions al Sr. Conseller, lament que no hagi pogut acabar la seva exposició, però pensam que és encertada aquesta línia que ha explicat perquè si bé és cert que els grans establiments tenen recursos suficients per dedicar a formació, no és menys cert que el petit comerç en té manco i crec que és bo que es faci un esforç per ajudar a la formació del petit comerç i d'aquesta manera poder-lo ajudar a ser més competitiu de com ho és avui. Gràcies, Sr. President.

I.2) Pregunta RGE núm. 2543/03, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular,

relativa a participació del mon empresarial en els àmbits de la recerca i la innovació.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta la RGE núm. 2543/03, relativa a participació del món empresarial en els àmbits de la recerca i la innovació que formula l'Hble. Sr. Jaume Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular formula la següent pregunta: com pensa la Conselleria d'Hisenda i Innovació promocionar i fomentar la participació del món empresarial en la recerca i la innovació?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des de la comunitat autònoma som conscients de la situació de la inversió en recerca, desenvolupament i innovació a les Illes Balears, s'ha de recordar que si en el conjunt de l'Estat espanyol es dedica el 0,99 % del PIB a la recerca i desenvolupament, a les Illes Balears tan sols s'hi dedica el 0,26% del seu PIB i això és degut a una doble causa. Una primera que som una economia de serveis i hi dedicam menys recursos que les economies més basades en la indústria, però també bàsicament perquè el sector empresarial inverteix molt menys que la mitjana espanyola. D'aquest 0,99, 1% del PIB espanyol dedicat el sector empresarial inverteix el 0,47%, pràcticament la meitat i a les Illes Balears tan sols hi dedica el 11%.

Per tant, la conselleria pensa que hem d'implicar molt més el sector empresarial en aquests temes mitjançant dues línies bàsiques. Primera, que els centres públics d'investigació que des de la conselleria i principalment des de la Universitat i des del Consell Superior d'Investigacions Científiques s'ha d'obrir molt més als empresaris i a les patronals, és a dir, hem d'aconseguir que els empresaris i les patronals coneguin allò que s'està fent en investigació en aquests centres per poder aprofitar aquests recursos. I en segon lloc l'efecte invers, és a dir, hem d'aconseguir que els empresaris ens expliquin, amb un major diàleg social del que ha existit fins ara, quines són les necessitats per a les empreses de Balears en temes de recerca i innovació i que els centres públics dediquem més recursos als temes que necessiten els empresaris. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, si vol intervenir.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Li voldríem demanar al conseller a veure si podria especificar una mica més aquests tipus de mesures. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Podríem posar 4 exemples, és a dir, fins s'ha vengut realitzant durant aquesta setmana la Fira de la Ciència i aquesta setmana la Fira de la Ciència s'ha centrat en el món educatiu, en aquest cas aquesta setmana la Fira de la Ciència a més del món educatiu que és molt important per al tema de la recerca es durà el tema empresarial. És a dir, aquí volem una implicació directe de les empreses que fan innovació dins la propera Fira de Ciència i la propera Setmana de la Ciència.

Un altre cas que li podria explicar al diputat és la Fundació IBIT que és la punta de la llança en temes de recerca a les Balears del sector públic, és a dir, fins ara tenia un enfrontament amb el sector privat i en aquest cas pretenem que faci transferència tecnològica i transferència humana. És a dir, en temes de transferència tecnològica, per exemple en el programa Avanthotel que estava en marxa, és a dir, es transferirà a totes les empreses que compleixin amb una...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 2544/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Museu Arqueològic d'Eivissa.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 2544/03, relativa a Museu Arqueològic d'Eivissa que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, aquesta qüestió es resumeix en aquesta pregunta, quan s'obrirà el Museu Arqueològic Monogràfic del Puig dels Molins a Eivissa? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Li contest en certa abstenció per concloure amb la literalitat de la pregunta. El Museu Monogràfic del Puig dels Molins és un museu de titularitat estatal que gestiona la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears i que s'ubica en el peu de la

necròpolis d'aquest nom, declarada Patrimoni de la Humanitat l'any 1999.

El museu es troba tancat per obres de rehabilitació i adequació de l'edifici per adaptar-lo a les noves necessitats museístiques. El Ministeri d'Educació, Cultura i Esports com a propietari de l'immoble és l'encarregat de redactar i executar el projecte d'obres de l'edifici i en aquest moment li vull dir, Sr. Diputat, que s'han mantengut diverses reunions amb la subdirecció general de Museus del ministeri i la Direcció General de Cultura del Govern balear per incentivar totes les actuacions que s'han de dur a terme i preveure un calendari d'execució d'aquestes accions. Tenim en aquest moment ja aprovat l'avantprojecte de reforma del museu, tenim el vist i plau de la Comissió de Patrimoni d'Eivissa i de l'Ajuntament de Vila i s'està redactant el projecte definitiu.

Després de les reunions mantingudes entre el Ministeri d'Educació, Cultura i Esports i la Direcció General de Cultura s'ha elaborat un cronograma que molt breument li relataré i que acaba en la conclusió del moment en què podrem obrir aquest museu. El darrer trimestre de l'any 2003 s'ha iniciat la tramitació de l'execució del projecte arquitectònic i de l'expedient de restauració de les col·leccions. L'any 2004 en el gener s'adjudica l'inici del projecte arquitectònic per un termini de 10 mesos. El gener-febrer s'inicia el programa de restauració de les col·leccions per un termini de 6 mesos. El juny s'inicia la tramitació de la redacció del projecte museogràfic per un termini de 3 mesos. El setembre s'inicia la tramitació per a l'execució del projecte museogràfic per un termini de 4 mesos. I el gener de l'any 2005 s'inicia l'execució del projecte museogràfic per un termini de 3 mesos, calculant que a l'abril del 2005 podríem inaugurar el museu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Conseller per aquesta resposta, per primera vegada tan concreta, la cultura pitüisa espera molt de la seva conselleria i els eivissencs esperam que s'obri, com més aviat millor, aquesta joia de la nostra cultura com és el Museu Monogràfic del Puig dels Molins. Dediqli per favor tots els esforços, el poble pitüís li ho agrairà. Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir el Sr. Conseller?

I.4) Pregunta RGE núm. 2545/03, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de control industrial.

Passam a la pregunta 2545/03, relativa a projecte de control industrial que formula l'Hble. Sr. Diego Guasch i Díaz del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. GUASCH I DÍAZ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, des del Grup Popular volem saber en què consisteix el projecte de control industrial mitjançant la unitat de control i inspecció que s'ha creat a la Direcció General d'Indústria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Bé, com vostè coneix, Sr. Diputat, s'ha liberalitzat la tramitació dels expedients, sobretot, i ara inicialment, en el que fa als expedients de baixa tensió i aire condicionat, entre altres. Desapareix així l'aprovació prèvia de l'expedient, i simplement a través de la nova unitat d'informació i tràmit, la UDIT, vists els detalls administratius s'admet la instal·lació sempre que vagi assignada per un tècnic titulat o un instal·lador.

Què és el que nosaltres volem fer? Assegurar -i valgui la redundància- la seguretat dels ciutadans. Nosaltres per una banda mantenim aquesta liberalització perquè és necessària per agilitar els tràmits i per tenir el més aviat possible les instal·lacions que s'hagin de fer, però a la vegada necessitam que aquestes instal·lacions, les instal·lacions que es facin en el futur, siguin segures. Per això es crea la unitat de control i inspecció industrial, que realitzarà les inspeccions tant per personal funcionari de la casa, per funcionaris de la Direcció General d'Indústria, com també a través del que es diuen OCA, a través de les empreses col·laboradores amb l'administració.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, no vol intervenir?

I.5) Pregunta RGE núm. 2546/03, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estat d'execució del pla especial de protecció civil pel que fa a les inundacions.

Passam a la pregunta 2546/03, relativa a estat d'execució del Pla especial de protecció civil pel que fa a les inundacions, que formula l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Popular vol demanar al Govern de les Illes Balears, concretament al conseller d'Interior i Funció Pública, quin és l'estat d'execució del pla especial de protecció civil en relació a les inundacions.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, la Llei d'emergències i el Pla territorial de Balears de l'any 98 estableixen que en dos anys s'havien de redactar tots els plans d'emergències, si bé quan vàrem arribar al Govern el juny de l'any 2003 no s'havia desenvolupat cap mena de normativa per redactar aquests plans. Davant de l'emergència que existia de risc d'inundació, el mes d'agost vàrem convocar una reunió extraordinària de totes les persones responsables d'emergències a Balears, vàrem fer un decret urgent per, evidentment, poder normalitzar la situació (...) la Llei d'emergències d'aquesta comunitat. A la vegada es va convocar un concurs per redactar un pla d'emergència en el risc d'inundació a fi de poder escometre les responsabilitats que tenim assumides en aquest aspecte, establint tota la normativa d'actuació en cas d'aquest risc i unes altres que estan sense complir.

Aquest risc d'emergència està ja oberta la proposta, i evidentment esper que aquesta setmana s'adjudiqui aquest estudi per fer aquesta llei d'emergències, establir aquesta normativa quant al risc d'inundacions.

He de dir que efectivament no s'ha complert la llei en aquest cas ni cap altra d'emergències, i he de recordar que per aquest motiu la Unió Europea ha proposat una sanció de 200 milions d'euros al Govern d'Espanya per incompliment de la Llei d'emergències a les Illes Balears. Gràcies, president.

I.6) Pregunta RGE núm. 2547/03, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reserva del 5% dels llocs de treball per a persones amb discapacitat.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 2547/03, relativa a reserva del 5% dels llocs de treball per a persones amb discapacitat, que formula l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, quines mesures pensa adoptar la Conselleria d'Interior per donar compliment al precepte legal que exigeix el 5% de reserva dels llocs de feina per a persones amb discapacitat? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, l'any 98 el Govern del Partit Popular va ser pioner en el sistema de posar en marxa un programa d'integració de minusvàlids físics i psíquics al món laboral de les Illes Balears. Avui hem proposat donar una passa més en aquest sentit, que

no se n'ha donat cap ni una des de llavors, i el que feim és obrir un borsí d'interins específicament per a gent que està discapacitat, bé sigui psíquic, físic o sensorial. D'aquesta manera garantim que el 5% de les places que diu la llei es cobriran per gent discapacitada, i evitarem que aquestes persones que estan tres anys integrant-se en un món laboral, arribats els tres anys la gent prohibeix continuar fent feina a la mateixa empresa i tornen a ca seva; es produeix una ruptura en la seva incorporació al món laboral que moltes vegades afecta psíquicament les persones que tenen un problema afegit, a més, a aquesta qüestió.

I d'aquesta forma farem, en la pròxima convocatòria de places a funció pública, una convocatòria específica només per a persones amb discapacitats físiques, psíquiques i sensorials, per a places que hauran estat estudiades anteriorment que siguin adequades per a les seves capacitats, amb una intenció, i és potenciar les capacitats que tenen aquestes persones justament a pesar de tenir una discapacitat. Això és el que està proposat i el que farem, i a més hi haurà un borsí perquè les persones que no aprovin puguin continuar fent feina esforçant-se i que puguin el més aviat possible cobrir aquestes places a què ens obliga la llei i que fins ara no s'havien cobert. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sra. Diputada?

I.7) Pregunta RGE núm. 2548/03, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la imatge de les nostres illes al mercat britànic.

Passam a la pregunta 2548/03, relativa a millora de la imatge de les nostres illes al mercat britànic, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aquesta pregunta va adreçada al Sr. Flaquer, el conseller de Turisme. Sabem de sobra, Sr. Conseller, la crueltat amb què moltes vegades s'acarnissen reiteradament els mitjans de comunicació estrangers, especialment els mitjans de comunicació britànics, respecte a l'oferta turística a les nostres illes. Entenem que això provoca un efecte notablement negatiu respecte a la imatge de Balears. Per aquesta circumstància, Sr. Conseller, ens agradaria saber les accions que té previst portar a terme la Conselleria de Turisme per tal de millorar la imatge de les nostres illes al mercat britànic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, efectivament el mercat britànic és un dels mercats més importants per al nostre turisme en nombre de visitants, el primer en aquests moments, i per tant té una importància essencial dins el que seran les futures línies estratègiques de la promoció per part de la Conselleria de Turisme. Des d'aquest punt de vista li he de dir que tant en participació a fires especialitzades, com en la participació en tot el que són campanyes de presentació, campanyes de promoció i de publicitat específiques dins el mercat britànic seran sense cap dubte ni un de les més importants que tendrem per al pròxim pressupost de l'any que ve.

Vostè ha fet encara referència a un tema concret i puntual, que són possibles informacions que puguin sortir, puntuals i concretes, en els mitjans de comunicació britànics que efectivament, com vostè diu, a vegades són donats a aquests tipus d'actuacions i de campanyes, i en aquest sentit els he de dir que en aquests moments tenim també un acord tancat amb l'oficina espanyola de turisme a Londres, en col·laboració amb la nostra Direcció General de Promoció i amb IBATUR per poder reaccionar d'immediat a través d'uns gabinets especials en tot aquest tipus d'informacions amb un control i un seguiment periòdic i constant d'aquest tipus d'informacions, per poder reaccionar immediatament a aquestes notícies i poder mantenir el màxim possible la nostra imatge dins aquests mercats.

Per la resta, com li he dit al principi, estratègicament és un mercat importantíssim. Efectivament el problema que en aquests moments viu o que pot viure en el futur el mercat britànic com a conseqüència de la devaluació de la lliura en relació a l'euro ens fa que siguem especialment actius a partir de l'any que ve, també, en la promoció dins aquest mercat. Per a nosaltres la celebració del congrés d'ABTA la setmana que ve també pot ser un punt molt important de promoció en aquest mercat, i en qualsevol cas estam en aquests moments preparant tota una sèrie d'actuacions i d'iniciatives que ens permetin mantenir almanco per a l'any que ve, que serà un any difícil com a conseqüència, com li deia, d'aquesta devaluació de la lliura, les xifres del mercat britànic cap a les nostres illes.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 2535/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a camins rurals.

EL SR. PRESIDENT:

Passam la pregunta 2535/03, relativa a camins rurals, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, la meva pregunta és la següent: Quan preveu el Govern de les Illes Balears aprovar una convocatòria pública per al condicionament dels camins rurals de les nostres illes?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats i diputades, he de contestar la pregunta de la Sra. Diputada dient que durant el primer trimestre de l'any que ve es traurà una ordre que reguli la concessió d'ajudes a camins rurals de titularitat municipal.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, en sessió plenària celebrada el passat dia 9 d'octubre es va aprovar una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari Popular en virtut de la qual el Govern de les Illes Balears durà a terme les accions necessàries per fer efectiu un programa d'electrificació rural al Cap de Barbaria a l'illa de Formentera així com -afegeix- el condicionament dels camins rurals d'aquesta zona, és a dir, de l'illa de Formentera. Si bé ens ha dit que s'aprovarà una ordre de concessió d'ajudes, ens agradaria saber si aquestes ajudes es faran amb una convocatòria pública, ja que si no hauríem d'entendre que les accions que durà a terme el Govern en relació al condicionament d'aquests camins rurals es limitarien, en principi, a aquesta illa de Formentera, i en cap cas si no s'obre la convocatòria pública perquè es puguin beneficiar tots els municipis de qualsevol de les Illes que ho necessitin sinó que, contràriament, es fan aquelles accions que discrecionalment consideri la conselleria, aquesta política crearia una inadmissible situació de discriminació i desequilibri entre les quatre illes, afavorint unes en detriment d'altres sense cap tipus de criteris objectius, totalment contrària, doncs, al principi de cooperació entre els pobles que formen la comunitat insular en què es fonamenta el nostre estatut d'autonomia, tal i com literalment diu el seu preàmbul.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Idè jo puc respondre dient que no pot ser d'altra manera, que hi hagi una convocatòria pública. No es pot fer d'altra manera. Per tant, hi haurà una convocatòria pública de camins. He de dir que si pensam fer-ho dins el primer trimestre de l'any que ve és perquè hi ha unes peticions fetes a la Conselleria d'Agricultura de 111 camins rurals, dels quals només se n'han efectuats o s'han duit a terme 37, i entenem que potser a causa del temps que fa que aquests camins estan presentats i no s'han desenvolupats, idè potser ja no són les prioritats de cada ajuntament que ho ha demanat. Per tant creim que fent aquesta publicació durant el primer trimestre de l'any que ve donam peu perquè els ajuntaments potser puguin canviar qualque camí que en principi hi era i que

ara s'estimarien més un altre, a causa del fet que, com que no hi ha hagut resposta per part de la conselleria, crec que els camins han quedat derogats per silenci administratiu.

Per tant això és el motiu que donem aquest temps o que dins el primer trimestre es puguin tornar a actualitzar aquests camins, que siguin els ajuntaments que tornin adequar la seva petició.

Però també li he de dir que muntarem un ordre que tindrà caràcter plurianual des de la Conselleria d'Agricultura, que ens agafi des del 2004 fins al 2006. En principi tenim pressupostat de la comunitat 1.350.000 euros, que evidentment potser no seran suficients...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.9) Pregunta RGE núm. 2537/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a planta depuradora del municipi d'Eivissa.

Passam a la pregunta 2537/03, relativa a planta depuradora del municipi d'Eivissa. La formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, davant una realitat evident com és el mal estat en què es troba la planta depuradora del municipi d'Eivissa, voldríem preguntar al Sr. Conseller si per resoldre aquests problemes creu suficient la millora o l'ampliació de la planta existent, o si creu que serà necessari construir una planta nova.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, miri, dia 16, amb la presència del president del Consell d'Eivissa i Formentera, el Sr. Pere Palau, i en presència del Sr. Batle de Vila, el Sr. Terrés, i també amb els representants dels veïnats, més el Ministeri de Medi Ambient i la conselleria, vàrem signar un acord, un conveni, per ser capaços d'elaborar un pla d'actuació per resoldre d'una vegada per totes el problema de la depuradora de Vila, perquè jo coincidisc totalment amb vostè que és un desastre com està, i si no el Sr. Ramon, que hi viu devora, li podrà informar millor, però jo li garantesc que abans que acabi aquesta legislatura aquí hi haurà una solució, perquè es tracta, Sr. Diputat, de voluntat política.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, efectivament, s'ha firmat recentment un protocol, però miri, Sr. Conseller, aquest protocol en realitat el que diu és que es crearà una comissió de coordinació. Aquesta comissió de coordinació té com a funció i com a missió redactar un pla d'actuació, un pla d'actuació que ha de determinar les obres que s'han de fer quines són, a mig, a curt, a llarg termini; quina administració les ha d'executar, possibilitats de finançament...

Tot això està molt bé, però jo li voldria recordar una frase de un parell de setmanes del president del Govern en aquest parlament quan deia clarament "farem infraestructures i no estudis". A nosaltres ens preocupa el fet que aquest protocol el que proposa és que es faci un pla, per tant més estudis. Creim que els problemes són evidents, els estudis estan fets, i el que s'hauria de fer seria, el més aviat millor, executar les infraestructures que són necessàries. El que li demanariem és que aquesta frase del Sr. Matas no tan sols la utilitzin i l'apliquin directament al tema d'autopistes, sinó que també la facin servir per alguna altra cosa i a alguna altra àrea on són molt necessàries aquestes infraestructures, com és aquesta mateixa, i que no només es quedi en aquestes autopistes, com deia, perquè també és preocupant el fet que aquell mateix dia hi havia un representant del Ministeri de Medi Ambient, també un director general, i les paraules seves varen ser que Madrid posarà tot el que faci falta perquè es pugui redactar un informe per saber quines són les obres que fan falta.

Ens trobam que Madrid ofereix redactar un informe, que Palma ens proposa una comissió per redactar un pla... Senyors, qui fa les obres i quan? Són molt necessàries, són imminents, fan falta urgentment, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, si és tan urgent jo no sé per què no ho varen fer els darrers quatre anys. És a dir, jo ho deman. Primer de tot, primer de tot i crec que és molt important: el més important d'aquesta depuradora és saber quin problema té i deixar-ne de parlar, i té un problema molt important, que hi ha, per una part, la depuradora que no funciona i, per l'altra, que vostè ho hauria de saber, és del tema del clavegueram, que si no l'arreglen no funcionarà la depuradora. No digui que no, que això és així. Perfecte; estic d'acord que em doni la raó.

I l'altra qüestió és la pregunta que vostè m'ha fet. No faci un vestit al batle de Vila, perquè si jo dic avui ja que fa falta una solar li estic posant la pressió i la patata calenta damunt la seva teulada. És a dir, per favor, jo aquí estic intentant guardar un respecte institucional a l'Ajuntament de Vila i vostè em fica el pal dins la boca. Idè miri, farà falta un solar, però jo no volia dir això, i haurà estat vostè en tot cas que m'ha provocat.

I l'estudi és bàsic perquè cadascú es compromet a la part que ha de desenvolupar del projecte. I quines són? Idè el clavegueram l'ha d'arreglar l'ajuntament, i la depuradora la

pagarà Madrid, i així està en els pressupostos generals de l'Estat de l'any 2003, està declarat d'interès general, però el que ha de fer cadascú és fer la part que li toca, l'ajuntament la part del clavegueram, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera amb el seu president està mirant com poden col·laborar en aquest sentit, la conselleria coordinar el projecte i Madrid pagar-lo, però que cadascú firmi el que ha de fer, perquè el que no compleixi lògicament serà el culpable d'aquí a quatre anys si no hi ha la depuradora arreglada.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 2536/03, de l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preus pels aliments.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 2536/03, relativa a preus per als aliments, que formula l'Hble. Diputat Sr. Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vam poder veure en els mitjans de comunicació aquesta setmana passada que des d'un estudi sobre els nivells de preus de distribució alimentària és deduïa o es posava de manifest que la nostra comunitat autònoma és la que paga els preus dels aliments més cars de tot Espanya. Per això voldríem preguntar al Govern si ha estudiat o ha analitzat quines serien les causes d'aquest fet i en qualsevol cas quines mesures pensa prendre perquè això no sigui perquè els ciutadans de Balears no paguin els preus més aliments dels aliments de tot Espanya.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, la inflació a Balears i a Espanya en productes alimentaris ha crescut per varies raons. En primer lloc per un estiu molt calorós que ha afectat negativament la producció agrària i ha duit una pujada de preus. En segon lloc per una major demanda, per un increment dels visitants en els mesos de juliol, agost i setembre que ha produït una tensió inflacionista, típica a la nostra comunitat en els darrers anys. Dir també que Balears és un mercat fragmentat per mor de la insularitat que no permet grans economies d'escala en temes alimentaris i a més ens trobam que els productes que arriben a les Illes no es poden re-exportar, és a dir, que sempre que arriben són productes finals. Una quarta raó, per la qual podríem acusar, però no està analitzada i simplement ho dic com a un apunt, és si els consumidors demandessin productes de major qualitat o productes locals més cars, però això és un tema no contrastat.

Dites les possibles causes que apuntam, creim que la millor política és la llibertat de mercat i aprofundir en les mesures liberalitzadores del mercat i que aquest sigui transparent també

amb els temes alimentaris. Per tant, el Govern farà un seguiment de les denúncies que arribin a la Direcció General de Consum i no creu oportú en aquest moment prendre mesures intervencionistes ja que el darrer indicador damunt els preus alimentaris millora respecte a altres comunitats autònomes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Aquestes raons que dóna el Sr. Conseller poden ser certes algunes d'elles, però en qualsevol cas la majoria d'elles s'haurien produït per igual en el nivell de l'Estat. Si parlem dels problemes dels costos de la producció donat un any d'elevada calor que és evident s'ha publicat i sabem que això ha encarit els preus o el tema de l'economia d'escales a les nostres Illes també és cert, però allò que fa als problemes de ser una temporada d'estiu molt calorosa que ha reduït la producció i que ha influït en l'increment de preus, això seria si s'hagués produït per igual a tot l'Estat. El problema que es desprèn d'aquest informe, d'aquest estudi econòmic és que Balears paga més car que cap altra comunitat de l'Estat.

Jo crec que, i em sorprèn que el conseller no ho apunti com una de les raons allò que tant s'ha omplert la boca el Partit Popular de dir que el problema és el cost de la insularitat i que tant ho va utilitzar quan des d'aquest Parlament va impulsar un règim fiscal especial per a les nostres Illes que anava molt bé com a un instrument contra el Govern socialista de Madrid que hi havia en aquell moment, però que després comprovam quan aquest instrument en mans del Govern popular en el Govern de l'Estat que és qui l'ha de desenvolupar, no ha fet res per desenvolupar-lo sinó que l'ha tengut absolutament congelat. Jo crec que aquest és un element que està previst a la llei del REB, que no vull dir que sigui l'única causa, però és la causa que explica més la diferència entre els costos de la península i els costos de les Illes Balears i que instam que s'apliqui d'una vegada per totes el REB i que al marge de quina sigui la inflació i dels elements que la...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dir-li que no pensam prendre mesures intervencionistes, com ja li he dit abans, creim que per exemple mesures de fer importacions serien negatives per als nostres agricultors. Nosaltres pensam que mesures que es podrien prendre serien doblar l'etiquetatge perquè deia que de moment no contemplan.

Diu el diputat que els preus aquí a Balears són més alts i és cert, això s'ha produït degut a un repunt espectacular el mes d'agost. Allò que li deia abans és quina la situació el mes de setembre? El mes de setembre els preus han continuat pujant a Balears, però han pujat menys que a la resta de l'Estat, han

pujat 4 dècimes més que en la resta de l'Estat, aquí a Balears han pujat el 0,5, amb el mateix REB, amb la mateixa política de transports tenim una baixada respecte la inflació.

I li vull recordar, ja que està fent al·lusions de tipus polític, que si a Balears el mes de setembre han pujat un 0,5 els preus alimentaris, un increment dels preus alimentaris, a Andalusia han pujat el 0,7, a Aragó ha pujat el 0,9, Castella-La Manxa ha pujat el 0,8 i Astúries ha pujat el 0,7. És a dir, que en aquest cas...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 2538/03, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llocs de lliure designació.

Passam a la pregunta 2538/03, relativa a llocs de lliure designació que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, señores del Gobierno. La pregunta dice así, ¿han sido cesados en sus puestos de libre designación por ser incapaces para sus funciones tres secretarias personales, una ayudante de mayordomo, un jefe de negociado de Presidencia, un jefe de departamento, director de Cala Nova de la Conselleria de Presidencia y Deportes, un jefe de servicio de la Conselleria de Salud...? No sigo porque la lista es larga y eso que solamente me paré a mediados del mes de septiembre, la lista del Sr. Rodríguez, la lista de Rodríguez es mucho más larga, estamos solamente hablando aquí de puestos de libre designación, no hablamos de otras empresas públicas y otros institutos.

La pregunta es clara y concreta ¿han sido cesados por su incapacidad? La buena fe le exige a decirme si ha sido así o si no ha sido así ¿por qué motivo tanta gente ha sido masacrada en la Administración pública desde que usted está presente en ella?

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Diputado, mi respuesta es no.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. No iba a replicar por dos cosas. Primero porque no ha habido una respuesta con la extensión y profundidad que debería de haber para justificar lo que ha hecho el Sr. Rodríguez durante su tiempo en la Conselleria de Interior y en segundo lugar porque no replicándole le evitaría hacer un rato el calamar como hará cuando yo cuelgue este micrófono.

Pero en fin, aunque sólo sea por permitirle sacarle un poco de tinta después si que utilizaré este trámite de réplica para decirle que si no han sido cesados por su incapacidad no sé que explicación puede haber, a mi sólo me cabe una. Han sido cesados porque no tenían la confianza política. ÉS decir, que por razones políticas usted ha estado depurando la Administración pública, ha estado abriendo la Administración pública al bolsín de los cuñados, a la familia, todos sabemos que la Administración pública ahora se ha convertido en una gran familia y eso Sr. Conseller es persecución política y eso que esto que hemos dicho solamente es la punta del iceberg. El Sr. Conseller más que en el conseller de Interior se está convirtiendo usted en el conseller del terror y ahora es su trámite para echar tinta.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, usted sabe muy bien las tácticas parlamentarias porque usted ha sido el Presidente más breve de este Parlamento y lo tiene que saber para vergüenza suya, no del Parlamento, para su vergüenza. Y evidentemente sabe usted muy bien que el Gobierno tiene un tiempo, como usted, dos minutos y medio que lo puede administrar exactamente igual que usted y que tenemos, evidentemente el turno final.

Mire Sr. Diéguez, usted puede decir que yo voy a echar tinta, no el que echa tinta es usted y no deja espacio ninguno. Vuelvo a decirle que su política creo que está equivocada, que está usted zahiriendo a sus compañeros, a algún familiar de algún diputado. Aquí familiares muy cercanos han entrado con ustedes, no conmigo.

Mire Sr. Diéguez, tenemos que ponernos de acuerdo en algo, ustedes durante 4 años han hecho 181 cargos de libre designación, pervirtiendo el sistema y lo dicen las sentencias. Ustedes me dejaron de herencia ninguna cosa buena, pero sí que me dejaron de herencia un pleito de Comisiones Obreras, un pleito de UGT, un pleito del CSIF, otro pleito del CSIF, otro pleito de Comisiones Obreras y otro de Comisiones Obreras. En todos ellos han sentencias en contra de la gestión del anterior conseller de Función Pública. Y yo ahora lo que he hecho, Sr. Diéguez, ha sido ni más ni menos que aplicar la ley, las competencias que me da la Ley de Función Pública. Usted me dice a mi que yo he cesado, que son 20 personas, 25, 18, hasta 181 que ustedes nombraron muchas veces para atender peticiones de listas electorales, con nombres y apellidos Sr. Diéguez, atender peticiones de gente que iban a ir en listas electorales suyas, pero si usted quiere siga preguntándome y si

no le diré a un compañero que me haga la pregunta, que vea usted como se va enterar. Creo que se va a enterar usted con esto.

(Algunes rialles).

Evidentemente se va a enterar en cuanto a las personas que son, con nombres y apellidos...

(Alguns aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 2505/03, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a televisió autonòmica.

Passam a la pregunta 2505/03, relativa a televisió autonòmica que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Pregaria un poc de silenci per favor.

Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé en una entrevista del passat dia 13 d'octubre en el President del Govern el periodista li fa una pregunta sobre la futura televisió autonòmica i concretament la pregunta és si la televisió garantirà la pluralitat o estarà al servei del Govern de torn. Bé la resposta és de *Guinness* perquè diu "aquesta qüestió està molt verda", que el President del Govern en aquest moment no sap si la futura televisió autonòmica garantirà la pluralitat o si estarà en el servei del Govern.

Jo voldria saber si 10 dies més tard aquesta qüestió ja ha madurat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Efectivament un dels recursos parlamentaris, en aquest cas amb pot ingeni per part del portaveu del PSM, és traure de context una resposta que es dona a una entrevista molt més global allà on el President del Govern manifestava que el projecte de la televisió autonòmica a una entrevista que es va fer dia 13 d'octubre en el diari *El Mundo* era un projecte quant a model de gestió, quant a contingut, quant a fórmules de control financer, quant a fórmules de control per part d'aquest Parlament, era un projecte que estava en estudi, amb una fase que s'estaven estudiant les alternatives i per tant, encara era verd per determinar.

Això és allò que va voler dir el President i que jo sé positivament que el portaveu també sap, però ha volgut fer ús d'aquesta ingeni parlamentari.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé hauria entès aquesta resposta en el context que vostè la situa si no tenguéssim uns precedents que realment ens fan pensar que el subconscient va jugar una mala passada al President i aquests precedents són que pocs mesos abans de les eleccions i en campanya electoral en dues ocasions el comitè d'empresa de Televisió Espanyola, en nom de tots els treballadors, va denunciar la manipulació informativa, el sectarisme i partidisme dels informatius del Centre Territorial de Televisió Espanyola les Illes Balears i que recentment hi ha hagut una sentència que condemna a Televisió Espanyola per la manipulació informativa sobre la vaga general que es va produir l'any passat. I tenim un altre precedent que és el vergonyós compliment de la sentència per part del director dels informatius.

Aleshores Sra. Vicepresidenta hauríem passat per alt aquesta resposta, desafortunada políticament, si no fos perquè estam escalivats i voldríem que la futura televisió autonòmica que és una iniciativa que aplaudim, però sí que voldríem que tengués un control parlamentari i que se'n fes un ús no partidista.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En el tema de Televisió Espanyola no hi entraré perquè com vostè sap el control de Radio Televisió Espanyola correspon a la Comissió de Radio Televisió Espanyola del Congrés dels Diputats i no a aquesta cambra. Però sí dir-li que jo pensava que no calia dir que el Govern volia crear una televisió que compleixi allò que marca la Constitució en el seu article 20, l'Estatut d'Autonomia i la legislació vigent. Però veig que és necessari, sobretot si durant la passada legislatura un departament del Govern va posar en marxa una ràdio amb doblers públics que emetia de manera il·legal. Això nosaltres no ho farem.

Moltes gràcies, Sr. President.

I.13) Pregunta RGE núm. 2541/03, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Rosselló i del Rosal, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a garantia de pluralitat de la futura televisió autonòmica.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 2541/03, relativa a garantia de pluralitat de la futura televisió autonòmica que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Rosselló i del Rosal del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Gràcies, Sr. President. Lament que en aquest moment hagi sortit de la sala la consellera d'Agricultura perquè li volia donar la benvinguda a l'hemicicle i desitjar-li èxits en la seva gestió.

I senzillament volia demanar al Govern com pensa garantir la pluralitat de la futura televisió autonòmica? No em contesti Sra. Rosa Estaràs amb un article de la Constitució i no ridiculitzi la pregunta si creu que aquest no és l'estil adequat. Crec que el món en el que vivim està suficientment demostrat que els medis de comunicació moderns que el pes i el poder de les televisions a les democràcies actuals requereixen tenir molt en compte com es fa perquè aquests medis funcionin i siguin realment democràtics. Per molts d'esforços que faci, requeriran molt més esforços per cobrir la pluralitat i per cobrir la democràcia, la transparència d'un òrgan que té tant de pes i tant de poder a la societat i li assegurem que per part d'Esquerra Unida-Els Verds farem tot el possible per donar les nostres idees, les nostres posicions perquè aquest òrgan sigui plural.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies Sr. President. En primer lloc Sr. Diputat mai en les respostes que vaig contestant en els senyors diputats he ridiculitzat cap pregunta, ni cap resposta per respecte en aquesta cambra i per respecte a totes les seves senyories. En segon lloc també li demanaré que el mateix respecte em tingui a mi i no em digui allò que he de contestar.

En aquest sentit li diré que el Govern pensa, d'acord exactament igual que tots els grups de la cambra, que s'ha d'ajustar evidentment a allò que diu la Constitució en el seu article 20 allà on es parla que és obligatori un control per part de tots els mitjans de comunicació social i que per tant, s'ha de garantir la publicitat i l'Estatut d'Autonomia. Nosaltres haurem de fer, si tot aquest tema surt, una adaptació de la Llei 85 de dia 22 de maig de creació de l'ens audiovisual, allà on es garantirà per part d'aquest Parlament el control per part de tots els grups polítics no només dels que donen suport al Govern a aquesta televisió i també les fórmules control de fiscalització.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Tendran tot el nostre suport a l'hora que els mecanismes constitucionals i legals funcionin. Desgraciadament, com ja s'ha referit a la intervenció que m'ha precedit, hi ha massa exemples que demostren que la llei no basta perquè per assegurar la pluralitat i la transparència d'un medi tan important com és la televisió. Ara que ens posam en marxa per treballar, per aconseguir que aquesta comunitat autònoma tengui una televisió pública, objectiu que jo també compartesc, crec que tots els esforços que facin falta per assegurar i garantir aquesta pluralitat seran pocs i desig que al final aconseguim aquest objectiu entre tots.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Estic absolutament d'acord amb el Sr. Diputat i per tant, farem feina tots plegats per garantir aquesta pluralitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 1441/03, pel qual es deroga la Llei 7/2001, de 23 d'abril, de l'impost sobre estades a empreses d'allotjament, destinat a la dotació dels fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient.

EL SR. PRESIDENT:

Tot seguit passam al debat del punt segon de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del projecte de llei RGE núm. 1441/03 pel qual es deroga la Llei 7/2001 de 23 d'abril de l'impost sobre estades a empreses turístiques d'allotjament destinat a la dotació dels fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient.

Té la paraula el Sr. Conseller representant del Govern per un espai de 15 minuts.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens trobam avui davant la passa final per a la derogació de la Llei 7/2001 de l'impost sobre estades a empreses turístiques d'allotjament, la derogació de l'anomenada propagandísticament ecotaxa. Des del Govern demanam a la cambra l'aprovació d'aquest projecte de llei basat en un programa electoral, el del Partit Popular, que va ser avalat amplament a les passades eleccions del 25 de maig pels ciutadans de les Illes. Per tant, no és casualitat que sigui la segona llei que sotmetem a aprovació en aquesta legislatura sinó prova de la importància que li donam. I el Govern (...) conveniència i necessitat de derogar la Llei 7/2001 ha volgut una tramitació per via d'urgència per anul·lar el més aviat millor les conseqüències negatives de la seva aplicació, però

sense evitar cap debat en ple i en comissió i per aquest motiu no es va escollir el procediment de lectura única.

Hem dit des del Partit Popular que compartim una filosofia de fons amb la importància del medi ambient per al futur turístic de les Illes Balears, però no hem compartit mai una llei que consideram totalment errònia i perjudicial per a la nostra comunitat des del principi al fi. L'impost sobre estades a empreses d'allotjament turístic ha suposat un mal per a aquestes Illes, des de què es va començar a parlar de l'ecotaxa varen anar proliferant els missatges negatius a nivell nacional i internacional, es va presentar com a un remei d'urgència per als grans mals de Balears enlloc de ser un instrument de sostenibilitat ecològica per millorar la qualitat de vida i especialment el balanç mediambiental de la nostra comunitat davant els visitants. Pareixia que les Illes Balears necessitaven una cura mediambiental d'urgència, que el nostre entorn natural anava camí de la mort, que fins aquell moment ningú s'havia preocupat per la conservació dels nostres paisatges, dels nostres recursos naturals de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. I si aquest era l'objectiu i la filosofia de la llei han de saber que el fet imposable de l'impost, la pernoctació nocturna a l'establiment turístic, no té res a veure amb aquesta finalitat mediambiental. Però a més es feien declaracions dient que sobraven 2 milions de visitants, per tant, els països competidors nostres s'encarregaven de magnificar en els mercats emissors de turistes que Balears no volia més turisme i per tant, es penalitzava amb un impost les estades dels visitants.

En conseqüència la llei s'ha de derogar perquè va amb el símbol del missatge negatiu, no volem transmetre la idea que volem el turistes per recaptar tributs, la filosofia de primer cobrar i després ja començarem a invertir ha acabat. La nominació era errònia no es tracta de cap taxa, una taxa és allò que es paga per rebre a canvi un servei, però en aquest cas el turista no rep cap contraprestació per l'abonament, el turista veu que abans del maig del 2002 no pagava per res més que pels serveis que contractava a les Illes i ara paga una quota addicional sense rebre cap servei addicional. No és tampoc eco, no és tampoc ecològica ja que no penalitzen ni la contaminació mediambiental, ni estimula positivament cap conservació. El principi ecològic de qui contamina paga no es dona en aquest cas. I és que la vertadera finalitat d'aquella iniciativa, d'aquella llei era l'impost com a símbol, sense reparar en els efectes que provocaria. Un impost que vull recordar té actualment un recurs davant el Tribunal Constitucional i que segons el resultat pot afectar a les nostres finances.

A més a més ja de tot d'una es varen començar a veure els efectes, però desgraciadament els efectes negatius. L'empresariat turístic és un dels agents més afectats per aquesta mesura i no es va arribar a cap tipus de consens amb ells, cosa que hagués canviat molt les coses i els resultats han estat que el 89% d'establiments l'han recorreguda i la xifra puja al 97% dels establiments turístics subjectes al pagament de l'ecotaxa, crec que és una dada bastant significativa. Hi ha interposats en aquest moment 6.900 recursos i reclamacions econòmica-administratives per 3.000 autoliquidacions solament que hi ha efectuades. Això suposa moltes hores de feina per part dels funcionaris de la comunitat destinats a resoldre aquests recursos i especialment, la junta superior d'Hisenda. Si comparam això amb altres impostos veim que el de transmissions patrimonials,

per dir alguna cosa, els recursos presentats són un 2,3 per 1.000 i en successions un 8 per 1.000, molta diferència respecte el cas de l'impost que mencionam. Hi ha temes allà on és primordial que l'Administració arribi a un consens amb els agents econòmics i socials i un d'ells era aquest. Els hotelers que se'ls va fer recaptadors a la força, ni tan sols un reglament que li podia permetre a l'hotelier que escollís el sistema de mòdul, aconseguir en alguns casos quedar-se en part d'aquesta recaptació teòrica, varen donar suport a l'ecotaxa. Quin empresari hagués renunciat a tan suculent benefici? Tenguin en compte senyores i senyors diputats que per recaptar l'IRPF han d'ingressar exactament allò que està retingut i en aquest cas es va intentar canviar la posició de l'hotelier oferint importants marges per a ells i el que és pitjor, fins i tot així el rebuig va continuar.

Tampoc hi va haver consens amb els majoristes de viatges que canalitzen la majoria del total de turistes que arriben a les Illes Balears i que per cert, aquesta setmana passada a un congrés a Tunícia els agents alemanys aplaudiren el fet de què avui s'acabi amb l'ecotaxa en aquest Parlament. És a dir, el primer aplaudiment ja es va produir la setmana passada a Tunícia. A més en teoria l'ecotaxa havia d'afavorir l'arribada de turistes, fins i tot ser una eina per desestacionalitzar el turisme, però no va ser així, basta veure les dades d'arribada de turistes de l'hivern passat, d'aquest hivern 2003 que varen ser pitjors que les de l'any 2002, després de l'11 de setembre i havien estat molt dolentes després d'aquest 11 de setembre. Per tant, tampoc ha afavorit l'arribada de turistes en temporada baixa, sinó que l'ha perjudicada notablement. També vull anomenar en aquest dia que s'elimina, esper que definitivament, aquest impost que no s'ha aplicat a tot el col·lectiu turístic sinó que només a alguns, als qui s'han allotjat dins l'oferta turística controlada per la conselleria que són les empreses que realment creen molts de llocs de feina dins el sector turístic. Aquestes empreses suposen al voltant del 65% de tots els visitants, però amb disminució, mentre que s'incrementen els visitants a les Illes que s'allotgen a residències pròpies o oferta no controlada i és important saber quin model volem potenciar perquè la política fiscal és un instrument més i l'ecotaxa fiscalment potenciava el turisme residencial que consumeix més territori i dóna menys ocupació. Els establiments d'allotjament no controlats, habitatges particulars, lloguers..., no han hagut d'afrontar cap pagament, així trobam que a l'any 2002 es varen registrar entorn de 30 milions d'estades turístiques que no varen pagar l'ecotaxa.

Per altra banda tot el pes d'aquest impost i per tant, que havien d'arreglar aquell maltractat mediambient, era per als turistes, ells eren els únics ciutadans que havien de pagar per mantenir Balears en condicions, perquè segons allò que es va donar a entendre eren els qui feien malbé les Illes. Senyores i senyors no es pot posar tot el pes recaptador damunt els visitants, tot això el turista ho veu i acaba afectant el principal sector de la nostra comunitat i a tota la nostra economia. Sé ben cert que la conjuntura turística i econòmica durant el 2002 no va ser en absolut bona, que arrel de l'atemptat de l'11 de setembre el transport de turistes per avió patí de manera molt greu, idè precisament per això no era el moment per castigar el sector i els nostres turistes amb un impost. A més els vull recordar que el mateix reglament de la llei contemplava una voluntat legisladora que preveia la possibilitat de què l'impost

no s'apliqués en moments de crisi o disminució del turisme. Crec que després dels esdeveniments mencionats i de les primeres reaccions que es produïren al respecte es podia veure que aquell era un d'aquells moments, com és encara avui. Realment l'ecotaxa va ser un ploure damunt banyat, sense que l'executiu que en aquell moment governava fes res per posar remei a la situació. L'evolució de les xifres són un important reflex de tot això, l'evolució de les pernотacions queien en picat a l'any 2002, queien en un 13,5%, la variació va ser entre el 2001 i el 2002 un 9,6% menys i si comparem les dades de viatgers internacionals del 2002 en destins competidors nostres, com pot ser Canàries, Canàries no va sofrir un retrocés tan important com Balears, només va caure un 2,4. Mentre que Andalusia fins i tot, incrementava aquesta xifra respecte el 2001.

Amb això veim que la situació desfavorable podia afectar les destinacions turístiques en general i especialment de les que necessiten del transport aeri, això tothom ho pot entendre, però la desfeta de Balears no es va donar en cap altre lloc del món, ni per exemple a Turquia, Madeira, Tunícia que són destins que també necessiten el transport aeri. Sofrien aquesta caiguda turística i és que aquí a pesar de les desigualtats que travessava el sector, damunt es castigava el turista i li cobraven un impost. Evidentment, que quedi clar, que (...) les xifres que donaré de l'ecotaxa, però sí que va influir i demostra la inoportunitat de la seva creació. Tot això va reportar els resultats obvis per a una regió on el sector turístic és primordial, destrucció de l'ocupació en el sector de l'hoteleria i restauració per un valor aproximat de 39 milions d'euros entre el 2002 i l'agost del 2003. Només en el 2002 el transport aeri en valoració va caure uns 7 milions d'euros, el lloguer de vehicles 1 milió d'euros, excursions 20 milions d'euros i així podríem continuar amb altres sectors com el comerç. Torn repetir que no atribuïm aquest descens a l'ecotaxa, però sí el comportament del nostre turisme hagués evolucionat com Canàries aquestes xifres només haguessin estat una quarta part per exemple.

Com comentava l'article 13 del reglament de l'impost sobre estades a empreses d'allotjament inclou un índex general per concurrència de circumstàncies excepcionals inferior a la unitat on el desenvolupament de l'activitat turística d'allotjament es pugui veure afectada per circumstàncies excepcionals que incideixen greument en el sector o a una part substancial d'aquest. Però bé, pel que es veu les circumstàncies més normals el fet de què el turisme anés baixant a ritmes bastants superiors que les destinacions competidores no es va considerar en absolut excepcional, era una situació normal i en conseqüència es podia seguir cobrant l'ecotaxa als turistes sense cap problema i no aplicar el reglament que preveia la revisió de l'ecotaxa i així vàrem arribar als índex i disminució del turisme preocupants i destrucció de llocs de feina que hem mencionat abans. Era com un cúmul de circumstàncies desfavorables, la conjuntura negativa internacional, vénen menys turistes i nosaltres a damunt cobram un impost als visitants per allotjar-se a Balears. Donam una mala imatge a l'exterior que ens perjudica greument perquè els turistes tenen la percepció de què no són ben rebuts i òbviament encara vénen menys.

Bé en definitiva aquest ha estat el resum d'un impost discriminatori que es va vendre amb la idea de recuperar una

sostenibilitat perduda a les Balears, que havia de reportar una millora de la qualitat de vida dels ciutadans i del turisme i ens ha duit a una situació d'incertesa empresarial i de feblesa econòmica important a els Balears. Aquest Govern no pensa amb alternatives recaptadores a l'ecotaxa de cap tipus, que ningú vulgui fer comparacions amb altres formes de potenciar el medi ambient com a fórmula per mantenir el turisme sostenible. El Govern durà a terme actuacions dins de les seves competències i altres conjuntament amb la iniciativa privada, però no té cap relació amb la derogació de l'ecotaxa, sempre seran iniciatives en positiu i no en discriminació i en penalització als sectors econòmics o dobles imposicions.

Senyores i senyors diputats, aquest és el fi d'un impost que, com molt sortosament va comentar el president en el debat de l'estat de la comunitat, han pagat els ciutadans d'aquestes illes amb el seu lloc de feina i que, per tant, demanam la seva derogació. En definitiva, l'aprovació del Projecte de llei 1441/03.

Moltes gràcies.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, ¿Sr. Presidente?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

A la vista de que más que un turno de presentación ha sido un turno de crítica, interesaría, según se ordena el debate, un turno para poder contradecir.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, me sabe mal, pero no se lo voy a conceder, porque sería duplicar el debate. O sea, usted defiende las enmiendas, pues es lógico que si se deroga una ley, tenga que argumentarlo, lo mismo van a argumentar ustedes, por lo tanto ...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, puede argumentar en la presentación de la ley, pero lo que no puede hacer es aprovechar el trámite para hacer una crítica y que no se dé réplica, se duplica el debate, no es problema de la oposición, sino es problema del Gobierno que ha querido duplicarlo, y si lo quiere duplicar, dupliquémoslo, pero no dejemos a los demás sin que se pueden defender. Escoja usted, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Anam a continuar. Acabada aquesta intervenció, es farà la defensa conjunta per cada un dels grups esmenants, de totes les esmenes que es mantenen i que són: a l'article únic, les esmenes registre d'entrada número 1594/03 i 1599/03 i 1602 del PSM-Entesa Nacionalista; a la Disposició transitòria primera, les esmenes registre d'entrada número 1593, 1603; a

la Disposició transitòria segona, les esmenes 1596 del Partit Socialista i 1604 del PSM-Entesa Nacionalista; a la Disposició final primera, les esmenes registre d'entrada número 1593, del Grup Socialista, i 1605/03 del PSM-Entesa Nacionalista; a la Disposició final segona, les esmenes registre d'entrada número 1598/03, del Grup Socialista, i 1606 del Grup PSM-Entesa Nacionalista; a l'Exposició de motius, les esmenes registre d'entrada número 1593/03, del Grup Socialista, i 1601 del PSM-Entesa Nacionalista.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, avui assistim al funeral de l'impost sobre estades turístiques i els he de reconèixer que hi ha un fet positiu dins la derogació de la coneguda, popularment, com a ecotaxa; ho he sentit per ràdio avui de matí, quan venia, a un alt dirigent de la Federació d'Hosteleria li han demanat l'opinió sobre aquest acte que fèiem avui aquí al Parlament, i ha dit: miri, a partir d'avui s'han acabat tots els problemes. I jo he dit: Al·leluia, al·leluia! Perquè, a partir d'avui deixarem de sentir tota la lletania de problemes que ha causat l'ecotaxa i que ara ens ha enumerat, una vegada més, el conseller d'Hisenda. Per tant, a partir d'avui, la baixa del poder adquisitiu dels turistes, l'increment del tot inclòs, els articles sensacionalistes a l'estranger, l'increment de l'atur o, com ha dit ara fa un moment, d'una manera inexacta, el conseller d'Hisenda, que s'han destruït llocs de feina en el sector turístic -això no és ver, és mentida, però insisteixen una i una altra vegada-; i fins i tot la depressió col·lectiva en la qual ens havia instal·lat aquest tribut, a partir d'ara ja no tenen un culpable, l'ecotaxa; a partir d'ara, el Govern haurà d'assumir les seves responsabilitats. I per tant si una acció del Govern interior, ha estat capaç de fer tan de mal a la indústria turística i a l'economia de les Illes Balears, haurem de reconèixer que, a pesar del tarannà ultraliberal d'aquest Govern, nosaltres estam legitimats perquè tots els problemes que a partir d'ara surtin damunt el turisme i la nostra economia, donarem la culpa al Govern, per una decisió presa en aquest moment, perquè significa un canvi de política radical respecte del govern anterior.

S'ha insistit, però, que aquest és un impost injust, discriminatori, que no s'ha generalitzat i que afecta la principal activitat econòmica. El Sr. Huguet, fins i tot va quantificar en un 30% dels visitants que no paguen l'ecotaxa. És a dir que un 30% dels turistes que venen a les Illes Balears, segons el Partit Popular i segons el govern del Partit Popular, quedaven -com diu?-, un 43 diu avui, bé, sí, ens podem provar a veure qui la diu més grossa; bé, idò, el 43% que correspon als establiments il·legals, que correspon al turisme d'iots, que correspon al turisme de segones residències, bé, exactament els mateixos turistes que no paguen IVA, l'oferta il·legal no paga IVA, els iots no paguen IVA, a no ser el que paguin per l'amarrament puntual i els serveis que doni el club nàutic; les segones residències, a no ser que tinguin un contracte legalitzat, no paguen IVA. Aleshores, crec que, per ser coherent, i com que l'IVA sobre l'economia turística grava la principal activitat econòmica de les Illes Balears, hem de proposar la derogació

de l'IVA perquè és un impost injust, discriminatori i no generalitzat.

Bé, és un doll tan gros, Sra. Salom, que fa la veu en *off* aquí darrera, ho dic perquè ...

EL SR. PRESIDENT:

Prec un poc de silenci als senyors diputats.

EL SR. SAMPOL I MAS:

... consti al *Diari de Sessions* a qui contestam, a aquest cor que avui hi ha just aquí. Bé, idò, resulta que és un doll tan gros que l'IVA se'n va a Madrid i l'ecotaxa quedava a les Illes Balears. Ai, fins aquí hem arribat, però, el que ve de Madrid és intocable; de la mateixa manera que són intocables les taxes que graven els bitllets d'avió, taxes d'aproximació aeroportuària, taxes de seguretat aeroportuària, que recapten tres o quatre mil milions més anuals del que recaptava l'ecotaxa, i aquí ningú no va dir res. Ah, això no, això no perjudica la nostra principal activitat, això no encareix el paquet turístic.

Bé, en definitiva, el que ens trobat és amb una gran campanya orquestrada i hem de reconèixer que ha estat una gran eina, un gran instrument en mans del Partit Popular, que ha practicat un vertader terrorisme mediàtic, que realment ha espantat algun dels turistes.

I això no hauria d'amagar el debat de fons. Perquè s'ha dit, reiteradament, que el Partit Popular comparteix la filosofia de l'ecotaxa i, fins i tot, diuen que crearan un fons mediambiental, amb unes idees peregrines per recaptar l'equivalent a aquests 48 milions d'euros que significava la recaptació per l'ecotaxa, per realitzar, més o manco, les mateixes idees, els mateixos projectes, la mateixa filosofia, la defensa del medi ambient, restauració del patrimoni, rehabilitació de zones turístiques, solidaritat amb el món rural. Però, no és veritat, en el fons no és veritat que el Partit Popular comparteixi aquestes idees, aquesta filosofia, perquè amb 100 dies hem vist quines són les vertaderes intencions del Partit Popular, no són la preservació del medi ambient, no són millorar el poder adquisitiu del nostre turisme, és tot el contrari, una aposta per a més del mateix, per seguir més endavant amb una política de creació de més places turístiques, de consum de més territori, de noves urbanitzacions, de grans infraestructures viàries, que totes, en el seu conjunt, suposen una fugida cap endavant que no sabem on ens durà. I això forma part d'un model que ha entrat en una espiral incontrolable que ens fuig de les mans.

Els posaré un exemple, mirin, a 31 d'agost d'enguany, a 31 d'agost de l'any de l'any 2003, els passatger a Son Sant Joan han augmentat el 7,56%, i la sensació que el sistema no funciona, que no hi ha despesa per cobrir les expectatives de la gent continua, fins i tot és més que mai. Aleshores, si amb un increment de prop d'un 8% de turistes fins a dia 31 d'agost, encara no ens donam per satisfets, haurem d'entendre que el nostre sistema no funciona, o bé que les empreses que viuen del turisme no estan associades mai. Jo crec, jo més aviat crec, nosaltres més aviat creim que el sistema no funciona i que aquella aposta, aquell model del Partit Popular que era seguir

creixent en quantitat era un model que estava obsolet i que era necessari intentar polítiques que permetessin diversificar l'oferta turística, captar un segment de turistes que podrien venir tot l'any perquè tendríem una oferta cultura que podria atreure segments molt importants de turisme que ara, senzillament, no ve perquè aquí només oferim sol i platja.

Aleshores, hem de concloure, després d'aquests 100 dies, que el Partit Popular no té un model econòmic, que el Partit Popular no és veritat que tengui un model turístic propi, sinó que el Partit Popular és, senzillament, un instrument polític en mans dels majoristes de viatges. Naturalment que li feren mamballetes al Sr. Flaquer, naturalment, perquè aquí qui comanda realment sobre el govern del Partit Popular són els grans majoristes de viatges. Aquesta és la realitat, no els hotelers de Mallorca, els hoteleres de Mallorca també estan baix les polítiques que designen aquests grans majoristes de viatges. I aquesta és la pura realitat, aquesta és la conclusió de tot aquest debat; i als majoristes de viatges els interessa de cada vegada més controlar la despesa en origen, de cada vegada més controlaran més la despesa en origen, i augmentarà el tot inclòs i augmentaran fins i tot les excursions contractades a l'estranger. I en definitiva, el Partit Popular és un gran instrument en mans d'aquests importants grups de pressió.

No és veritat tampoc que pretenguin, a través d'aquest fons mediambiental, continuar les polítiques de l'ecotaxa. La realitat quina ha estat fins ara? Grans anuncis de targetes verdes, de contribucions especials, mil històries que ja en parlàrem en el debat de presa en consideració d'aquesta llei, la realitat quina és? S'ha retirat el projecte de restauració de sa Pedrera de Can Hom, s'ha retirat el projecte de recuperació de la zona humida de Maristany i el parc públic que s'havia de crear; s'ha retirat el projecte del centre d'interpretació del par de Mondragó, que hauria suposat incentius importants per a un pac que va crear el Partit Popular i que va afectar finques privades, i que els privats afectats per allà segueixen amb el mateix descontent; s'ha retirat el projecte del centre agrícola d'Aubarca i del centre de transformació de ses Alqueries, projectes que haguessin pogut ajudar a millorar les rendes dels pagesos que tenen finques dins l'àmbit del parc de Llevant; i s'ha retirat el projecte d'ordenació del fondeig de ses Salines d'Eivissa. Aquesta és la realitat, la realitat de les polítiques impulsades aquests 100 dies pel Partit Popular i Unió Mallorquina són, per una banda, la retirada d'inversions en matèria de medi ambient, en matèria de patrimoni, en matèria de suport al món rural; la realitat és que venen més turistes amb manco doblers que mai, tot i la gran confiança que ha generat el Partit Popular. La realitat és que s'incrementa el tot inclòs, no enguany, l'any que ve passarem de 60 a més de 200 hotels que faran el tot inclòs, a pesar del missatge de confiança que ha llançat el Partit Popular. La realitat és que aprovarem mesures, abans de final d'any, que crearan més places turístiques. La realitat és que aprovarem mesures, aprovaran mesures en aquest Parlament, abans de final d'any, que crearan noves urbanitzacions, aquesta és la realitat. I per tant, el debat no és si l'ecotaxa sí o l'ecotaxa no, el debat és quin model turístic i econòmic volem i quina relació ha de tenir aquest model amb el territori.

Bé, i llavors en diuen que, tot i compartir aquests objectius, també hem d'anar cap a un model sostenible; i qualcú, més agosarat, fins i tot diu que no vol més immigrants, que no han

de venir més immigrants a les Illes Balears. I la pregunta és: i qui escamparà la grava? Si apostam per aquestes polítiques: més urbanitzacions, grans infraestructures viàries, més hotels, més ports esportius, més camps de golf amb la seva urbanitzacioneta al costat, i qui asfaltarà i qui traginarà la grava? Qualcú deia: no ho podem tenir tot! Efectivament, no ho podem tenir tot, no podem fer aquesta fuita cap endavant, més urbanitzacions, grans autopistes, gran infraestructures viàries, i que no venguin més immigrants, perquè la realitat és que si segueixen per aquesta política de creixement en quantitat, d'aquí vuit anys a les Illes Balears tendrem més d'un milió i mig d'habitants, aquesta és la realitat. Vostès a això li diuen un creixement sostenible; jo no sé què sostindrà aquest creixement sostenible, el que és indubtable és que això tindrà uns costs en pèrdua de qualitat de vida per al conjunt de la població.

Rèquiem per l'ecotaxa, arriben polítiques d'un creixement totalment incontrolat, en parlarem més al llarg de la legislatura.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Antonio Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Desde luego ha empezado el debate éste con un responso, leído por el conseller de Hacienda, en el que no se nos ha permitido intervenir, y quiero dejar constancia en esta protesta, como primera consideración, puesto que en Junta de Portavoces se acordó que si la intervención que se hacía en presentación era crítica, como así lo ha sido, habría derecho a intervenir. Está claro que según quien no es de fiar y que hemos de llevar mucho cuidado con las juntas de portavoces porque con según quien hay que tratar las cosas por escrito y bien claras, no nos podemos fiar. Pero, en fin, eso no será problema y todo tendrá su respuesta.

Tenemos que empezar este debate sobre la derogación de la ecotasa, que a fin de cuentas es como la estamos llamando, diciendo que también hace unos años, un grupo de personas de distinta ideología política, pero con el propósito común de mejorar este país y de hacerlo progresar, aprovechando la circunstancia histórica que propició poder llegar al gobierno, tras una larguísima época oscura, intentaron instaurar nuevas leyes pensando más bien, más o mejor, en el bien de los ciudadanos que en los privilegios de la aristocracia local. Esta gente, refugiada en un rincón de España, tuvo que soportar la hostilidad de sus enemigos, dueños del resto del Estado, que les acosaron con todas sus fuerzas e incluso a cañonazos; a nivel interno tuvieron que soportar la fuerte oposición de los privilegiados, quejosos por la pérdida de influencia sobre el poder y por el perjuicio que les causaban las leyes nuevas. No les estoy hablando de Baleares, sino de la España de 1812, cuando un grupo de ilustrados, aprovechando la ausencia de Fernando VII, intentó y logró, en Cádiz, redactar la primera constitución española, arrinconados por tropas napoleónicas y con la fuerte oposición de una aristocracia que veía desvanecer sus privilegios.

Lo que sucede es que la historia sufre procesos de *ricorsi*, por lo que las cosas que han sucedido vuelven a suceder con las lógicas variaciones propias de la modernidad. Igual que entonces en España, ahora, en Baleares, ha habido un intento de progresar; pero igual que entonces, cuando Fernando VII regresó de Bayona, y pudo comprobar como los ciudadanos quitaban los animales que tiraban de su carro y se ponían a tirar de él al grito de vivan las cadenas, y Fernando VII tomó el valor que le faltaba y reimplantó su valor absoluto; igual algún líder local, al ver como uno de estos importantes miembros de sector, digamos ese punto, e punto, en la noche electoral estaba en su sede electoral, celebrando la victoria suya en las elecciones, y era felicitado por el actual presidente del gobierno provisional, también se le gritaba en ese momento vivan las cadenas. Y esto es lo que estamos viendo hoy, un grito de vivan las cadenas, y esto es lo que se aprobará, nada más, y lo iré explicando.

Ni que decir tiene que cuando Fernando VII regresó, pues la alegría de la aristocracia más rancia fue enorme, se podían deshacer de aquellos a los que consideraban intrusos en el poder, que no tenían profesionalidad en el servilismo que tanto les gustaba, aquellos intrusos hacían leyes sin atender esas recomendaciones, sin respetar la potencia de sus fortunas; por eso, cuando tras un breve paréntesis constitucional, en 1823, recuperó nuevamente el poder absoluto, la primera disposición que tomó Fernando VII fue abolir y declarar nulos y sin ningún valor todas las leyes y decretos adoptados en los tres llamados años, como decía él. Fernando VII y la aristocracia conservadora que le apoyaba consiguió frenar el progreso de España durante unos años, eliminó la Constitución del 12, las leyes nuevas, pero la alegría de los conservadores sólo duró unos años, el progreso se fue imponiendo y los privilegiados dejaron de serlo poco a poco.

Este gobierno dispone de la mayoría que la ley exige para poder pausar, que no detener, el progreso en esta comunidad autónoma, igual que hizo Fernando VII, puede anular y revocar las leyes nuevas de los años de progreso, jaleados, eso sí, por una aristocracia local, por un grupo de privilegiados que ha recuperado su influencia perdida. Eso es lo que está en juego hoy aquí, cuando se vote la derogación de la ecotasa, no se está derogando una ley, se está diciendo a los cuatro vientos quienes son los auténticos amos de esta comunidad autónoma, pero el progreso se pausa pero no se detiene. Y hay que enviar un mensaje de esperanza a los ciudadanos, hay que recordarles que el Partido Popular no votó la Constitución, y ahora ha aceptado. El PP no estuvo de acuerdo con la ley del divorcio, pero al final la ha aceptado y se divorcian, no estuvo de acuerdo con la ley de pensiones no contributivas, pero la ha aceptado; no quiso una ley que regulara la interrupción voluntaria del embarazo y hoy la ha aceptado; era contrario a la España de las autonomías y hoy la defiende. Nunca han apoyado las leyes, nunca, que han significado progreso para nuestro país; hemos debido progresar siempre a pesar de ellos, porque al final el progreso es imparable.

Hoy gritarán vivan las cadenas cuando pulsen el botón de votación, pero los procesos históricos son imparables y hoy en día se suceden con una rapidez que cada vez nos sorprende más. Por todo eso, el debate sobre el contenido de la ley, sobre las motivaciones que justifican la ley derogatoria, resulta una

mera anécdota frente a lo que realmente hay detrás de la iniciativa.

Pero no es mi intención evitar el debate concreto y que se resume en la pregunta: ¿es beneficiosa o no para nuestra autonomía la ecotasa, qué problemas supone? Voy a plantear con método, todos y cada uno de los inconvenientes formales que se imputan a la ecotasa para desmontarlos con cuidado, es más, incluso les facilitaré un guión con tales argumentos para que puedan, sin esfuerzo, seguirlo y contestarlo uno a uno.

Primero han dicho que es un impuesto injusto por discriminatorio. Ni que decir tiene que no lo es, no voy a alargar mucho en repetir lo que tantas veces se ha dicho, no es discriminatorio porque todo aquél que realiza hecho imponible está obligado al pago, con las únicas excepciones de los menores de doce años y los mayores de sesenta y cinco, exenciones que nadie ha criticado, por otra parte. Sería discriminatorio si alguien que realizase el hecho imponible, de forma arbitraria, no lo tuviese que pagar. Pero si no nos ponemos de acuerdo sobre este punto, les propongo una solución, a cada problema una solución, que no seamos ni ustedes ni nosotros quienes tomemos la decisión. Estando, como está, la cuestión planteada ante el Tribunal Constitucional, dejemos en suspenso la ley de la ecotasa a expensas de la decisión del Tribunal Constitucional, y si el Tribunal Constitucional dice que no es injusto y discriminatorio, apliquémoslo, y si dice que lo es, la razón para ustedes. Tenemos árbitro, tenemos el debate planteado, ¿se atreverán? Lo dudo, no es ese el problema.

Segundo. Grave exclusivamente a quien utiliza los hoteles. Tampoco es un problema insuperable, estaríamos de acuerdo en que se modifique el hecho imponible y que el impuesto se percibiera en los accesos de nuestra comunidad autónoma, puertos y aeropuertos. Es más, todos saben que este era el sistema inicialmente previsto, y si no se hizo así fue por la oposición del Partido Popular que, a través del Gobierno del Estado, controlaba y controla puertos y aeropuertos, si realmente fuera ese el problema ¿aceptarían la modificación? Cambiemos la ley a tales efectos, ¿aceptarán? No, luego tampoco es el obstáculo.

Supone, dicen, un coste añadido a la actividad hotelera que le hace perder competitividad en el precio. Miren, hay dos modos de liquidar el impuesto: la estimación directa, que significa que el hotelero debe de ingresar en la hacienda autonómica exactamente la cantidad que ha recaudado, que ha cobrado como ecotasa, hace una declaración y dice: han entrado 100 clientes, he cobrado 100 ecotasas, pago 100 ecotasas, ¿qué significa para ese cliente? Que es neutro, perdón, para ese hotelero es neutro, lo que ha cobrado lo paga, por lo que no debe pagar ni un céntimo más de lo que ha recaudado. Otro modo es el de módulos, es decir, se hace una estimación sobre la cantidad de impuesto que puede recaudar un establecimiento en base al número de plazas y otros parámetros, y se fija una cuota de ingreso, que un establecimiento con tantas camas de tales características pagará tanto. Unos módulos que se fijaron y que cuando se fijaron uno de los más destacados representantes de la patronal decía y comentaba: si un hotelero no puede pagar esos módulos, más le vale cerrar. Y tanto, porque eran rentables. Veamos, si un

hotelero está sujeto al régimen de módulos, lo estará y escogerá ese régimen si le resulta rentable, es decir, si cobra más ecotasas de las que tiene que pagar, para que nos entendamos. Entonces, la pregunta siguiente es: ¿Qué porcentaje de hoteles y cuál está en estimación directa? Aproximadamente el 97%, 98, está en módulos. ¿Qué significa eso? Que todos tienen la expectativa de ganar dinero con la ecotasa. Y de hecho han ganado, sobre cada 10 millones, aproximadamente unos dos, aproximadamente unos dos sobre cada diez, de hecho han ganado. Es lógico que éste tampoco sea el problema.

Se dice también que lo recaudado no se gastaba para los fines legalmente previstos. Eso no puede suponer ningún problema para el partido popular, porque ahora gobiernan, tienen facilidad para decidir sobre el gasto, y tanta capacidad tienen ahora que en el organismo decisorio, en lugar de estar representados los grupos ecologistas, quien está representada es la ejecutiva del PP con la excusa de que se echa al monte. No tienen problema, ustedes lo deciden.

La ecotasa da una mala imagen a las Islas Baleares. ¿La ecotasa, como tal, da mala imagen? Si leemos con atención las encuestas que han hecho universidades de nuestro principal cliente, Alemania, no nosotros, resulta que más de un 63% de nuestros visitantes, de los que tienen que pagar, aprueban ese impuesto con fines medioambientales. Sí que es verdad que las glosas de algunos empresarios en las ferias turísticas o la ofensiva del fomento del histerismo en Mallorca, ha puesto en evidencia la habilidad de algunos empresarios para auto hundirse con declaraciones espeluznantes para cualquier empresario; ¿se imaginan como evolucionan los precios de una empresa que asegura que no va a tener clientes? ¿Cómo va a evolucionar sus precios esa empresa? ¿Cómo van a evolucionar los precios de una empresa que dice que no vende sus productos? Pues tal y como han evolucionado, a la baja, ante el regocijo de los grandes tour operadores que, tras varios años sin beneficios, han podido tener resultados positivos el pasado año 2002, que fue una mala temporada turística y han tenido resultados positivos a costa de los hoteleros, gracias a la campaña de falsa promoción que han hecho todos para hundir esa oferta.

Así, se han apresurado los tour operadores a hacer cola para felicitar al conseller del favoritismo, por ser tan profesional, nunca habían ganado tanto ellos, nunca, y tampoco los hoteleros, también es verdad. Y lo que van a ganar, porque este Gobierno les va a conseguir que por lo que están pagando ahora el año próximo vuelvan con todo incluido, ya lo están anunciando. Dicen los tour operadores: estamos seguros que habrá un gesto por parte del Gobierno para que los precios se contengan más y no tengamos problemas con la oferta complementaria, etcétera. En cualquier caso, el grupo de empresarios que controlaba, impulsaba y financiaba, y financiaba, que hay que recordarlo, la campaña de hostilidad contra la ecotasa ya había llegado a la conclusión de que no se podía continuar con el enfrentamiento porque les estaba hundiendo económicamente, y que, tras las elecciones, si el gobierno no hubiera cambiado, ellos sí que habrían cambiado de actitud.

Sexto argumento, que quienes al final pagan la ecotasa son los ciudadanos de Baleares. Lo que perjudica a los ciudadanos

de estas islas y más concretamente a los trabajadores es la política de costes bajos y del todo incluido que se avecina. Teniendo en cuenta que el peso de la mano de obra en los costes hoteleros es uno de los primeros costes en reducirse para poder afrontar la política de bajos precios, propiciada por el Partido Popular, la mano de obra va a ser la primera víctima. Tanto es así, y eso lo saben, que algunos de los principales patronos ya están sondeando acerca de la necesidad de un pacto de Estado, como lo llaman ellos -asústense cuando se propone por esas personas un pacto de Estado-, para afrontar una reducción drástica de las plantillas de los hoteles, ya se está empezando a hablar de ello, y lo saben. La ecotasa, como tal, sólo puede representar beneficios para los ciudadanos de nuestras islas, en términos macroeconómicos la ecotasa no es sino un impute en nuestro circuito, es decir, un incremento del dinero en circulación, ya que su origen es externo a nuestro ciclo económico; y todo el mundo sabe que un incremento en la cantidad de dinero en circulación beneficia la actividad económica, eso es de primero.

Séptimo punto. El impuesto sobre las estancias en establecimientos hoteleros no está en otros destinos turísticos. En España es cierto, pero no deja de ser normal, ya que Baleares, en materia de turismo, con sus errores y aciertos, ha ido marcando pautas respecto al resto de España. Pero un pensador italiano renacentista se compadecía de los partidarios de cosas nuevas, porque decía que encontrarán tímidos apoyos entre los que están de acuerdo con los cambios y feroz resistencia entre quienes se benefician del actual estado de las cosas. Y puede que sea cierto que en la derecha española, ni la parte más reaccionaria, la clase empresarial, esté preparada en este momento para aceptar pacíficamente un cambio de mentalidad, que no sepan ver las ventajas que tiene proteger, y que es positivo implantar impuestos, si no de carácter medioambiental puro sí finalísticos en beneficio del medio ambiente. Y ese miedo (...) suicida de determinados sectores empresariales es lógico que asuste a otros legisladores, cuyas economías, desde luego, dependen menos del turismo que la balear.

Pero si vamos fuera de España y miramos hacia arriba, hacia los países que van por delante de nosotros en materia turística, resulta que sólo encontramos uno, Francia; y Francia tiene un impuesto sobre las estancias hoteleras, la *tas de séjour*, administrado por los ayuntamientos con fines medioambientales, prácticamente idéntico en muchos términos a la ecotasa. Si miramos hacia los que van por detrás sí que es cierto que poquísimos tienen impuestos semejantes, tal vez por eso vayan por detrás, por lo que respecta a la final medioambiental, pero lo que sí tienen mucho son impuestos que gravan la entrada en esos países, sin finalidad medioambiental, y todo el mundo sabe un montón de ejemplos.

Señoras y señores diputados, hemos ido viendo cada uno de los argumentos que habitualmente emplean los trompeteros del apocalipsis turístico y no hay ninguno de esos argumentos que resista un análisis riguroso, por lo que volvemos a la tesis que hemos manejado desde el principio. El motivo por el que se ha presentado este proyecto de ley no es porque la ley sea mala en sí, aunque pueda ser mejorable, el motivo es ajeno a la ley, el auténtico motivo por el que se quita la ecotasa es porque en esta tierra no se puede legislar sin el permiso de los auténticos

amos de la misma. Y ya está, y se acabó; por eso, decía uno de esos amos en el verano del 2002: este gobierno no nos conviene -no decía que no conviniera a las Islas Baleares, sino que no les convenía a ellos, exactamente así lo planteaba. Tal vez por cosas así, el hoy presidente de Baleares le decía a una ministra: es que aquí somos un poco mafiosos.

Y ¿de dónde viene el odio a la ecotasa por parte de los magnates del turismo si, como se ha visto, ésta no tiene problemas intrínsecos? Procede de otras cuestiones, si alguno de ustedes tuvo ocasión de ir a los mítines que dieron los cuatro grandes -yo tuve ocasión de poder ir y escuchar a alguno de ellos-, llegaría de inmediato a la siguiente conclusión: primero, se hizo sin que dieran su visto bueno, y eso daña seriamente su ego, no otra cosa; acostumbrados a mandar, a tener gobiernos genuflexos, no podían entender por qué ellos ya no decidían. Y en segundo lugar, acostumbrados a estar rodeados de aduladores, no podían entender cómo en la polémica suscitada les tocaba asumir el papel más denostado socialmente; eso dañaba seriamente su ego, es un problema de ego, de ego o de gónadas, como ustedes prefieran decir.

Por todo ello, señores del PP, cuando les oigo decir que derogar la ecotasa es una decisión política cuya me hacen sonreír, porque un gobierno como el suyo, que visita a los amos con el cinturón flojo, no decide, solamente obedece.

Y quisiera acabar con dos o tres consideraciones sobre algunas cosas que se han dicho ya aquí, en la presentación de esta ley, y redondeando los argumentos que hemos expuesto. Se ha dicho que se había dicho, a su vez, que sobran turistas en estas islas. Sí, es cierto que se había dicho; ¿y quien lo dijo?, yo se lo diré: el Sr. Matas en 1998, discurso sobre el estado de la autonomía: "No podemos crecer más", 8 millones de turistas; ahora vienen 10. Si no podemos crecer más y éramos 8, hasta 10 nos sobran 2. Aritmética. El Sr. Matas dijo que no podíamos pasar de 8 millones de turistas; luego el Sr. Matas es el primero que ha dicho que sobran 2 millones de turistas.

En segundo lugar, se ha hablado de consenso con el sector. Mire, le explicaré brevísimamente la diferencia que hay entre un estado medieval y un estado moderno, o un estado menos medieval; mire, en un estado medieval puro, cuando se requería por parte del rey una donación o impuesto por parte de los nobles, que eran los que normalmente cooperaban con él en las campañas militares y todo esto, pues se reunía con ellos, pactaba con ellos y llegaba a algún tipo de acuerdo, etc., etc., en los principios del régimen feudal. Posteriormente, cuando evoluciona el estado, y como quiera que muchas veces al resto del pueblo se les hacía pagar impuestos sin pedirles su consentimiento ni nada, se llegó a un acuerdo que los impuestos se decidieran ¿dónde?, en las Cortes. En Inglaterra, que fueron pioneros en esto, decidieron que los impuestos se decidían en las Cortes y no dialogando en la cafetería.

Se dice que los agentes alemanes han aplaudido la ecotasa. Con los pies, naturalmente que la han aplaudido. ¿Y la gente de aquí?, no han hecho ninguna referencia a si la gente de aquí ha aplaudido o no ha aplaudido la ecotasa. Ahora me dirán "es que hemos ganado las elecciones". Hombre, si vamos por eso quítenla sólo en I biza, no la quiten en las demás islas.

Han dicho, además, -escuchen que ésta es buena- que se ha aplicado a empresas que crean puestos de trabajo. ¿Y a quién se aplica el impuesto de sociedades?, ¿y el IVA?, ¿y a quién se aplica el IRPF?, a los ciudadanos. Bueno, no tiene sentido lo que se nos ha dicho. Se nos ha dicho que ha habido 30 millones de estancias que no pagaron la ecotasa, no sé si lo he entendido muy bien; esto creo que se nos ha dicho, no lo acabo de..., no sé si es cierto que se nos ha dicho eso. Pues si es ése el problema extiendanla, encontrarán todo nuestro apoyo. Se nos ha dicho que se podría suspender como estaba previsto en la propia ley. Suspendanla, tendrán nuestro apoyo para suspenderla, que no para derogarla. Se nos ha dicho que ha habido una bajada de turismo en España, etc., y que en Baleares ha sido la zona donde más ha bajado el turismo. ¿Qué otra zona de España depende más de Alemania que nosotros?, ¿qué otra zona? Ninguna, ninguna más. Eso sí, se nos ha dicho que en Turquía no hubo descalabro. Mire, ¡hombre!, a 50.000 pesetas ocho días pensión completa, perdone, prefiero descalabrarme un poquito, un poquito; pero si tenemos que cobrar 50.000 pesetas por una semana en pensión completa ¿qué les van a dar a los trabajadores?, ¿qué les van a dar a los trabajadores de esas 50.000 pesetas?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, vagi acabant, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, sí, ya estoy casi acabando. Se nos ha dicho que había otras formas de potenciar el medio ambiente, y con esto acabaré ya, ya que me llaman la atención y seré respetuoso con (...), que había otras formas de potenciar el medio ambiente. ¿Esas formas pasan por reunir a los bancos de nuestra comunidad autónoma y decirles que todos tienen que pagar 40 millones para el fondo medioambiental?, ¿y que si alguno remuga pues que lo tenga en cuenta y que, bueno, que se lo piense? ¿Pasa por medidas de esas características? Realmente sólo un banco protestó un poquito, según parece, según tengo entendido, ya nos lo irán aclarando poco a poco, pero si pasa por esas medidas, no sé, prefiero la ecotasa, sinceramente se lo digo.

Nada más. Solamente a quien vaya a intervenir del Partido Popular, pues he tenido el detalle de prepararle los siete argumentos para que se los hagan llegar y que así pueda seguir y contestar uno a uno sin ningún problema en el seguimiento. Si (...) de los servicios de la Cámara..., se lo puede hacer llegar.

(*Rialles*)

Nada más, gracias.

(*Aldarull i aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Torn a favor de les esmenes? El diputat Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular sol dir que tenen la legitimitat per retirar, per derogar l'ecotaxa i presentar altres projectes de llei que nosaltres considerem lesius, i jo voldria començar fent un reconeixement, evidentment. Jo pensava que això no es qüestionava, però com que ho solen dir..., vull dir, el Grup Popular i el Govern del Partit Popular tenen perfecta legitimitat per enviar els projectes que considerin convenients. Varen guanyar les eleccions, no per un resultat tan espectacular com volen dir, però suficient; tenen majoria absoluta i ho poden fer. M'agradaria deixar això clar perquè no es torni a argumentar en contra dels altres.

També es diu que ho duien al programa electoral, cosa que és certa. Ara, tenint en compte la sort que han tengut ja en aquests primers dies de govern altres coses que també venien en el programa, idò veig que el programa no és tan important. Per exemple, les transferències de la promoció turística als consells insulars venia en el programa; ara ja no hi ve. En el debat de la comunitat a les resolucions hi votaren en contra, això ja sembla ser que el programa no ho du. Tampoc no duia el programa electoral l'autovia Inca-Manacor i sí que duia l'autopista a Manacor; s'ha canviat tot i no passa res. O sigui, que el programa és sagrat només en alguns casos, no en tots els casos.

Bé, partint del reconeixement del seu dret a presentar aquesta derogació, nosaltres ens manifestam clarament a favor dels grups que han presentat esmenes de retirada i, per tant, en favor de mantenir l'ecotaxa, perquè pensam que si bé tenen la legitimitat no tenen la raó, que és una proposta, un projecte de llei que no té la raó, que no afavoreix els interessos majoritaris de les nostres illes, que no afavoreix, tampoc, el conjunt del sector turístic i que, a més, no només la seva presentació sinó la seva escenificació no ha pogut ser més lamentable, amb una reunió amb la patronal hotelera a la qual s'han de pagar serveis prestats i amb un menyspreu absolut a altres sectors, altres sectors del mateix empresariat, més modestos, de l'empresariat de l'oferta complementària, que patirà greument els efectes de la nova situació turística i en part generada per la derogació de l'ecotaxa, o els sindicats, els pagesos..., en fi, menyspreu també a la Mesa del Turisme.

Com deia abans el programa electoral els legitima, però no garanteix la seva raó; fins i tot jo crec que vostès mateixos no s'ho creuen. Sistemàticament es veuen obligats a dir "no, si nosaltres compartim els objectius". Si comparteixen els objectius, per què ho deroguen?, perquè estan en desacord, diuen, i crec que no és més que una excusa, perquè estan en desacord amb els mecanismes. Bé, el portaveu que m'ha precedit ja els ha posat tota una relació de les qüestions dels seus arguments amb propostes alternatives. Per tant, la conclusió a la qual necessàriament hem d'arribar és que vostès ni comparteixen la forma ni comparteixen els objectius, però que, això, no s'atreveixen a dir-ho.

També, ja que és la darrera oportunitat, he de dir una vegada més que si els problemes eren d'aplicació, si el problema era que no tots els turistes que venien a les nostres illes la pagaven, aquest problema té una facilíssima solució: donada l'absoluta sintonia que sembla ser que tenen vostès amb els governants de Madrid d'aquests moments i donat que,

segons sembla, els concedeixen absolutament tot el que demanen, ho tenien molt fàcil, ho podrien resoldre perquè tal com es va intentar i no es va poder aconseguir des del govern del pacte tots els turistes que entren a les nostres illes, sigui per ports o per aeroports, pagassin l'ecotaxa i es resolvia aquest problema.

Bé, parlant una mica del perquè es va introduir l'ecotaxa nosaltres pensam que és un fet que està comunament acceptat, que el turisme, i més encara un turisme tan estacional i tan massiu com el que tenim nosaltres, provoca efectes sobre tot el territori; sobre les infraestructures que, per cert, han de tenir unes dimensions molt superiors a les que serien necessàries per atendre només les necessitats dels nostres ciutadans; sobre el medi ambient repercussions importantíssimes; sobre el paisatge, que és el nostre valor principal de cara a atreure aquest mateix turisme; sobre el consum d'aigua que, per cert, pagam l'aigua més cara de tot l'Estat i continua pujant; i sobre la generació de residus, que també pagam unes tarifes altíssimes i, a més, per ser un territori insular tenim unes greus dificultats per al seu tractament; sobre el consum energètic... Sobre un munt de qüestions aquest turisme té efectes que normalment no es comptabilitzen, efectes indesitjats que produeix juntament amb la riquesa que genera per a les nostres illes, i amb tots els efectes positius hi ha una sèrie d'efectes negatius que no solen tenir en compte i que no entren a les comptabilitats.

També pensam nosaltres que el model turístic de creixement permanent, de creixement quantitatiu de l'oferta basada en un turisme de sol i platja i amb uns preus atractius per als nostres veïns europeus perquè són un preus barats i perquè hi havia, anys anteriors, poca competència d'altres destinacions, ja dic, és un model que ha entrat en una crisi i que necessita una reconversió, una reconversió que es pot fer de diverses maneres però que segons com es faci, i també ja ho he dit a algun altre portaveu que m'ha precedit, pot tenir efectes absolutament traumàtics sobre els treballadors del sector, sobre l'oferta complementària, sobre altres sectors.

Pensam que no podem continuar creixent indefinidament. Encara que ja haguem sobrepassat en dos milions el nombre de turistes que acceptava el Sr. Matas com a límit, ja dic, hem continuat creixent i aquest creixement pensam nosaltres que de cap manera no pot ser indefinit i no es pot perpetuar el sistema de cada any més oferta i més turistes. Tenim una planta hotelera i extrahotelera sobredimensionada; això ho reconeix tothom. De fet, la massificació és un dels retrets més importants que ens fan els nostres visitants, un retret que cada vegada fa un nombre més elevat de visitants, com també un nombre més elevat són els que diuen que no repetiran a les Illes Balears en pròxims anys. Pensam que no podem continuar ocupant territori de manera indefinida amb aquesta oferta turística, que no s'aturi mai i que no es replantegi la situació. I per altra banda augmenten els nostres competidors. Turquia, Croàcia, Tunícia, el Carib, que cada vegada tenen més planta hotelera i que, a més, són molt més competitius en relació als preus, en relació al cost de l'estada turística. Per altra banda tenim una planta hotelera que ha estat precursora i que ha servit d'exemple a molts d'altres indrets però, al mateix temps, per aquest mateix fet, tenim una planta hotelera més envellida en general que la dels nostres competidors turístics.

Per això pensam nosaltres que era un bon moment per reflexionar, per replantejar-se el model, per cercar alternatives amb el màxim de consens, de pensar en la sostenibilitat del model i en el repartiment més just dels seus beneficis, més just tant pel que fa als treballadors del sector, als empresaris, a l'oferta complementària, a l'agricultura, per reconvertir l'oferta obsoleta i per millorar els espais turístics. D'altra banda el creixement mundial del turisme està estancat. No s'han complert les previsions que hi hauria augments espectaculars any rere any. Els nostres preus, com deia abans, pugen a causa de la introducció de l'euro i al propi creixement econòmic, i si afegim a això que alguns dels nostres mercats, molt significativament Alemanya, passen per dificultats econòmiques, pensam que no és qüestió de quedar-nos tan tranquils de creure que una vegada eliminada l'ecotaxa vendran èpoques com podrien ser els anys setanta o el principis dels noranta, ni hem d'adoptar l'actitud de l'estruc ni hem de fer fugides endavant.

L'ecotaxa creim nosaltres que no era una panacea, això és evident, però era un instrument magnífic, el millor instrument, l'únic que s'ha adoptat en molts anys, que servís per redreçar aquesta situació i per mirar endavant amb més optimisme, per millorar el nostre entorn i la nostra oferta turística, per fer que tots els sectors sortissin beneficiats i per mantenir el lideratge turístic durant molts d'anys. Però no s'ha volgut que això sigui possible. L'egoisme, la insolidaritat i la miopia política de determinats sectors molt influents i molt polititzats de la patronal hotelera, que no estaven acostumats a governs que pensen pel seu compte, juntament amb la guerra bruta feta pel Govern de l'Estat i els seus representants en aquesta terra feren que des del moment mateix del seu anunci s'aixecassin en armes contra l'ecotaxa.

El Grup Popular argumenta que no hi ha cap altra comunitat autònoma que hagi establert l'ecotaxa. Això és cert. Com s'ha dit també abans una vegada més érem els primers, però obliden que a diverses comunitats autònomes s'estan estudiant sistemes de recaptar també majors ingressos per millorar l'oferta turística, des de diverses fórmules que segurament no passarien per una fórmula d'una taxa o un impost de la comunitat autònoma, que pot haver-hi des de qüestions municipals o altres, però s'està estudiant i segurament veurem com se'n posen en pràctica. Però també oblida, sobretot, que els principals dels nostres competidors, els que ens estan restant presència de turistes, tots ells tenen taxes amb finalitat o no ambiental, en alguns casos sí i en altres no, que graven tant o més del que suposava l'ecotaxa per als turistes que entraven a les nostres illes. Això passa des de Turquia a Croàcia, a molts altres llocs que són competidors directes ara mateix de la nostra comunitat.

Per altra banda que l'ecotaxa tenia virtuts ho demostra també el fet que el Partit Popular, quan estava en el govern en altres èpoques, hagués estudiat diverses fórmules per implantar-la, el que passa és que no s'atreuren en el seu moment o no saberen trobar els mecanismes més adequats. Nosaltres pensam que l'ecotaxa ha tengut enemics aferrissats, però també una bona acceptació de molta gent, incloent la immensa majoria dels turistes que ens visiten, i si no on són les reclamacions?, sobretot on són les reclamacions d'enguany, que com que havia

guanyat el PP ja no es feia campanya perquè els turistes que venien protestassin? On són les reclamacions dels turistes?

Això sí, la derogació de l'ecotaxa ha estat aplaudida per diversos sectors. Ha estat aplaudida, per exemple, pels majoristes de viatges, que també han aplaudit el Sr. Escarrer, perdó, el Sr. Flaquer -no sé en què estaria pensant-, i aquests majoristes de viatges són els mateixos que des de la prepotència de la seva situació de predomini, davant una administració autonòmica entregada i davant un sector hotelier que és el mateix que diu que no comprarà productes verds si són més cars que els altres, que ha renunciat a una renovació en profunditat i a guanyar la batalla de la qualitat, ja dic, pressionen aquests hotelers per obtenir davallades molt importants dels preus i també per generalitzar el tot inclòs, amb el que això suposa de mort d'una part important de l'oferta complementària i que pot tenir resultats catastròfics per als milers de persones que viuen d'aquest sector.

I per acabar no em puc resistir a fer una cita literària, que no hi estic massa acostumat, però de tant en tant convé fer-la. És treta d'un llibret que es diu *La industria de los forasteros*, de Bartomeu Amengual, publicat l'any 1903, just ara fa cent any exactament; per cert, s'hauria pogut celebrar el centenari d'aquest llibre, que deu ser una de les primeres, si no la primera, valoracions que es fan del que era un incipient, molt incipient en aquells moments, desenvolupament turístic; i al final d'aquest llibre, i parlant de la manera d'aconseguir ingressos per afavorir i per millorar la indústria turística, literalment diu: "*Y por descontado, ha de buscarse el medio de conseguir que ayuden a sostener la carga de las fondas, empresas de transportes terrestres y marítimos, cafés, dueños de sitios que convenientemente explotados puedan producir renta, y además que obtengan una utilidad inmediata de la afluencia de forasteros. Por lo que se refiere a las fondas, el medio es sencillo: en Suiza, con el nombre de kurtaxe, pagan a las sociedades encargadas de fomentar la industria una pequeña cantidad, pareceme que 10 céntimos por estancia, es decir, por viajero y día que permanecen en el hotel. No creo que los fondistas se resistieran al pago de tan insignificante cantidad, pero en otro caso hartos medios se hallarían de obligarles a satisfacerla*". Això, que estava clar per a aquest senyor fa cent anys, per a alguns altres encara no ha quedat prou clar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Torn en contra de les esmenes? Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo esperava avui en aquest debat que pel Grup Parlamentari Socialista intervedria qui ha estat el seu portaveu durant tot el temps per a aquest projecte de llei de derogació de l'ecotaxa, però s'han estimat més donar la paraula a *Juan Palomo, yo me lo guiso y yo me lo como*, el Sr. Diéguez, i així ha sortit vostè, i vostè -començaré per vostè- ha fet realitat aquella dita d'aquest escriptor gens sospitós que és Revel, que diu concretament, almenys en els seus orígens, almenys m'admetran açò, el que passa és que quan un dels seus orígens veu la llum ja pensen una altra cosa, però bé, anem al fons del

que deia, que va dir textualment que l'habilitat de l'esquerra fins que va caure el mur de Berlín va ser reescriure la història, perquè una volta va caure el mur de Berlín van veure totes les seves vergonyes i imperfeccions. Vostè, Sr. Diéguez, no solament açò, vostè el que ha fet ha estat inventar-se una història, i ha comparat una època de règim absolutista amb una altra època totalment democràtica. O és que vostè posa en dubte la legitimitat d'aquest govern en derogar un projecte de llei ben igual que la legitimitat que va tenir l'anterior govern per posar un projecte de llei en marxa? Perquè si vostè posa en dubte açò no ens entendrem. Vostès tenien tanta legitimitat per posar la Llei de l'ecotaxa com nosaltres legitimitat per derogar la Llei de l'ecotaxa. Ni més ni manco, igual. Per tant amb aquest principi crec que la seva història ha estat desafortunada.

I amb un to tal vegada un poc més distès jo li recomanaria que anés un poquet a classes amb un company de files seu, bon professor, el Sr. Miquel Dolç, perquè li expliqués dret tributari i financer i veiés quines són les errades que vostè ha comès, perquè aquest impost seria ben igual, com em recordava un company, que si féssim un impost que gravés el grau de contaminació que produeixen els cotxes vermells, només els cotxes vermells; no els blaus, ni els grocs, ni els verds, ni els platejats; açò és el que passa amb aquesta càrrega impositiva de fet imposable que després intentaré demostrar. He volgut començar un poc per la seva intervenció que crec que ha estat desafortunada.

Què ha passat amb aquest impost, Sr. Diéguez? Després contestarem al PSM. Idò miri, que aquí haurem de convenir en una cosa: perquè el grau de revisió del mateix impost que vostès avui accepten vol dir que es van equivocar amb l'instrument, és a dir, si avui llevam la palla de totes les intervencions i ens n'anam al fons de certes intervencions que s'han produït en aquesta cambra des del primer dia fins a la data d'avui conclouríem que es tracta d'un mal instrument, i un mal instrument perverteix sempre un bon fi, perquè si no perquè tant de revisionisme d'aquest projecte de llei? Perquè no el van revisar al llarg de la legislatura passada, amb totes les contínues denúncies que va fer el Grup Parlamentari Popular i que va proposar el Grup Parlamentari Popular? Perquè avui sí s'hauria de fer aquesta revisió? Una de dues: o estaven equivocats abans o s'equivoquen ara.

El tema del creixement turístic, miri, Sr. Diéguez, com que hi ha companys que tenen una fe cega en vostè no reparen en les dades. Vostè no ho ha dit, però ha jugat de pillo, perquè hi ha hagut un altre grup parlamentari que ja ho ha interpretat com a nombre de turistes. La intervenció a la qual es refereix vostè del 98 del Sr. Matas, quan va dir que no podíem créixer més, no deia "no podem créixer més de vuit milions de turistes", no ho deia. Vostè no ho ha dit, eh?, un altre ha interpretat que havia volgut dir açò. No, el problema no és créixer més o no créixer més, el problema és que es creixi molt en nombre de turistes dos mesos; créixer en nombre de turistes, si en vénen 15 que en venguin 15 al llarg de tot l'any, el que no pot ser és que només siguin dos mesos. És a dir, per aplicar una desestacionalització turística farà falta increment turístic en els mesos de temporada baixa perquè es puguin obrir més establiments turístics i, efectivament, en el còmput global de l'any hi haurà més nombre de turistes. Però açò ja seria un debat de política turística i no és el que ens ocupa avui.

Dedicarem dos minuts al representant del PSM. No estic d'acord amb la seva intervenció -li agraeisc la seva argumentació, cosa que malauradament no puc fer amb el meu company i adversari, que no enemic, polític, el Sr. Diéguez-, perquè vostè planteja el de sempre. Jo només li vull fer una observació: no faci certes afirmacions a cent dies d'un nou govern; esperem els quatre anys i en els quatre anys veurem si aquest govern, el govern del Sr. Matas, el govern del Partit Popular, ha invertit més o manco en millorar el sector turístic, si aquest govern ha invertit més o manco en medi ambient, si hem invertit més o manco en agricultura, i si hem invertit més o manco en millora d'infraestructures. I li aplicaré el que sembla que hi ha diputats que no saben aplicar, que no li faré el joc de la perversió numèrica; és a dir, per saber si hi ha hagut un increment vostè haurà d'agafar els pressuposts, el total dels pressuposts que hauran manejat en quatre anys la legislatura passada, amb el total dels pressuposts que haurà manejat aquesta legislatura, i després establir les dades comparatives perquè, clar, el pressupost va evolucionant. Per la mateixa regla de tres vostè em pot dir "nosaltres vàrem invertir més en medi ambient en quatre anys que en els deu darrers anys el Partit Popular", però és que en quatre anys el pressupost del govern del pacte de progrés suma quasi el doble dels 16 anys del govern del Partit Popular. Per tant les dades no són comparables, aquí han de comparar xifres que són fredes, les matemàtiques no es discuteixen, es contrasten, simplement. Jo li deman que esperi i que faci aquest exercici.

I jo li deman un favor, per la seva seriositat i el seu rigor, Sr. Sampol. Miri, si vostè diu que aquí creixerem en més hotels, en més infraestructura, en més destrucció, és no creure que estiguem sota el paraigua d'unes directrius d'ordenació territorial i d'un pla d'ordenació territorial que limita el creixement i que sabem quant es pot créixer i on es pot créixer. Per tant no és un cas que ens ocupi.

Però és que avui no estam parlant d'açò, i anirem a centrar el debat perquè sent una veu en *off*, que té tota la raó, darrere jo, que vol que centri el debat i centraré el debat, Sr. President, perquè si no no em podré concentrar. Avui estam amb la derogació de la llei de l'ecotaxa, i jo vull començar dient que al nostre grup, durant els quatre anys, ens va preocupar el tema de l'ecotaxa, ens va preocupar, i que ara no ens preocupa, ens ocupa, i, com que ens ocupa, feim d'aquesta preocupació el nostre projecte, que és la derogació. I què han fet per fer aquesta derogació? El que els anglesos diuen un *lifting the veil*, és a dir, hem alçat el vel de l'ecotaxa. I què hem trobat una vegada alçat aquest vel? Que era injust en la seva aplicació, que intentaré demostrar-ho; que era discriminatori entre els subjectes passius, que intentaré demostrar-ho; que redunda en una duplictat d'un mateix fet imposable ja existent, que demostraré o ho intentaré; que hi ha moltes excepcions que haurien d'estar en base a aquest fet imposable i que no es pot aplicar per falta de control, que també intentaré demostrar-ho. I aquí el vull corregir, no és el 30% d'estades turístiques que no paga, l'estudi de la universitat diu el 40% i la conselleria de l'anterior, amb una anàlisi, pot ser tal vegada encara més rigorosa, eleva aquesta xifra al 43% d'estades turístiques que han quedat fora de l'aplicació de l'ecotaxa. Un recurs de possible inconstitucionalitat en marxa. I, paradoxalment, grava els que menys poder adquisitiu tenen, no els que més poder

adquisitiu tenen per fer estades turístiques, sinó els que menys poder adquisitiu tenen.

L'impost turístic suposa o planteja problemes de doble imposició, com he dit abans, perquè damunt un mateix fet imposable es graven dues vegades les estades, per consum de servei; l'IVA, que ja és una gravació, i l'impost turístic. I açò avui està reconegut per qualsevol de les anàlisis de la doctrina tributària que s'hagi fet entorn del mateix, qualsevol. Si a aquesta anàlisi li volem aplicar els dos drets d'aplicació en el nostre Estat i per tant a la nostra comunitat, ens hem de demanar quina és l'aplicació que li fa el dret comunitari i quina és l'aplicació que fa el dret espanyol. Doncs, aquest impost clarament podríem dir que vulnera la prohibició de l'article 33 de la Disposició que està a la sisena directiva de la Unió Europea, que és que l'IVA, el grava i diu, són circulació de béns i serveis, i el que fa l'impost turístic és gravar, precisament, serveis. Aquí hi ha la doble imposició, perquè graven estades turístiques, pernoctacions que ja es paguen a la factura, quan tu pernoctes pagues IVA, i a més a més, per pernoctar, perquè és per a pernoctacions, per estades també pagues l'ecotaxa, doble imposició.

I quant a l'aplicació del nostre dret, que té el seu pòrtic a la Constitució, com no pot ser d'altra manera, tot el que siguin les càrregues que facin possible el sosteniment de la despesa pública es fa via tributària, com tots sabem, però s'han d'aplicar una sèrie de principis. L'article 31.3 de la pròpia Constitució ens parla dels principis de legalitat, de coordinació, principi de solidaritat, i el 157 de territorialitat. S'apliquen aquests principis? Anem a veure. La LOFCA, article 6è, dóna possibilitats a les comunitats autònomes que posin els seus propis impostos i que recaptin, però amb una limitació, sempre que no gravin matèries imposables ja gravades per l'Estat. I aquesta ja està gravada per l'Estat, per tant, no s'acompleix el principi de legalitat. Principi de solidaritat: perquè sigui efectiu aquest principi ha de ser generalitzat, no ho és, perquè parlem d'un impost no parlem d'una taxa ni parlem d'un preu, parlem d'un impost, no d'una taxa ni d'un preu que tenen un altre tractament tributari; l'impost ha de ser generalista, progressiu i en funció de la seva capacitat econòmica. Cap dels tres principis aquests s'acompleixen amb aquest impost.

En definitiva, nosaltres derogam, volem derogar, i aposta per açò hem plantejat a aquesta cambra la derogació de l'impost turístic, perquè el consideram injust, insolidari, discriminatori i que atempta contra la primera activitat econòmica de la nostra terra, amb un greuge comparatiu amb la resta de destins turístics, que són els competidors directes de la nostra comunitat. I amb açò no es pot imputar al Partit Popular, al grup parlamentari, que estigui en mans dels poderosos amb aquesta paròdia històrica, molt simpàtica, que vostè feia, Sr. Diéguez, ni molt manco, perquè si fos així, vol dir que tots els govern de totes les comunitats autònomes estan en mans dels poderosos perquè cap comunitat autònoma ha posat l'impost turístic. Per tant, la seva argumentació cau pel seu propi pes. I no solament açò, sinó que quan han vingut alts mandataris d'altres zones turístiques a aquesta, la nostra comunitat, el nostre país, com li agrada dir, a jo també, al Sr. Antich, quan vingut al nostre país han dit que era una mesura agosarada, valenta, però que ells, de moment, açò de posar un impost al sector turístic, que de moment no va amb ells. Per

tant, no pot ser tan beneficiós per a la nostra comunitat com ens han volgut fer veure.

I vaig acabant, Sr. President, perquè seria repetir massa els arguments que ja s'han dit al llarg de tot aquest debat. Aquesta derogació respon únicament i exclusivament a un principi programàtic del nostre, valgui la redundància, programa electoral elaborat amb exclusivitat pel Partit Popular, amb el qual ens hem compromès i s'ha fet després d'una anàlisi seriosa i rigorosa. El temps dirà si estàvem equivocats o estàvem encertats i en funció del que digui si estàvem equivocats o encertats, dirà també si hi estaven vostès o si no hi estaven vostès. Però, per favor, deixem anar ja discursos de la transició democràtica, de voler espantar els altres, mitjançant tots els mals que provocaven les set plagues d'Egipte i anem a transitar per un sistema democràtic, que ningú posa en dubte la legitimitat d'un grup parlamentari per fer els seus projectes i proposar els seus projectes; perquè el que no és de rebut és que es vulgui pensar que gairebé 200.000 ciutadans d'aquestes illes estan segregats, manipulats, dirigits i imposats per polítics d'una oligarquia determinada. El Partit Popular no entén d'oligarquia, entén de democràcia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Torn de rèplica. El Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hauré de començar per un dels arguments que ha utilitzat amb el Sr. Diéguez, però que crec que és el debat que tenim avui i que fa referència al model turístic, i he de compartir l'afirmació que vostè fa, de què l'objectiu seria de repartir els turistes al llarg de l'any. El problema és que vostè diu: mirin, nosaltres amb les DOT feim la contenció del creixement, no hi haurà més creixement de l'oferta, i aquí és allà on vostè no diu exactament la veritat, perquè en aquest moment, en aquesta cambra, vostès tenen en tramitació la reforma de les DOT que, com a mínim, crea 3.000 noves places a Campos, que tenen en tramitació la reforma de la LEN, que permetrà un increment de l'oferta turística de segona residència, que estan en tramitació el Pla territorial de l'illa de Mallorca, no coneixem detalls dels d'Eivissa i Formentera, però els responsables del Pla territorial de Mallorca ja han anunciat que permetran deu noves urbanitzacions que estaven desclassificades per l'anterior govern al Consell de Mallorca, i han anunciat la voluntat d'aprovar, com a mínim, quatre camps de golf a Mallorca, supòs que algun a Eivissa, que ha estat una demanda sempre, i jo no he vist mai cap camp de golf que no dugués annexa una urbanització, més o manco gran.

Per tant, aquí hi ha un increment de l'oferta turística via iniciatives legislatives que estan en tramitació en aquesta cambra. I no només això, sinó que vostès han posat en marxa un gran pla d'infraestructures que el que fa és incentivar el sector de la construcció; un sector de la construcció que, segons

paraula d'un alt dirigent de l'Associació de Promotors i Constructors de les Illes Balears, en aquest moment està sobredimensionat en més de 15.000 treballadors, que hi ha més de 15.000 treballadors més fent feina a les Illes Balears en el sector de la construcció dels que es necessitarien en condicions normals. I a un moment en què encara, per molt que diguin, no hi ha una crisi en el sector de la construcció, pot tornar significar la vinguda de noves empreses i més atracció d'immigració per fer feina en el sector de la construcció. I això crearà més augment de residències per als sectors immigrants i, en definitiva, és una escalada, el que els dèiem, una espiral que els du cap a més creixement quantitatiu. Per tant, aquell lloable objectiu que vostè ens presentava, a la pràctica actuen en sentit contrari.

Llavors, vostè me demana que esperem quatre anys -faré una pausa perquè el Sr. Flaquer acabi d'instruir el portaveu del Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Flaquer, si és tan amable.

EL SR. SAMPOL I MAS:

... veim la importància de canviar l'ordre del dia, era imprescindible que el Sr. Flaquer fos aquí en aquest debat. No, me demanava el Sr. Huguet, que esperem quatre anys i al cap de quatre anys veurem si efectivament aquest govern ha invertit més o menys que l'anterior govern en matèria de medi ambient, en matèria d'agricultura.

No esperarem, senzillament perquè vostès no ens donaren ni un any per veure si realment teníem polítiques a favor del sector agrícola, abans d'un any ja havíem patit més d'una tractorada, amb amenaces, que, per cert no he vist que hagin estat sancionades pel Delegat del Govern, el ràpid, que actua amb molta rapidesa i contundència. No esperarem, i el que li vull dir amb això és que no tallarem les carreteres, com varen fer vostès amb els tractors, intentarem pacíficament i democràticament defensar les nostres idees, i aquí, en el Parlament, els farem un seguiment durant quatre anys, entre d'altres coses, perquè, si vostès haguessin esperat quatre anys haguessin comprovat, com avui reconeixen els pagesos públicament, que mai no havien rebut tants de recursos com aquests quatre anys; i fins i tot un que deia: jo som d'aquests, del Partit Popular, però he de reconèixer que els altres, els del PSM, es preocupaven més per nosaltres, això està escrit. Per tant, no esperarem, Sr. Huguet. Aquí farem la feina que ens pertoca, i naturalment que voldríem que, si fos precís, doblassin les assignacions al sector agrícola, al sector mediambiental, etcètera.

Finalment, darrer argument. Mirin, a partir d'aquí, estam legítims per fer unes afirmacions que faré a continuació. Des del moment que el Govern anuncia un "*repunte de la economia gracias a sus medidas*", és a dir que aquest clima de confiança que han generat significa que l'economia de les Illes Balears ja està repuntant, i això s'atribueix a una acció de govern, des

d'aquí ja estam legitimats per donar les culpes al govern de coses que passen en aquest moment. I el fet és un, el fet és un, amb la mateixa argumentació que utilitza el govern, perdonin, des que el Govern va anunciar la retirada de l'ecotaxa a tots els mercats internacionals l'atur s'ha disparat, s'han destruït més llocs de feina que mai, s'ha incrementat el tot inclòs, ha disminuït la despesa turística, s'ha incrementat la inseguretat ciutadana, disminueix el rendiment de l'activitat comercial, s'incrementa l'estacionalitat, hi haurà més hotels tancats que mai durant l'hivern, hi ha més brutor a les platges, hi ha hagut més incendis forestals aquest estiu, les inversions en matèria de medi ambient, de moment, han baixat, no ho sabem d'aquí a quatre anys; els recursos destinats al món rural, de moment, han baixat, els recursos destinats a rehabilitació de zones turístiques, de moment, no els veim, la recuperació del patrimoni, de moment, cap inversió, etcètera.

Aquests són els fets objectius que han passat fins ara.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, vagi acabant per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acab, Sr. President. I, Sr. President, senyores i senyors diputats, ens convida el portaveu del Partit Popular a transitar pel sistema democràtic, sense fer alarma social. A bones hores, Sr. Huguet, quan tot l'aparell de l'Estat, des del president del Govern de l'Estat, passant pels ministres, seguint pel secretari d'Estat, s'han passat quatre anys dient a Balears no volen turistes, això n'ha fet d'alarma social. Nosaltres no ho farem, no actuarem com han actuat vostès, però s'apliquin la medicina; vostès han fet alarma social, vostès han perjudicat voluntàriament, conscièntment, l'economia de les Illes Balears; vostès han contribuït que durant el 2002 venguessin menys turistes, no tenen tota la culpa vostès que hagin menys turistes l'any 2002, hi ha hagut una crisi a Alemanya, hi va haver l'11 de setembre, no és tot culpa de vostès. Els sonen aquests arguments? Per tant, alarma social, Sr. Huguet, s'apliquin la recepta vostès.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Tiene razón, Sr. Huguet, cuando dice que el Sr. Revel no es nada sospechoso; sospechoso en absoluto, es claramente uno de los ideólogos de la extrema derecha francesa, claramente, o sea, sospechoso nada, no hay ninguna sospecha, es una absoluta realidad. Y me parece bien que se empiece con una cita de este señor.

Hemos empezado, como otras veces, y yo esperaba que esta vez no lo hiciera, confiaba en que hoy, por higiene intelectual, no me saliera con lo del programa, que la derogación de la

ecotasa viene en su programa, etcétera, ahora me obliga a unas breves consideraciones sobre teoría política, y no lo tome como petulancia sino como inevitable necesidad ya, aunque sea ya al final de esta litis.

El programa con el que un partido se presenta a las elecciones obliga a ese partido a intentar que sus propuestas electorales se conviertan en proyectos de ley o en el instrumento legal que corresponda, esto es completamente cierto, le obliga. Ahora, esa obligación es una obligación de procedimiento o, como dicen ustedes, de carácter procesal, es decir que lo que va en el programa tiene que ir al Parlamento, procedimiento. Pero no por ello, por haber ido en el programa, la propuesta es intrínsecamente buena, no por ello, porque de serlo así las de todos los partidos serían buenas. Pero ¿y si ese programa ha sido más votado?, será una observación que me puede hacer; pues eso convierte a la propuesta, posiblemente la más deseada por la sociedad, siempre que aceptemos la premisa de que todos los votantes depositan su voto tras una atenta lectura de todos los programas, dejémoslo como ficción cuanto menos; pero lleguemos incluso ahí, ¿lo más deseado por una mayoría de los ciudadanos en un determinado momento, convierte una elección en intrínsecamente buena? Yo creo que no.

Mire, Hitler recibió el apoyo mayoritario de sus votantes, Mussolini una abrumadora mayoría, Pinochet arrojó en su primer referéndum, incluso Franco sobrepasaba el cien por cien de apoyo, y no creo que el apoyo más masivo lave ni uno sólo de sus pecados, y no lo tome como comparación, ni muchísimo menos, sólo quiero decirle que algunos ejemplos, los ejemplos siempre son exagerados, nos sirven para demostrar que a veces incluso un apoyo mayoritario legitima para gobernar, pero no hace que la propuesta ganadora o la opción ganadora sea por sí intrínsecamente buena, y creo que en esto estaremos absolutamente de acuerdo. Usted sabe incluso que la ley de Linch consiste en que si la mayoría quiere ejecutar a un presunto delincuente se le ejecuta y ya está, y de ahí el linchamiento, su fundamento está simplemente en el deseo de la mayoría. Estos ejemplos nos sirven para concluir que la razón o el comportamiento razonable no está siempre donde está la mayoría. Así que, concluyendo el razonamiento, el apoyo mayoritario, le diría, Sr. Huguet, obliga a que una propuesta llegue al Parlamento, pero no es garantía de la bondad de la propuesta. Y lo que estamos debatiendo aquí no es su legitimidad para traer la propuesta al Parlamento, no la ponemos en duda en ningún momento, sino la bondad intrínseca de la misma.

Así pues, ya que es usted un estudioso del derecho, le dejo una observación: los argumentos procesales no sirven para justificar el fondo de un asunto sino, precisamente, para no entrar en el fondo; y el argumento programático, como ya lo he explicado, es un argumento procesal, así que no repita argumentos para no entrar en el fondo, y entremos en el fondo. Entrar en el fondo se ha entrado, me he tomado la molestia hoy de hacer un pequeño cuestionario con el motivo de crítica a la ecotasa, nuestra posición resumida y he dejado un recuadro en blanco para la posición del Partido Popular. ¿Cómo está ese recuadro? Está en la intervención que hemos oído, punto primero: es un impuesto injusto y discriminatorio; propuesta:

que quede suspendida a expensas de lo que decida el Tribunal Constitucional al respecto; en blanco, cero.

Grava exclusivamente a estancias hoteleras, era el segundo problema. Hemos dicho que se modifique la ley para que se recaude en puertos y aeropuertos. Respuesta: en blanco, ya lleva dos ceros.

Tercera. Supone un coste añadido a la actividad hotelera que le hace perder competitividad en precio, decíamos, y decíamos que el hecho de que la gran mayoría de los establecimientos tributa acogido al sistema de módulos demuestra que ganan dinero con la recaudación. ¿Han oído algo al respecto? Tercer cero, Sr. Huguet.

Cuarto. Lo recaudado no se gasta para los fines legalmente previstos, era otra crítica. Decíamos que ya que definían ellos el gasto, no suponía ningún problema. ¿Han oído algo al respecto? Cuarta pregunta en blanco.

Quinta. La ecotasa da una mala imagen a las Baleares. Hemos estado explicando las encuestas que había y que la mala imagen procede de la polémica forzada por un grupo de empresarios. Posición del Partido Popular, no han oído nada, ¿verdad? Cinco ceros, mal asunto.

Seis. Que quienes hacían el pago de la ecotasa son los ciudadanos de Baleares, era otra de sus críticas. Posición nuestra: pues que es una incorporación de un ingreso extraordinario y que sólo puede crear riqueza y dinamizar la economía en circunstancias normales. Posición del Grupo Parlamentario Popular: respuesta en blanco.

Y séptima y última. El impuesto sobre estancias en establecimientos hoteleros no está en otros destinos turísticos. Ya le he dicho que en Francia sí que está, y es el número uno a nivel mundial. Respuesta: en blanco.

Yo le contestaría a todas y cada una, si el Sr. Presidente me deja tiempo para ello, a todas y cada una de las cosas que usted me ha dicho, para que se comparen los modos de intervenir. Mire, nos dice usted que aceptamos ahora un grado de revisión de la ecotasa. No, no aceptamos una revisión ahora, lo que les estoy diciendo es que el proyecto inicial que queríamos llevar, que era que se cobrara en puertos y aeropuertos, que ese era nuestro proyecto inicial, que lo queremos llevar a cabo, y si no lo llevamos a cabo es porque no nos dejaron llevarlo.

Nos ha dicho que hay el 43% de estancias fuera de aplicación de la ecotasa. ¿Cómo lo arreglan? Ahora, en vez del 42%, que es la cifra máxima que ha dado, habrá el cien por cien, mire cómo se arregla el problema. Hombre, ¿ese 43% qué es, por fraude fiscal o por no sujeción al impuesto? Si es por fraude fiscal, tiene usted las herramientas para combatirlo, si es por no sujeción al impuesto, hombre, no querrá que paguen el impuesto los que no están sujetos, evidente.

No ha hablado de doble imposición. Que decida el Tribunal Constitucional, ¿qué miedo le tienen? Dejémoslo en suspenso y esperemos a ver lo que dice el Tribunal Constitucional. No lo van a aceptar, es un argumento hipócrita.

Nos ha hablado de la LOFCA, que no se gravan cosas gravadas por el Estado. ¿Alguno de ustedes tenía noticia que existía una ecotasa a nivel del Estado, que había un impuesto sobre estancias hoteleras en el Estado? Si hubiera el mismo hecho imponible, el Tribunal Constitucional habría suspendido el impuesto desde el primer momento.

Segundo. Dice que no es generalista. ¿O no se aplica a todos los que realizan el hecho imponible, excepto a mayores de 65 años y menores de 12 años? A todos los que realizan el hecho imponible.

Recuerde, y le quería recordar también, ya que se ha dicho tantos que lo contaron mal, que algunos organismos poco sospechosos de connivencia con el antiguo gobierno, como puede ser la Organización Mundial del Turismo, encontró la ecotasa un elemento positivo. Lo que sí he echado de menos y me hubiera gustado que me hubiera dicho el Sr. Huguet, es si es cierto que han reunido a las entidades bancarias para pedirles dinero, para compensar la pérdida de ingresos que supone a partir de hoy la extinta ecotasa. Esto sí que me gustaría que nos lo dijera.

Y bueno, la extinta, se nos ha dicho que hoy veníamos a enterrar la ecotasa, y con esto acabo ya, Sr. Presidente; yo no estoy de acuerdo, no estoy de acuerdo porque la muerte dicen que es para siempre, con las excepciones bíblicas, respeto todas las creencias, y la ecotasa no desaparece hoy para siempre; simplemente hemos venido hoy a dejarla dormida. Y la van a dejar dormida, ya lo han visto, como se duerme a los niños, con cuentos; porque cuentos y no argumentos es lo que hemos oído en esta sala. Y digo que queda dormida, que no muerta, porque en esta tierra volverá a haber ecotasa, cuando vuelva a haber un gobierno que gobierne atendiendo sólo al bien de esta tierra y no a un grupo de presión. La ecotasa, señoras y señores diputados, queda dormida como las princesas de los cuentos, esperando, si no un príncipe azul, sí un presidente de progreso.

Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Torn de contrarèplica. Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Juan Palomo, jo don gràcies a Déu de no tenir-lo de professor, perquè vostè que m'examini amb un examen que no m'ha entregat, sinó que treu les seves fulles, no les meves les tenc jo, vostè no sap si les he contestat o no, vostè el meu examen no l'ha corregit, no, no, no, el meu examen no l'ha corregit; vostè m'ha donat unes fulles i jo les tenc. Per tant, vostè no pot corregir un examen que no se li ha entregat novament, per tant, com a professor, zero, zero.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i aldarull a la sala)

I açò me du a confirmar el seu grau de manipulació. Que no pot ser que vostè pugi aquí ara a discutir, i si vol podem

discutir, però no és el motiu d'aquest debat, la teoria de l'Estat. La teoria de l'Estat que vostè sap, perquè vostè és historiador, que prové ja de tots els clàssics on s'havia de configurar quina era la forma d'estat més perfecta. Bé, s'arriba a la conclusió que l'estat més perfecta no existeix perquè està governat per humans; però dins tota aquesta història la democràcia diguem que és el sistema menys dolent de tots els que ha experimentat fins al dia d'avui la humanitat, sobretot quan la democràcia es fonamenta en l'imperi de la llei i l'observança de les normes, no en altres coses. Si vostè enyora l'època dels il·lustrats, tot per al poble però sense el poble, perquè considerava que no tenia capacitat d'anàlisi en les decisions que havia de prendre l'estat, aquest és el seu problema, no és el nostre. Vostè no pot aquí posar en tela de judici els vots que fan els ciutadans de les illes, que són uns vots que, com a mínim, són presoners, perquè clar, no s'entenen a llegir tots els programes, com un que diu que no voten conscientment o no saben què voten, vostè no pot frivolitzar amb aquest sistema, no pot frivolitzar. I molt manco a hores d'ara, dins una Europa comunitària, integrada per estats democràtics, voler comparar un tipus d'eleccions o un tipus de decisions que pren un executiu perfectament legítimat amb altres tipus d'eleccions i comparar amb altres tipus de sistemes; aquí ha arribat a treure una altra vegada si en Hitler o no Hitler, escolti, no va guanyar per majoria absoluta en Hitler, vostè açò ho sap, no, no, no va guanyar per majoria absoluta, vostè repassi la història, sobretot la contemporània, perquè veig que la medieval la du bastant bé, però a la història contemporània convé que li faci una repassada. Per tant, no anirem a discutir la filosofia de l'Estat.

Jo el que he dit aquí, perdoni, nosaltres el que hem dit aquí és que com que consideràvem que aquest impost era injust, com que consideràvem que aquest impost, el fi d'aquest impost, que podia ser noble, no s'aconsegueix; com que consideràvem que era discriminatori, com que consideràvem que no era progressiu, com que consideràvem que pagaven els que menys tenien, com que consideràvem que deixava molt gent fora de pagar aquest impost, com que consideràvem que era una doble imposició perquè ja hi havia un altre impost damunt el servei d'estades, per aquests motius nosaltres ho derogam. I vostè està en tot el dret de dir, miri, no són suficients aquests motius per derogar aquest impost turístic, i jo li respectaré encara que no ho compartesc. Aposta per açò vostès van tenir una majoria i van poder posar aquesta llei, nosaltres tenim una majoria i també, amb el mateix sistema de lleialtat i el mateix sistema democràtic, la derogam.

Però jo encara li faré una altra observança, miri si nosaltres li donàvem importància a aquesta tramitació d'aquesta llei que, tenint la majoria parlamentària amb un pacte de governabilitat, a més a més, que és una llei que només té un article, perquè és article únic de derogació, que s'hagués pogut tramitar amb una lectura única perfectament, que hi haguessin pogut estar d'acord o no, però s'hagués pogut fer, vam optar per fer un tràmit d'urgència. Però és que dins el tràmit d'urgència no vam posar cap obstacle tampoc a ampliar el període d'esmenes, perquè no volíem ser acusats, i sort que ningú ens ha acusat, de voler segrestar aquest debat polític entorn de l'ecotaxa.

Per tant, crec que tot el que no sigui entrar en el fons de la qüestió, del que ha estat l'efecte de l'ecotaxa al llarg d'aquests anys és no voler entrar en el debat, és no voler entrar a la

qüestió real. Si aquí es vol tenir un debat de futur model turístic, si aquí es vol tenir un debat de futur creixement, doncs que es dugui i debatrem tantes hores com facin falta; el debat està ordenat i centrat en un tema molt concret i aquest tema és on jo he volgut entrar a la segona part de la meua primera intervenció. Però és normal que hagi de contestar en certes ocasions el que vostès diuen aquí.

Creixements desorbitats, ens ha dit el representant del PSM. Miri, en places turístiques creixerem les mateixes places turístiques, de cinc estrelles, que podien créixer vostès al llarg dels quatre anys anteriors, perquè no ho van derogar, perquè això va per la Llei general turística. La Llei general turística no exigeix la compensació de places turístiques en aquells establiments turístics de cinc estrelles i d'obertura durant tot l'any, aquesta es va mantenir la legislatura passada i es manté ara. Les noves, hi ha d'haver una compensació, hi havia una compensació a la legislatura passada, continua en aquesta exactament el mateix. Per tant, el creixement exactament el mateix.

Amb les DOT. Té raó quan diu que hi ha una modificació; però la modificació es fa damunt una modificació; la modificació no es fa damunt les DOT, la modificació es fa damunt una modificació que van fer vostès, perquè nosaltres retornam a les DOT del 99, que és el que ens legitima i que és el que nosaltres teníem. Per tant, per aquí tampoc, crec que s'han equivocat d'arguments.

I Sr. Sampol, jo retir damunt d'aquesta tribuna si he acusat a cap grup parlamentari d'alarma social, crec que aquesta expressió en la meua primera intervenció no la trobarà, he parlat de legitimitat, si he dit alarma social ho retir, no tenc cap inconvenient, només duc un anell en aquest moment i només me'n pot caure un d'anell per tant, no tenc cap inconvenient. Jo no he parlat d'alarma social, però escolti Sr. Sampol hem d'anar alerta en retreure segons quines coses, jo no dic que no hagin fet la "*toma de la Bastilla*", però quasi a la Conselleria d'Agricultura, quasi, no, no, vostè acusa el PP de la tractorada, per la mateixa regla de tres jo els puc acusar de la "*toma de la Bastilla*", Conselleria d'Agricultura, no, no, no cada un que tregui les conseqüències, ni la pujada dins un municipi i saturar un ajuntament i impedir un plenari, tampoc. Vull dir que cadascú que faci açò.

I per acabar miri, vostè s'ha equivocat en d'una sèrie de coses i en aquesta època des de què governa el PP, des de què va entrar el PP ha fet un estiu boníssim, amb un sol radiant com no havíem tengut feia molts d'anys. Ha acabat l'estiu i ha plogut com feia temps que no havia plogut i hem tornat tenir aigua per allò que vengui de temporada. I per si açò no fos prou, Sr. Sampol, aquest Govern i aquest grup parlamentari té les idees molt clares, què vol, cap on vol anar i què és allò que vol fer i res d'allò que vostès diuen, d'anunciar aquí les 7 plagues d'Egipte es donaran en el nostre petit país perquè el Govern està en bones mans i té cap damunt les espatlles.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*).

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors, si els sembla bé, podem passar a la votació conjunta de totes les esmenes, la 1594, la 1599, la 1602, la 1595, 1603, 1596, 1604, 1597, 1605, 1598, 1606, 1593 i 1601.

Podem passar a la votació.

Vots a favor 26, vots en contra 32, cap abstenció.

I ara podem passar a la votació conjunta de l'article únic de les disposicions transitòries primera i segon, de les disposicions finals primera i segona, de l'exposició de motius i del títol del projecte de llei.

Podem passar a la votació.

Vots a favor 30, en contra 26 i 3 abstencions.

Es faculta els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions aquesta presidència proclama aprovada la Llei de derogació de la Llei 7/2001 de 23 d'abril, de l'impost sobre estades a empreses turístiques d'allotjament destinat a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient.

(Aplaudiments).

II. Interpel·lació RGE núm. 2318/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a elaboració de projectes de llei (Urgència).

A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Socialista, interpel·lació RGE núm. 2318, relativa a l'elaboració de projectes de llei. Té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Dia 12 d'agost té entrada en aquest Parlament un projecte de llei aprovat pel Govern dia 1 titulat: de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial i urbanisme a les Illes Balears. El debat de totalitat sobre el contingut d'aquesta llei i l'opinió contrària del Grup Parlamentari Socialista i dels altres grups de l'oposició ja està fet, no és qüestió de reiterar aquí les raons per les quals nosaltres ens oposam al contingut d'aquesta llei, per cert m'agradaria fer un petit parèntesi sobre allò que acaba de dir el Sr. Ramis d'Ayreflor en l'anterior debat, quan deia que la derogació de l'ecotaxa era positiva perquè l'ecotaxa allò que feia era alimentar o estimular un model turístic negatiu que era el model turístic residencial. Amb aquest argument aquesta llei ja es pot retirar perquè aquesta llei l'únic que fa són urbanitzacions i edificacions en sòl rústic que allò que fan és consolidar aquest model turístic residencial que fa dos minuts condemnava des d'aquesta tribuna el Sr. Ramis d'Ayreflor.

Però en fi, no estam aquí per posar en evidència les contradiccions del Govern i la manca de criteris argumentals

que té, estam aquí per analitzar si una llei, que és una cosa molt seriosa, s'ha elaborat tal com toca i té el rigor i les previsions necessàries per ser duita en aquest Parlament perquè cream un precedent, la qualitat legislativa és molt important, la qualitat de les lleis depèn en una gran mida de la qualitat dels projectes i sobretot quan, com en aquest cas, hi ha una majoria que segueix cegament i sense criticar aquells projectes que li vénen del Govern, sense reflexionar el més mínim sobre la seva qualitat. I aquest projecte està ple d'errors, omissions, contradiccions i absències procedimentals imprescindibles perquè el projecte vengui en aquest Parlament.

Una simple lectura superficial ja ens alerta que aquesta llei no té en compte la legislació vigent, aquesta llei parla de plans territorials parcials. Els plans territorials parcials ja no existeixen dins l'ordenament jurídic vigent d'aquesta comunitat autònoma, la Llei d'ordenació del territori les va derogar, ara són plans territorials insulars, però aquesta llei continua parlant de plans territorials parcials i dirà això no és important, tal vegada sigui una anècdota, però sí és significativa de què aquesta llei s'ha preparada sense tenir en compte el més mínim quina és l'ordenament jurídic vigent en aquesta comunitat autònoma. Però hi ha més, manca l'informe del Consell Econòmic i Social. Aquesta és una llei d'innegable transcendència socioeconòmica, aquesta és una llei que la pròpia llei del Consell Econòmic i Social reclama aquest informe. On és l'informe del Consell Econòmic i Social? No hi és, no hi és perquè no s'ha fet, no s'ha enviat al Consell Econòmic i Social per un informe que és preceptiu.

Però hi ha més ignoràncies de la Llei d'Ordenació del Territori que la simple denominació dels plans territorials. La Llei d'ordenació del territori, que és una llei marc, que és una llei que diu com s'han de fer els instruments d'ordenació del territori, com s'han de corregir i com s'han de revisar, estableix el procediment d'elaboració, de revisió i de modificació que és allò que estan fent les Directrius d'Ordenació del Territori i està claríssim. El procediment és: primer, la conselleria competent elabora una proposta amb col·laboració dels consells insulars, això l'article 7.1.a) de la Llei d'ordenació del territori, amb col·laboració dels consells insulars que ha de contenir la documentació escrita i gràfica que justifiqui els criteris generals adoptats, punt primer. Segon, aquesta proposta, 7.1.b), s'ha de sotmetre a informació pública per un període no inferior a 2 mesos, publicant-ho en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. Continua, en un termini igual la proposta s'ha de prometre a informe de l'Administració general de l'Estat, dels consells insulars, dels ajuntaments de les Illes Balears i de la resta de conselleries del Govern. Això ho diu la llei, aquí no tenim cap informe, ni dels consells insulars, ni de l'Administració de l'Estat, ni de la resta de conselleries, ni dels ajuntaments, ni per suposat s'ha fet cap tipus d'informació pública.

Però no hem acabat aquí, després a la vista dels resultats dels tràmits de referència es procedirà a la redacció definitiva de la proposta i després d'aquesta redacció definitiva de la proposta, que es duran a terme novament els tràmits d'informació pública si hi ha canvis substancials al respecte de la proposta anterior, després es fa la redacció de l'avantprojecte de llei que haurà d'incorporar els resultats dels tràmits precedents i això, diu després el punt 2 del mateix article, que

és tan per a la redacció de les directrius, com per a la seva revisió, com per a la seva modificació puntual. L'única cosa que diu en relació a la modificació puntual és que els terminis es poden reduir a la meitat i que les administracions afectades basta que siguin aquelles que estan afectades per la modificació. En aquest cas consells insulars de Mallorca i Menorca i ajuntaments afectats. No diu que no s'hagin de fer els tràmits. Per tant, tenim aquí una llei que de bones a primeres és paper banyat, una llei marc que diu com es tramita, com es modifica la Llei de Directrius d'Ordenació del Territori i parla d'avantprojectes de llei, o sigui que estam parlant d'un procediment d'elaboració de projecte de llei.

Però és que els projectes de llei s'han de tramitar amb una memòria, mirin la memòria en què es tramita aquest projecte de llei, 12 línies, 12 línies i això és la memòria que justifica aquest projecte de llei. I els antecedents normatius són aquesta fulla, això són els antecedents que ens envia el Govern que són la normativa amb la qual es basa aquesta llei. Aquesta és la documentació que ens han enviat per fer una llei de modificació de les Directrius d'Ordenació del Territori, quan la llei li exigia a tota una tramitació que veim que no s'ha produït.

Però a més d'aquests aspectes procedimentals i formals que són, jo crec, molt importants, és a dir, si ens trobéssim davant un tràmit que dona lloc a una actuació administrativa, a un acte administratiu podríem dir que aquest acte administratiu és nul de ple dret perquè és una acte dictat sense tenir en compte, sense fer cas del procediment legalment establert, un acte dictat obviant absolutament el procediment legal establert per ell. Per tant, és una avantprojecte que ve mancat i que a més ara, com veurem a continuació, això es manifesta en la qualitat del seu contingut perquè ara entrarem en allò que és el contingut del projecte. Aspectes substantius que també afecten la qualitat del projecte. Aquest projecte es va fer sense mirar els antecedents que hi havia a la conselleria i un precedent molt important és que el Govern havia indemnitzat aquest projecte i la Sra. Consellera ni se n'havia donat compte, ni havia mirat els papers que hi havia a la conselleria. Aquesta circumstància que està absolutament documentada, que obrava en els antecedents de la conselleria va ser el producte d'un procés molt llarg, un expedient llarg i documentat, documentat perfectament i en el qual la promotora sol·licitava 27 milions d'euros, la sol·licitava en pessetes perquè era abans de l'entrada en vigor de l'euro, 4.683 milions de pessetes. Es va instruir un expedient, l'instructor de l'expedient va apreciar que la sol·licitud de danys patrimonials abastava 1.080.000 euros, 181 milions de pessetes que eren les despeses que s'havien fet per consolidar els drets urbanístics. El Consell Consultiu va considerar que aquesta quantitat havia de pujar a 3,5 milions d'euros perquè considerava que hi havia despeses que s'havien produït de promoció a Alemanya que es podien incorporar i el Govern va considerar amb l'instructor de l'expedient que 1.080.000 euros era la quantitat a indemnitzar. Aquest factor va ser ignorat, per urgència? No, per precipitació perquè no es varen mirar els papers.

Però és que n'hi ha més, la redacció del projecte de llei no permet fer el camp de polo que volen fer. La redacció del projecte de llei posa les normes subsidiàries per fer un camp de golf perquè es varen equivocar, es varen equivocar o ens varen enganyar perquè allò que deien és que volien fer un camp de

polo i en canvi les normes subsidiàries les fan enrera fins a l'any 1991 quan el projecte del (...) l'aprovació definitiva de les normes subsidiàries de Campos el 7 de juny de l'any 1991 contempla un camp de golf, 70% de zona esportiva privada davant el 20% que contemplava l'aprovació posterior de l'any 1998 que era la que permetia el camp de polo. Per tant, estam davant un error de *bulto*, un altre, o un error de *bulto* o un engany a l'opinió pública, van a fer un camp de polo i aproven unes normes que allò que permeten no és un camp de polo és un camp de golf.

Però encara n'hi ha més, resulta que el Govern incompleix la normativa europea. En concret la directiva 2001-4CE sobre avaluació d'impactes ambientals i que obliga a la consideració ambiental del projecte perquè afecte la zona del Trenc-Salobrar de Campos, zona que està declarada lloc d'interès comunitari i afecta una zona que és una ZEPA, Zona d'Especial Protecció per a Aus. La qual cosa obliga, obligaria al Govern a abans de tenir en consideració qualsevol projecte ha d'elaborar un informe, una avaluació d'impacte ambiental sinó Europa ens estirarà les orelles una altra vegada.

És a dir, tenim un projecte de llei, la tramitació del qual com avantprojecte ha prescindit total i absolutament del procediment legal per a la seva elaboració, amb errors materials de *bulto*, que no ha considerat la situació jurídica dels terrenys afectats, que s'equivoca en la determinació tècnica de la classificació urbanística i que incompleix la legalitat europea. És difícil que un sol projecte de llei reuneixi tantes ficades de pota. Aquest projecte de llei s'hauria de retirar, no només perquè el seu contingut és nefast per a l'ordenació del territori i per a l'illa de Mallorca, també com a projecte de llei és un *bodrio*.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la representant del Govern la Sra. Cabrer.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens trobam avui aquí per motiu d'una interpel·lació del Grup Parlamentari Socialista que interpel·la aquesta consellera, per cert el nom de la meva conselleria és Obres Públiques, Habitatge i Transports, no només Obres Públiques i Transports, com així consta a la interpel·lació i ja dic, interpel·la aquesta consellera sobre la política en l'elaboració dels projectes de llei. I el motiu real d'aquesta interpel·lació parteix de culpar aquesta consellera d'inepte per desconèixer que el Govern del pacte de progrés va indemnitzar a la promotora del camp de polo de Campos amb la quantitat d'1.080.000 euros, 181 milions de pessetes.

Jo crec per tant, que allò que ens hem de plantejar avui aquí és si efectivament es pot fer aquesta acusació contra la meua conselleria i la meua persona i si pel contrari les circumstàncies d'aquest cas conviden més bé a arribar a la conclusió de què el grup interpel·lant i el seu portaveu no tenen ni la més mínima dignitat política, ni l'ètica més elemental per reconèixer una actuació política del Govern de pacte de progrés que fa pudor per tots les costats. En definitiva es tracta de jutjar, a la vista d'allò que a continuació exposaré, si en política val tot, actitud aquesta que sense cap dubte impregna en el Sr. Quetglas.

Anem idò a analitzar les circumstàncies. L'any 99 el pacte de progrés va aprovar una llei, la llei 9/99 de mesures urgents en matèria d'urbanisme, llei per lectura única i sense cap procediment, allà on es varen adoptar distintes mesures de protecció que afectaven en el sòl rústic i a més de forma retroactiva i a les excepcions de les DOT, com era el camp de polo i el port de Ciutadella. Per cert, pel que fa al port de Ciutadella, fins i tot, hi havia un contracte d'obres signat amb la promotora, les obres fins i tot estaven adjudicades. Arrel de l'aprovació de la llei es varen interposar unes 30 reclamacions de responsabilitat patrimonial sol·licitant indemnització al Govern de les Illes Balears. D'aquests trenta expedients només un, el camp de polo, rep una indemnització del Govern.

Per tant, com a primer punt de partida per clarificar la ineptitud de la meua conselleria hem de dir que l'expedient de Campos és l'únic expedient de tota la conselleria, l'únic, que té un tractament diferenciat, el motiu d'aquest tractament diferenciat no el coneixem i supòs que ens ho explicaran de forma convincent perquè sense aquesta explicació convincent només cal dir que fa pudor. Per tant, l'expedient de campos se'l podria qualificar com a un expedient estrany, rar, inusual, sense precedent, injustificat i a més ocultat intencionadament a tota la societat. Aquestes característiques i aquests adjectius d'aquest expedient fan que almanco sigui del tot difícil culpar aquesta consellera i que se li demanin responsabilitats, perquè vostè demana és que jo havia d'intuir que vostè com a conseller feia coses rares i les amagava i que jo m'ho havia d'imaginar. No es preocupi que jo ara ja ho sé, la meua bona fe era d'innocència i que...

(Rialles).

I que amb vostès i la seva gestió s'ha d'anar molt alerta. Però..., no se'n riguin perquè fa plorar aquest expedient. Però hem d'explicar per separat els dos adjectius..., no es posin nerviosos, tranquils. Hem d'explicar els dos adjectius principals d'aquest expedient, he dit que era un expedient rar i he dit que era un expedient ocult.

Començam pel primer, rar. Motiu que el fan rar: el primer és que és l'únic de la llei 9/99 que s'indemnitza per què? No ho sabem. Perquè hi ha un informe del Consell Consultiu que diu: "el problema és que als altres també hi ha un informe del Consell Consultiu que ho diu", però aquests altres no, aquests es rebutgen i estan tots als tribunals. Per ventura és perquè els altres són massa cars i aquest no. Idò no, tot el contrari, llevat el port de Ciutadella els altres són quantitats molt petites. En del debat de l'estat de l'autonomia el President va parlar d'una senyora que demanava una indemnització de 846.000 pessetes per honoraris d'arquitectes. Com aquesta n'hi ha moltes de

petites quantitats, però és que això d'aquesta senyora fa plorar i fa plorar perquè a part de què el Consell Consultiu li dóna la raó, com a molts d'altres expedients, el més estrany és que dia 22 de març del 2002 va a Consell de Govern un acord que diu: "*estimar la reclamación formulada por la Sra. (...) En concepto de responsabilidad patrimonial de la Administración pública en base a los razonamientos antes expuestos*, fixant en concepte d'indemnització a la Sra. (...) La quantitat de 5089 euros, equivalents a 846.000, més la quantitat de 460 euros en concepte de l'actualització de l'IPC". Aquest acord no sabem per què du un segell que diu "proposta retirada" i a mà posa: "preparau una nova proposta desestimant la petició, heu de raonar i motivar la separació del criteri del Consell Consultiu".

I així dia 3 de maig del 2002, 10 dies després, el Consell de Govern acorda desestimar la reclamació d'indemnització per responsabilitat patrimonial. Què va passar amb aquesta pobra dona que reclama 800.000 pessetes, tothom li dóna la raó, fins i tot pareix que ho fa el Consell de Govern i després marxa enrrera. L'única cosa certa és que l'obliguen a estar en un plet que durarà una sèrie d'anys i que no suposava cap desfeta per a l'erari públic, Sr. Quetglas, 800.000 pessetes que fan riure, però clar no era un gran promotor, ni tenia la influència d'altres que pel que es veu estaven tot el dia dins la conselleria. Perquè una altra cosa rara del camp de polo és que el conseller ho duia personalment, tan personalment que falten documents dins l'expedient, falten documents dins l'expedient Sr. Quetglas, així consta en unes al·legacions del promotor i que les tenc aquí i diu: "*el dictamen del Consell Consultiu nos fue notificado por la Conselleria de Obras Públicas el 2 de septiembre del 2002, desde dicha fecha hemos tenido constantes y sucesivas reuniones con usted -es refiere al conseller- y con el secretario general técnico, con la firme intención de llegar a un acuerdo. Por parte de la conselleria siempre se nos ha propuesto el pago de 3,5 millones de euros, 600 millones de pesetas, en concepto de gastos de planeamiento y análogos. Al propio tiempo se nos ha entregado diversa documentación contable en la que la conselleria proponía el aplazamiento del pago de la indemnización a 8 años y los pagos se materializarían de las siguientes fechas, el 30 de marzo del 2003, un pago de un 10%, o sigui uns 50 milions de pessetes, no 181 y de marzo del 2004 al 2010 un 12,5% anual. Por nuestra parte siempre les hemos significado la conformidad a su propuesta de calendario entregada el lunes día 10 de febrero del 2003*".

Idò bé, tota aquesta documentació comptable que fa referència el promotor i aquest document entregat dia 10 de febrer del 2003 no està a l'expedient. On són Sr. Ex-conseller? Per què s'han llevat de l'expedient? Ens podria fer arribar una còpia? I allò que és més greu, per què canvien d'opinió i enlloc d'arribar a aquest acord, en renúncia d'accions judicials, que almenys hagués estat menys perjudicial, canvien en un mes i paguen 180 milions de pessetes de cop, sense cap acord i per tant, amb un plet actual molt perjudicial per a l'Administració perquè hi ha un dictamen del Consell Consultiu que els reconeix 600 milions de pessetes, perquè aquí hi ha l'altre punt rar de l'expedient, tan rar que és únic. Es paga unilateralment, sense cap acord i a més a tota pastilla, s'indemnitza a la promotora i aquesta interposa un plet, molt rar i es fa a tota pastilla, tan a tota pastilla que el secretari general tècnic, ho duc aquí, demana a la promotora dia 1 d'abril del 2003, tres dies

abans de l'acord de Consell de Govern que li doni el número del compte bancari per fer l'ingrés. Aquí es veu que el secretari general tècnic estava totalment convençut que el Consell de Govern pagaria i que no passaria com a la pobra senyora que el Consell de Govern va canviar d'opinió. Ja dic, tres dies abans de l'acord de Consell de Govern, el secretari general tècnic demana a la promotora el compte bancari per pagar, perquè tot, absolutament tot ho fan el conseller i el secretari general tècnic, la Direcció General d'Ordenació del Territori ni tenia, ni va tenir cap constància de l'expedient, ja no dic que intervingués o no, no tenia constància ni tan sols posteriorment de què s'havia fet aquest pagament. Es veu que aquesta direcció general pintava molt poc i era la competent.

I ara ve la segona part. A més de ser un expedient rar, el mateix es va ocultar intencionadament, dia 4 d'abril del 2003 quan ja estaven convocades les eleccions i no hi havia Parlament, el Consell de Govern va amagar aquest acord per què? No ho sabem. Quan el Partit Popular va guanyar les eleccions el tema de Campos no tan sols constava en el programa electoral sinó que va figurar a l'acord de governabilitat amb Unió Mallorquina. El Sr. Quetglas continuava callat. Es va aprovar el projecte de llei en el Consell de Govern dia 1 d'agost, es varen fer rodes de premsa per part del Partit Socialista en contra i continuava callat el Sr. Quetglas. Aquesta consellera va tenir una compareixença en comissió, allà on vàrem debatre molts aspectes de la meua conselleria i també d'aquest projecte de llei i el PSOE continuava callat i de sobte a l'esmena a la totalitat, per cert el Sr. Quetglas se n'havia duit aquest acord a ca seva, ja dic de sobte ens treu l'acord de consens i li dona una còpia a la consellera en el debat parlamentari.

Sr. Quetglas, em podria dir per què se'n va dur l'acord de Consell de Govern a ca seva? El documents de la conselleria, mai fets públic, es veu que l'antic conseller les té a ca seva. Tan important era per a vostè aquest acord que se'n va dur a ca seva una còpia quan era conseller en funcions? Sí que era important per a vostè i un símptoma més de coses rares. Per cert, el PSOE de Campos coneixia aquesta operació perquè allò que fa rialles és que ni els seus de Campos coneixen que s'havia fet aquest pagament.

En definitiva senyores i senyors diputats les circumstàncies tan estranyes d'aquest cas fan que cadascú hagi de valorar els motius d'aquesta interpel·lació i la seva justificació. Per la meua part la meua consciència està tranquil·la i neta, la seva crec rotundament que no. És vostè que ha d'explicar moltes coses davant aquest Parlament i encara és hora de què ho faci. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments).

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar posició en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument per fixar posició. No m'ha decebut en absolut la intervenció de la Sra. Cabrer perquè ha seguit el guió als que ens tenen acostumats el Partit Popular, tenen un fulletó de normes de funcionament que explica que quan es parla de qualsevol tema, quan es demana qualsevol tema vostès critiquin, donin llenya al pacte de progrés i endavant amb les destrals. I la Sra. Cabrer ha seguit això amb la intervenció. Avui veient la Sra. Cabrer en aquesta tribuna pareixia el túnel del temps, pareixia ella des de l'oposició interpel·lant el Govern.

Així ens tenen acostumats bastants de consellers d'aquest Govern actual, no tots per cert i ho vull dir ja que estic en ús de la paraula, la Sra. Castillo, el Sr. Fiol que varen desenvolupar una tasca brillant des de l'oposició com a diputats ara parlen de la seva feina, presenten la seva feina, presenten propostes, fan propostes en les que es pot estar d'acord o no, però actuen com a Govern, els altres i entre les quals s'hi inclou vostè Sra. Cabrer, el Sr. Flaquer i d'altres, no s'han acostumat que estan governant i encara no han pres consciència d'allà on estan.

Vostè ha de venir aquí a contestar allò que se li planteja i el que es discuteix, no a discutir del pacte de progrés. Si vol feim un seminari sobre el que va ser el pacte de progrés, o sobre la guerra civil, o sobre el que vulgui, però ara parlam del que està passant aquí, no del que va passar fa un any, dos anys o tres anys.

I el que està passant aquí és una improvisació darrere improvisació, com va ser l'autopista d'Inca i com ha estat la presentació d'aquest projecte de llei. El fet és que presenten per urgència un projecte de llei que no han fet els deures, senzillament no han fet els deures, perquè són uns afeccionats, perquè no han complit les normes suficients per funcionar, i el presenten sense que hi hagi tota la normativa adequada perquè això funcioni, sense, evidentment, tenir en compte l'informe del Consell Econòmic i Social, que se'l..., perdó, que l'infravaloren i que es demostra que no només amb aquesta llei, ha passat també amb la Llei de l'ecotaxa, que no hi ha hagut informe del Consell Econòmic i Social perquè la importància que vostès donen als òrgans de participació social és nul·la i, per tant, s'obliden quan tramiten qualsevol llei. No tenen en compte la normativa europea, com ha dit el Sr. Quetglas, no tenen en compte tota una sèrie de coses, i presenten una proposició aquí de llei sense haver complit els deures.

I, Sra. Cabrer, per no allargar-me, jo no sé si el PSOE de Campos sabia o no sabia el que passava. El que pareix cert és que, veient la premsa d'aquestes dies, el que no sabem és si el batle ho sabia o no sabia. Li demana l'oposició, alguns diuen que sí, altres diuen que no, l'enrenou que es va armar ahir a Campos va ser d'envergadura, i estam parlant d'un tema molt important. A Campos ahir varen sortir del ple els partits de l'oposició perquè demanaren una sèrie de coses i el nivell de crispació és important, i no estic parlant d'Esquerra Unida-Els Verds, que ni tan sols existeix a Campos, estic parlant dels seus aliats d'Unió Mallorquina i de Convergència Campanera. Per tant no estarà tot tan clar quan està passant el que passa.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, se'ns fa molt difícil entrar dins un debat que s'ha limitat a un creuament d'acusacions, sobretot un atac personal molt fort per part de la consellera cap a l'interpel·lant. Per tant em centraré en el motiu d'aquesta interpel·lació, que és elaboració de projectes de llei.

L'article 112 del Reglament del Parlament, en el punt 1 diu: "Els projectes de llei remesos pel Govern de la comunitat autònoma han d'anar acompanyats d'una exposició de motius i dels antecedents necessaris perquè hom s'hi pugui pronunciar". Entenem que el motiu del debat és la interpretació del que s'entén com a antecedents necessaris. És evident que el Parlament, quan es tracta d'una proposició de llei presentada pel Govern, queda totalment al marge de la motivació i de la gènesi completa de l'avantprojecte, ja que el Parlament no ha participat ni ha estat informat del procés de formació de la iniciativa. Podem endevinar quins motius té el Govern, com han anat repetint contínuament, que és que són promeses electorals i res més.

És cert que els diputats, davant la tramitació, podem utilitzar el dret d'informació per exigir al Govern els informes i documents adients per poder-nos pronunciar, però aquí rau la polèmica: quin és l'abast d'aquests antecedents? Nosaltres creim que s'ha d'entendre en el sentit més ample. Entenem que s'han de facilitar tots els fets: normes, sentències, dictàmens, informes, debats parlamentaris, etc., que permetin tenir un ample coneixement de les raons que motiven l'aprovació d'una norma. El Tribunal Constitucional ja va fallar que la determinació d'allò que són antecedents necessaris correspon a la Cambra, i més concretament als parlamentaris, els quals tenim la competència per denunciar la insuficiència o l'omissió dels antecedents si entenem que no tenim els elements necessaris per a l'adopció d'una decisió.

Quant a terminis, que no se n'ha parlat però jo en voldria parlar, el Reglament en el seu article 113 fixa quinze dies per presentar esmenes. Consideram del tot insuficient aquest temps, sobretot si els projectes de llei no van acompanyats pel conjunt complet de documentació. Entre que els diputats desconexem les motivacions polítiques que han duit el Govern a redactar el projecte de llei, entre que ens hem d'estudiar el document, que hem de cercar antecedents, que hem de cercar assessoraments, poden haver passat els quinze dies i no hem tengut temps suficient per haver pogut estudiar a fons tots els pros i contres d'un document que tindrà conseqüències importants sobre la societat. Quan la passada legislatura vàrem debatre una modificació del Reglament del Parlament, que no es va arribar a aprovar, el nostre grup ja va proposar un termini d'un mes per poder presentar esmenes, i també vàrem proposar que en tràmit de ponència es poguessin presentar noves esmenes sempre que es comptàs amb l'anuència de tots els seus membres. Una altra esmena que presentàrem demanava que durant els primers quinze dies de termini de presentació d'esmenes els serveis de la Cambra elaborassin un dossier de documentació per distribuir entre tots els grups parlamentaris.

Hem pogut veure que aquest primer període parlamentari s'ha caracteritzat per les presses del Govern en aprovar lleis. Aquestes presses han privat els diputats de poder tenir tota la informació necessària per poder-nos pronunciar. S'han demanat dictàmens i informes per part dels membres de l'oposició, però hem pogut constatar que ni tan sols els diputats que donen suport al govern tenien aquestes informacions, i em remet a una anècdota de la ponència passada sobre la Llei de mesures urgents, que vàrem demanar explicacions i ningú no ens en va poder donar.

Aquestes dues lleis que ha tramitat aquest parlament, totes dues a proposta del Govern, ho ha fet per procediment d'urgència. Cap de les dues no anava acompanyada del dictamen del Consell Econòmic i Social, tot i que la Llei 10/2000, en el títol 1.2, diu que el CES ha d'emetre dictamen en avantprojectes que regulin matèries socioeconòmiques. Tant la llei que s'ha derogat ara fa un moment com la que està en tramitació en ponència tenen fortes incidències socioeconòmiques. Tampoc no s'ha demanat parer als consells insulars ni s'ha obert període d'exposició pública, tal com preveu l'article 7 de la Llei 14/2000, d'ordenació territorial.

Jo crec que tot es pot resumir d'una manera. La pregunta que hauríem de fer al Govern és la següent: hi ha voluntat o no de facilitar les coses?, de facilitar la feina de les diputades i dels diputats? Creim que si no es faciliten es vulnera el principi de participació, de pluralisme polític i, per tant, de la legitimitat del producte resultant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Quetglas, cregui que n'estic personalment admirat, de vostè. I cregui'm també quan li dic que he mirat de totes passades de convèncer tot el meu grup perquè reconeguïn d'una vegada que vostè, Sr. Quetglas, és un ésser excepcional, sobretot en la seva particular manera d'entendre el socialisme. Només em resta, convençut el meu grup...

(Remor de veus)

...de mirar de convèncer la resta del Parlament...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, un segon per favor. Miri, jo crec que si hem de seguir el Reglament en el debat d'avui tots, quasi tots els grups se l'han saltat. Aquesta presidència... Sí, a les esmenes, fins i tot no s'han defensat les esmenes, no s'han defensat les esmenes a l'anterior debat, i hem anat a un debat general. No dic tots els grups parlamentaris, quasi tots. Si no revisin vostès l'acta. Per tant jo també deman al Sr. Font que se centri en la interpel·lació, però que sapiguem i hem de ser conscients tots de les intervencions que feim cada un.

Pot continuar.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Només em resta, convençut el meu grup, de mirar de convèncer la resta del Parlament, atès que vostè ben segur que ja n'és ben conscient, de la seva excepcionalitat. Llàstima, però, que per falta de temps només pugui remarcar les seves gestes i trets primordials.

A ningú no vendrà de nou si dic que interpel·lar la Sra. Consellera en aquest cas, que ha resultat d'efecte bumerang, és una prova de coratge inaudit, per no dir d'excelsa temeritat. A no ser que ens ho prenguem com aquell que convidava els seus enemics al seu propi enterrament perquè vostè, Sr. Quetglas, avui pareix decidit a escenificar en públic la seva mort política com estadista i nosaltres, el Partit Popular, a aixecar acta pública de la seva defunció. Metàfora teatral ben aconseguida, se li ha de reconèixer, a un temps on, i vostè ho sap, Sr. Quetglas, a Balears particularment patim d'una insuficiència greu: la manca de mitomania romàntica. Sí, d'ençà que el catalanisme polític ens encolomà, als balears, la historiografia romàntica que tants de fervors pancatalanistes ha suscitat, la veritat és que els nostres infants tenen poques referències modèliques a qui assemblem-se, i vostè, Sr. Quetglas, que n'és conscient, resorgeix de les tenebres de l'oposició per omplir aquest buit, un buit que ben segur molts de pares li agrairan.

Perquè el Sr. Quetglas, d'excelses virtuts i qualitats, ha decidit esdevenir un mite, una llegenda, una part de la nostra memòria col·lectiva. D'aquí la seva original contribució a la nostra historiografia romàntica. La imatge llegendària del Sr. Quetglas no passarà a la història per la seva proverbial falta d'escrúpols, ni tampoc per la seva vehemència, només comparable a la seva aparent invulnerabilitat. El Sr. Quetglas passarà a formar part de la nostra memòria col·lectiva per les presses d'actuació, per aquesta frissera en fer coses una vegada que ja no és conseller. Bé, actuació no, no pot actuar de fet, definim-ho com a intercessió, sigui espiritual, esotèrica o màgica. De manera anàloga al Cid Campeador el Sr. Quetglas pretén també guanyar les batalles després de mort, potser per una ominosa mancança en guanyar-les quan era viu. Per això és tan excepcional, perquè és un ésser eminentment viu després de la mort. La seva acció de govern favorita no és la *inter vivos*, sinó la *post mortem*. Només en això s'assembla al mite castellà perquè, clar, si els comparem en vida, bé, deixem-ho estar, perquè clar, després de convertir el metre d'asfalt aquí a Mallorca en una espècie en perill d'extinció crec sincerament haver trobat un nom adequadíssim al nostre futur heroi nacional: conseller sense obres públiques i tren per dins, perdoni, per fora, un nom llarg, això sí, però molt adequat després de guanyar-se l'admiració de tothom davant les seves dues obres magnes en vida: tren fins a Manacor i 500 metres de carreteres en tres anys.

Reconeixeran, amables senyories, que res no té a veure la seva acció de govern amb la seva activitat frenètica a l'oposició, allò que és seu, dona-l'hi, que diuen a Mallorca, encara que sigui per intercessió, perquè hi ha dues formes d'actuar per als mortals, per acció o per omissió, si bé el Sr. Quetglas és capaç d'actuar d'una altra manera, també per

intercessió. El Sr. Quetglas preferí l'omissió quan governava, i ara a l'oposició prefereix la intercessió, avantatjosa per als ciutadans, a l'omissió deslleial a les institucions. Admirable i mai prou reconegut, el nostre admirat exconseller ha intercedit espiritualment per aconseguir l'obligatorietat del servei públic dels vols entre illes i, és més, que consti, amb preu unitari per a tothom. Perquè allà on el veuen, el Sr. Quetglas és, amb la seva feina a l'ombra, en el que ja es coneix com el *holly shadow cabinet* del pacte, que dirien els anglesos, presidit per ell mateix, és, amb la seva feina a l'ombra, repetesc, el màxim responsable d'aquest èxit sense precedents, els vols entre illes o l'obligatorietat dels vols entre illes entre (...) de les Illes amb la península, perquè si l'haguessin escoltat més a vostè i confiat més a vostè i confiat més en la seva intermediació espiritual ben segur que també haguéssim aconseguit l'obligatorietat entre les Illes i la península, aquesta consellera que no l'escolta. Però això justament no ho entendre mai la gent, sense cap dubte fa falta més educació en aquestes illes i més percepció de les coses, sobretot.

Com tampoc no entendre mai la gent que quan els acusen amb un informe del Tribunal de Comptes d'amiguisme i d'ocultisme en la concessió d'obres, desequilibris pressupostaris, despeses sense consignar, subvencions donades amb discutibles baremacions i ni més ni manco 27 organismes públics sense retre comptes...

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sr. President, li deman la paraula.

Deman l'aplicació del Reglament, i li deman per favor que cridi l'atenció a aquest diputat que està parlant, perquè en aquests moments no s'està debatent una interpel·lació contra la meva actuació com a conseller, sinó que això no té precedents, perquè ell està utilitzant un torn que sap que jo no podré replicar. És una interpel·lació al Govern. Deman l'aplicació del Reglament, res més.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, vostè tindrà tot el dret d'aquest món per al·lusions...

(Remor de veus)

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

No, no, no és això.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, per favor, tindrà tot el temps per contestar. I Sr. Font, per favor...

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Vaig acabant, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

...acabi i remeti's a aquesta interpel·lació. Fixació de posicions.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Perquè el Sr. Quetglas, ara tan puntós amb el procediment...

(Més remor de veus i aldarulls)

...ara tan puntós amb el procediment, resulta que considera...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor...

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

...totes aquestes irregularitats com a clàssics, sí, conflictes clàssics entre ambdues administracions.

(Continuen la remor de veus i els aldarulls)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, vagi acabant, per favor, que ja passa de dos minuts.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Vaig acabant. Comprendran, senyors diputats, per deferència, per no abusar del seu temps tan preuat, que no m'estengui en més gestes de segona del nostre heroi, però comprendreu l'oportunitat de referir-me a la generosa indemnització de 180 milions de pessetes a la promotora *Kommanditgesellschaft*, que tenia els drets adquirits per construir un camp de polo...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor, acabi. Ja passa de 2,5 minuts. Un poc de silenci, per favor, un poquet de silenci.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

I ja per acabar només recordar-li que no deixaré d'instar el Grup Parlamentari Popular que el tenguí present... en les seves oracions, Sr. Quetglas. Com haureu pogut observar quasi quasi no he tenguut temps de canviar el nom que li hem donat a aquesta glòria nacional que és el Sr. Quetglas..., però vaja. Res més, moltíssimes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, per favor...

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sr. President, vull formalitzar des d'aquesta tribuna la meua protesta per la manca d'aplicació del Reglament d'aquesta cambra en un procés que està taxat, que està a les interpel·lacions. Veig amb una certa esperança a la cara del Sr. Huguet, portaveu del Grup Parlamentari Popular, cara de preocupació. Li prec, Sr. Huguet, que s'adreci als seus parlamentaris, els ensenyi no solament modals sinó simplement el Reglament de la Cambra, i que els digui què és el que poden fer i què és el que no poden fer a una interpel·lació, perquè jo noestic aquí per defensar la meua gestió passada, jo no surt en aquesta tribuna per defensar la meua gestió passada, la podem debatre quan vulguin i en els escenaris que calgui, però aquí hi ha una interpel·lació a la consellera, i jo em defensaré, però no de les acusacions del Sr. Font, al qual no obsequiaré amb la meua rèplica, sinó a la consellera.

(Aldarull i aplaudiments)

Sra. Consellera, vostè ha estat ofensiva i ha dit mentides, i com que ha estat ofensiva li demanaré que retiri les ofenses. Jo a vostè li diré que és una inepta, però no li diré que és deshonest sense proves, no li ho diré mai, i vostè aquí ha llançat no acusacions, ombres de sospita, ombres de sospita, i això, Sra. Consellera, vostè sap que des de la seva posició no ho pot fer, perquè li explicaré fils per randa quines són les raons sobre les quals vostès fonamenten aquesta interpel·lació bumerang que vostès volen fer contra mi.

Miri, la Llei 9/99 aixecava les excepcions de les DOT en relació, efectivament, al camp de polo de Campos i la urbanització de Ciutadella i, a més, prohibia l'edificabilitat, és a dir, llevava l'edificació a les àrees naturals d'especial interès. Les àrees naturals d'especial interès, com tothom sap i vostè hauria de saber, són sòl rústic, sòl rústic, i el sòl rústic no té drets urbanístics; per tant qualsevol actuació dins sòl rústic no dóna dret a indemnització, perquè l'únic indemnitzable són els drets urbanístics que aixeca la llei quan diu que això és urbanitzables, i llavors hi ha exercici de drets, i si es lesionen aquests drets llavors aquests drets són indemnitzables, però els drets a sòl rústic no existeixen, i per això no es va fer cap indemnització, perquè d'aquests 30 expedients que vostè diu que nosaltres no vàrem indemnitzar li vull fer una pregunta: Quants són de sòl rústic? Sé la resposta: tots. Sé la resposta, perquè a la Llei 9/99 només hi havia tres classes d'excepcions: Ciutadella, camp de polo de Campos i els ANEL. Per tant, a part de Ciutadella l'únic que queda és sòl rústic, Sra. Consellera, i el sòl rústic no és indemnitzable, i per això no hi ha cap indemnització a sòl rústic.

Per tant retiri immediatament les seves acusacions de sospita de parts i quarts. El criteri que va utilitzar el Govern és que a sòl rústic no hi ha drets urbanístics urbanitzables, i això vostè ho hauria de saber.

Segona mentida. Diu que a la Direcció General d'Ordenació del Territori, i fins i tot va fer fer el ridícul al Sr. Matas quan va treure aquí un paper d'un certificat que deia que el director general no tenia l'expedient, i vostè diu aquí avui "i aquest era l'òrgan competent". Sra. Cabrer, em pareix mentida que vostè passi als currículums que reparteix com una experta en administració pública. Aquest expedient no era un expedient urbanístic ni un expedient d'ordenació del territori, era un

expedient d'indemnització per dany patrimonial, és a dir, un expedient que es localitzava exactament a la unitat responsable dels Serveis Jurídics i dels Serveis Econòmics, que és la Secretaria General Tècnica, i que l'instructor de l'expedient era el cap dels Serveis Jurídics, cap de departament, per cert, nomenat per un govern del Partit Popular que nosaltres no varem tocar. Aquest era l'instructor de l'expedient i aquest era l'instructor de l'expedient que va determinar la quantia d'1.088.000 euros, que va dur a Consell Consultiu, el Consell Consultiu va considerar que s'havia d'ampliar aquesta quantitat i el Govern, utilitzant un criteri de salvaguarda dels interessos generals, va mantenir els 1.088.000 euros. I ara vostè em surt aquí avui i em diu que era molt més interessant per a la comunitat autònoma haver pagat 3,5 milions que haver pagat 1.088.000. Caram!, quina manera de defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears té vostè, Sra. Cabrer? Aquí es varen defensar els interessos dels ciutadans i es va indemnitzar dins un procediment net, obert, amb participació del Consell Consultiu, i es varen defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

Ha posat dubtes sobre la publicació d'aquest acord del Consell de Govern. Vostè sap perfectament quin és el règim. Bé, no, no ho sap, perquè jo li he sentit dir a una roda de premsa que els acords del Consell de Govern són secrets, supòs que era de la nerviada que duia el dia que va fer la roda de premsa. Els acords del Consell de Govern no són secrets, el que són secrets són les deliberacions i eventualment algunes de les documentacions que s'hi posen; els acords no ho són, secrets. Els acords tenen un règim de publicació, que és que, quan és un acord de caràcter general, quan es tracta d'un reglament, d'una normativa de caràcter general o afecta una quantitat indeterminada de persones, es publica al *Bulletí Oficial de les Illes Balears*, i quan són la culminació d'un expedient administratiu que afecta interessats en concret s'han de comunicar als interessats en concret. Això és el règim de comunicació dels acords, i aquest és un acord que es va comunicar als interessats, i punt. I es va comunicar als interessats.

Per tant no hi ha absolutament cap ocultisme, cap cosa rara, ni cap element d'aquest tipus. O és que vostè, quan prepara els acords de Consell de Govern, acudeix a la memòria, a les hemeroteques?, o va als expedients? Què fa vostè? Perquè diu "no em va dir res", "jo no ho sabia", "jo no tenia no sé què". Escolti, vostè tenia l'expedient. O sigui, vostè quan prepara un projecte de llei no mira l'expedient?, no mira els expedients que afectin allò que durà al Consell de Govern?

Em creurà o no, m'és igual. Li vull dir una cosa: jo no me'n vaig dur aquesta còpia a ca meva, no la me'n vaig dur. El que no vull és donar-li pistes perquè obri una caça de bruixes dins la conselleria, a la qual vostè i el Sr. Rodríguez són tan afeccionat. No me'n vaig dur aquesta còpia a ca meva, jo no la me'n vaig dur. Li don la meva paraula d'honor. No la me'n vaig dur a ca meva.

(Remor de veus)

Miri, de totes maneres els acords de Consell de Govern no són secrets, Sra. Cabrer, no són secrets. Tenir una fotocòpia d'un acord de Consell de Govern no és cap delictes.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Tenir una fotocòpia d'un acord de Consell de Govern no és cap delictes per a ningú, perquè els acords de Consell de Govern no són secrets, contràriament a allò que vostè va dir en roda de premsa, no són secrets. Per tant, escolti, no faci..., no tiri fum sobre una cosa que està tan clara i és tan evident.

I res més, pel que vostè m'ha acusat. Jo crec que el tema està prou clar.

Però vostè no ha contestat res del que jo li he dit a la interpel·lació, res. Vostè ha duit aquí un projecte de llei prescindint totalment i absoluta del procediment que les lleis preveuen per a l'elaboració dels projectes de llei d'aquest tipus, prescindint-ne totalment i absoluta. Sense informe del Consell Econòmic i Social, sense informe dels consells afectats, sense informe dels ajuntaments, sense haver fet informació pública, sense informe de l'Administració de l'Estat, sense informe de les altres conselleries. Res de tot això. I aquest element que jo he posat aquí damunt, vostè no ha dit ni paraula sobre aquest tema, no ha contestat, i és estrany que el president no l'hagi cridada a la qüestió, perquè la qüestió era aquesta, també, la qüestió era aquesta, i vostè ha sortit amb una interpel·lació contra la meva actuació, insistesc, mentint i establint sospites absolutament injustificades que jo li deman que retiri, perquè jo insistesc, jo a vostè li diré inepta, però no li diré que no és honrada si no tenc proves, i això que quedi molt clar, perquè em pareix que estam degradant a tal nivell el debat i la vida política a extrems inadmissibles, i el Sr. Joan Font n'és una bona prova. Gràcies, Sr. President.

(Aldarull i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, miri, qui degraden la vida política i la varen degradar l'anterior legislatura varen ser vostès.

(Remor de veus)

Varen ser vostès fent acusacions molt falses dins aquest parlament, i aquí hi ha molta gent que pot donar fe del que va ser l'anterior legislatura. Però li dic una cosa, qui degrada l'activitat política és un exconseller que reconeix que està espiant dins la meva conselleria.

(Rialles)

Perquè vostè em diu "jo no me n'he duit l'acord a ca meva". Vostè el va dur aquí i em va entregar una còpia, i la va donar a

la premsa. Que ho ha cercat dins la meva conselleria?, ho cercat dins la meva...? Vostè crida als funcionaris?, vostè està fent això dins una conselleria on hi ha una actual responsable elegida democràticament? És això el que està vostè fent?

(Aldarull)

Perquè el que més greu em sap de tot això és que vostè reconegui que està cridant als meus funcionaris i els està demanant còpies d'actuacions passades, perquè això és espionar l'activitat de la conselleria.

(Més remor de veus)

Això és el més greu que he sentit avui aquí dalt, la veritat, i jo per això...

EL SR. PRESIDENT:

Calmin-se, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

...jo no volia sospitar mai de la meva conselleria i vaig dir: "l'antic conseller s'ho endugué a ca seva". Idò no, ell puja aquí i diu: "No, yo no me lo llevé a mi casa", perquè si no, clar, era massa sospitós, per què se'n duia l'acord a ca seva, perquè és un poc rar, que s'endugui l'acord a ca seva. Idò explicació: "no, és que jo estic espiant la consellera, dins la seva conselleria". Aquesta és l'explicació que ara m'està donant dins aquest parlament. Per tant, Sr. Quetglas, això no és ni una *caza de bruja* ni no, però com vostè entendreà, vostè no és qui per demanar documentació que no sigui per via parlamentària. Eh?, d'acord?, que no sigui per via parlamentària.

(Aldarull)

I si vol tots els seus acords, demani-me'ls reglamentàriament i jo els hi faré arribar parlamentàriament, però això em pareix una indignitat política molt greu.

EL SR. PRESIDENT:

Posi's tranquil, per favor. Continuí. Posin-se tranquils.

(Remor de veus)

No, tots, jo crec que tots.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

A més era el que volia sentir, que vostè espia a la conselleria. Al final l'hi he fet caure, ho sabia, que l'hi faria caure. Això és el que jo volia sentir; em pareix realment indigne que vostè ho reconegui aquí damunt.

Em diu vostè..., vostè realment hi ha encara moltes preguntes que no ha respost de l'expedient, i és això el que

nosaltres volem. Vostè vol a un altre lloc; idò ens seiem on vulgui, feim una *mesa redonda*, però expliqui'ns el tema de Campos, perquè aquí damunt no ens expliquen encara el tema de Campos.

Diu el senyor jutge Quetglas, perquè ara és el jutge, *que el suelo rústico no se indemniza*. Bé, el Consell Consultiu diu, aquesta pobra dona que demana 800.000 pessetes, eh?, per a honoraris d'arquitecte, no per a aprofitament, per a honoraris d'arquitecte, a aquesta senyora el Consell Consultiu li diu que sí, tots els informes jurídics diuen que sí; duen al Consell de Govern un acord de pagar i després proposta retirada, segell i a mà: "*Justificar por qué nos desviamos del consell*". El Sr. Quetglas diu, és jutge, ara, és jutge, i diu a 800.000 pessetes d'aquesta senyora que no, perquè vostè és jutge. I és que també en el tema del camp de polo també és jutge, no? I el tema del port de Ciutadella?, què passa amb el port de Ciutadella? Perquè vostè diu "bé, sòl rústic i port de Ciutadella i camp de Campos"; què passa amb el port de Ciutadella?, que el Consell Consultiu va dir que havien de cobrar indemnització; i què fa el Consell de Govern?, res, un plet, també, un plet. El port de Ciutadella era un altre, també, milionari, amb un contracte d'obres adjudicat per l'Ajuntament de Ciutadella i el Govern perquè es fes el port de Ciutadella, la urbanització i la dàrsena, que aquí hi ha l'antiga batlessa, amb un contracte d'obres a la promotora, però tampoc res. Per tant jo crec que vostè ha de justificar per què uns sí i per què uns altres no, i això, jutge Quetglas, encara no sabem perquè *no hay derecho, lo ha dicho el Sr. Juez*. Ja veurem les indemnitzacions que cauran damunt aquesta conselleria, que sí és segura.

Però realment vostè diu que l'expedient està dins la conselleria. Home, dins la conselleria ben amagadet, on no pertocava. Vostè diu que la Direcció General d'Ordenació del Territori no pinta res dins tota una llei i unes indemnitzacions; idò hi ha altres expedients que sí que pintaven, de responsabilitat patrimonial, però en aquest justament no perquè el duia personalment el Sr. Quetglas perquè ho diu el promotor, personalment el duia el Sr. Quetglas. No pinta res, ni ho sap després, en cap moment no té la Direcció... Nosaltres feim..., la Llei d'ordenació del territori comença a la Direcció General d'Ordenació del Territori, i hi va participar l'Advocacia de la comunitat autònoma, però la Direcció General d'Ordenació del Territori no és que estigués..., on és l'expedient, és que ningú no tenia ni idea, cap funcionari, que duen molts d'anys dins aquesta comunitat autònoma, perquè no són funcionaris de recent ingrés, són funcionaris que duen molts i molts d'anys i no tenien ni idea. Tampoc no ho sabia l'Advocacia de la comunitat autònoma de Presidència, ningú no tenia ni idea i vostè ben calladet, xerrant amb funcionaris meus per telèfon, es veu, no sé, deuen quedar als bars, no ho sé, tot això és el que es veu que passa a les meves esquenes dins aquesta conselleria.

Però hi ha més coses. Aquest document que vostè entregava als promotors de fraccionament del pagament i tot això, on és?, ens el pot fer arribar?, perquè ho diu el promotor, que li varen entregar *día 10 de febrero del 2003*, ens diu fins i tot la data, *que usted le entrega...* No està dins l'expedient. Ens falta, o sigui, l'expedient no està complet. Ens pot contestar per què el secretari general tècnic estava tan convençut que pagarien que demana el compte bancari tres dies abans de l'acord del Consell de Govern? Dia 1 de febrer, "*Asunto: solicitud de*

datos bancarios a la entidad...”, aquest nom alemany, dia 1 d'abril del 2003, “*al objeto de transferir la indemnización que resulte del expediente de responsabilidad patrimonial actualmente en trámite, ruego remita a la dirección más abajo indicada el impreso que se adjunta debidamente cumplimentado*”, tres dies abans que el Consell de Govern digui el que toca, no, no, ja demanen el compte bancari perquè han de pagar ben aviat. Jo són moltes preguntes que encara no m'han donat cap resposta, senyor exconseller, i jo crec que vostès...

I després diu que és més beneficiós..., ah!, que els acords de Consell de Govern es publiquen. No es publiquen els acords de Consell de Govern, es publiquen els decrets i es publiquen els acords que tinguin per objecte un nombre indeterminat de persones. Els acords de Consell de Govern no es publiquen, que quedi ben clar. Se'n publiquen alguns: un decret de Consell de Govern que aprova un reglament es publica, evidentment, però aquest acord no es va publicar, ni es va publicar ni es va fer públic, ni es va fer públic.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, vagi acabant, per favor, i faci conclusions.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Sí, ja acab, Sr. President, perdoni, ja acab, però no es va fer públic en cap moment i aquesta ocultació realment és bastant sospitosa. I tampoc no ens han explicat per què no varen donar cap explicació durant tants de mesos.

Però res més. Evidentment el millor per l'administració pública realment hagués estat arribar a un acord, això sí, com va passar amb altres expedients de les DOT, com era Sa Talaiola, però no un expedient *donde damos a cuenta* d'una futura indemnització; això és perjudicial, això és una cosa mai vista en el dret urbanística, que es pagui a compte d'una futura indemnització. Això no s'havia vist mai i això va contra els interessos generals i contra els doblers públics i l'erari públic.

Jo realment li he de dir que crec que hi ha massa preguntes sense resposta, massa preguntes i molt poques respostes que siguin convincents però, ja dic, jo crec que la deslleialtat més clara que ha quedat avui de manifest és que l'antic conseller espia l'actual consellera.

Moltes gràcies.

(*Remor de veus, aldarull i alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Bé..., sí, Sr. Huguet, per què em demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, per una qüestió d'ordre i una al·lusió directa que m'ha fet el Sr. Quetglas, que crec que és convenient. Miri, Sr.

Portaveu del Grup Parlamentari... Em dóna la paraula, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, sí.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. Portaveu del Grup Parlamentari Socialista, amb tots els respectes vull que sàpiga que aquest portaveu assumeix la quota de responsabilitat que pugui tenir com a portaveu del Grup Parlamentari Popular en la nostra intervenció, però també vull llançar -crec que és convenient després d'aquest debat- un repte a aquesta cambra. Açò és molt fàcil d'arreglar: hi ha un acord, preacord, de la legislatura passada que la interpel·lació sigui grup que interpel·la i Govern, perquè sí que pot ser que hi hagi hagut desviació..., deixin-me acabar, sí que pot ser que hi hagi hagut desviació, però també hi ha desviació quan els altres grups que estan a l'oposició fixen la posició de l'oposició i el que aprofiten és per interpel·lar indirectament el Govern, i d'açò n'hem discutit.

Jo crec que per a un bon tarannà d'aquesta cambra ens podríem homologar a tots els parlaments autonòmics d'Espanya, majoritàriament a tots, ens podríem homologar a les Corts Generals, on la interpel·lació se substancia entre el grup que interpel·la i el Govern, i els altres grups esperen que se substanciï una moció per fer la seva posició. Jo crec que açò donaria un gran resultat, vist el que veim a les interpel·lacions.

Moltes gràcies. Però, Sr. Quetglas, assumeix com a portaveu la part de responsabilitat que em pertoca i esper que els altres també facin el mateix.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, té la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Només per una qüestió..., per la qüestió a què s'ha referit el Sr. Huguet. En qualsevol cas no és el tema de debat ni era el tema que havia suscitat aquesta qüestió, sinó el comportament del portaveu del seu grup en relació a una interpel·lació que està reglada i que hi ha un reglament que està vigent.

I també voldria demanar la paraula per contradiccions de la Sra. Consellera, que ha tret arguments nous i a més ha dit coses que eren més falses encara que la primera vegada.

Primera. Ella ha dit que tenia documentació que deia que jo havia entregat una documentació a l'empresa promotora i no és veritat. No era això el que ha llegit, el que ha llegit és que qualcú l'hi havia donat però que no era jo, jo per descomptat no l'hi havia donat. Primera.

I en segon lloc també voldria insistir en un tema que fa referència al contingut de la interpel·lació. És que no ha

contestat ni una sola de les qüestions de la interpel·lació, i ha convertit la interpel·lació en una qüestió concreta en relació a la meua persona per tirar acusacions absolutament sense fonament, i em pareix que ja han quedat absolutament demostrades. Jo no espia la consellera, jo no he espia la consellera i em sap molt de greu haver dit allò perquè semblava una al·lusió a algun tema d'alguns funcionaris. No va ser un funcionari, que em va donar aquest acord de Consell de Govern; no faci una caça de bruixes, per favor. L'únic que li dic és una cosa: els acords de Consell de Govern són públics, no he dit que s'hagués publicat aquest consell de Govern, no ho he dit, però vostè sembla que està molt nerviosa i no entén el que se li diu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas... Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Sí, president, per contestar aquestes qüestions. Són públics els acords de Consell de Govern. I per què no els fan públics?, per què els varen amagar? No, no, digui-ho. En aquestes illes un tema com el de Campos no ho sabia ningú, no ho sabia ningú, ni la societat, no ho sabien ni els partits polítics que es presentaven a les eleccions a Campos, ningú, cap partit polític, ni Unió Mallorquina, ni Unió Campanera, ni el Partit Popular, ni el PSOE de Campos; ningú no ho sabia, a Campos, s'han quedat tan sorpresos d'aquest expedient com s'hi ha quedat la resta de la societat. Per tant, per què no el varen fer públic?, per què el varen dur d'amagat? Primera cosa.

Segona cosa. Diu que la documentació que falta a l'expedient no la va entregar vostè. Idè aquí diu, li ho llegiré textualment, després de dir que "*hemos tenido constantes y sucesivas reuniones con usted -i va dirigit al conseller, aquest escrit, amb registre d'entrada- y con el secretario general técnico -diu- por nuestra parte siempre le hemos significado la conformidad a su propuesta de calendario -es refereix a vostè- entregada el lunes 10 de febrero de 2003*". Jo no sé si..., ells diuen que és vostè; jo no hi era perquè no espia, en aquell moment, es veu que havia d'espia però no ho sabia, que havia d'espia, en aquells moments.

I respecte a allò que diu de si espia o no a través dels meus funcionaris vostè diu que no ha estat un funcionari. No ens vol aclarir qui ha estat. Vostè diu "jo no em vaig endur l'acord a ca meua, no me'l vaig endur". El té, el mostra aquí i dona còpia a tothom. Diu que *no inicie una caza de brujas*; o sigui, que insinua que és un funcionari. Ara diu que no és un funcionari. Idè el que ha de fer vostè és aclarir qui li ha donat aquest acord de Consell de Govern i d'on ha tret aquesta còpia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, a...

(Rialles)

III. Proposició no de llei RGE núm. 1943/03, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a desplegament d'energies renovables.

...a continuació passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 1943/03, relativa a desplegament d'energies renovables, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sr. President, senyors diputats, senyores diputades, potser no sigui el millor moment per dur aquesta proposició no de llei, no ho sé, però així i tot nosaltres creim que és un moment molt oportú per presentar-la precisament amb la intenció que el desplegament de les energies renovables pugui ser una realitat.

En primer lloc perquè aquest estiu ha estat el més calent de les darreres dècades. En el conjunt del continent europeu s'ha patit una intensa onada de calor. L'estiu del 2003 pot ser un avançament del que pot suposar el canvi climàtic global: onades de calor, morts directes o indirectes per agreujament d'altres dolences, incendis forestals i una sequera que acaba amb tempestes, inundacions o amb greus conseqüències per a l'agricultura i les infraestructures. A Palma varen morir 27 persones més entre l'1 i el 15 d'agost del 2003 que en el mateix període del 2002; a Espanya 6.000 persones també varen morir a causa de l'onada de calor, no en parlem ja d'Europa. Els danys a l'agricultura segons les organitzacions del sector arriba als 1.000 milions d'euros i les pèrdues dels incendis forestals, sobretot a Extremadura i a Catalunya, han estat molt importants, i el consum d'electricitat ha crescut un 14,5% en el mes d'agost sobretot per la utilització massiva de l'aire condicionat. No es tracta de ser catastrofistes, sinó encarar els problemes per intentar resoldre'ls de la millor manera possible.

El canvi climàtic, l'anomenat efecte hivernacle, és una realitat acceptada avui en dia quasi bé per tothom, no per tothom; per la comunitat científica evidentment sí. La responsabilitat també de les institucions és un fet davant aquestes potencials conseqüències del canvi climàtic sobre els ecosistemes i sobre el benestar humà s'han de prendre mesures concretes i clares. La regió mediterrània, a més, és especialment vulnerable als efectes del canvi climàtic i els informes dels equips de científics, patrocinats per Nacions Unides, parlen d'estius més llargs i secs, de pujades del nivell de la mar i de major incidència de fenòmens climàtics extrems.

Les Illes Balears, amb una economia dependent del turisme, com tots sabem, ens jugam el nostre futur amb la política de protecció del clima. Pensem, per exemple, en l'impacte que pot tenir l'increment del nivell de la mar sobre les nostres platges, tal com han alertat diversos estudis científics que ara no esmentaré. Però en segon lloc també és oportú perquè tenim la responsabilitat, i la tenen, evidentment, les institucions, de dotar polítiques serioses per reduir les emissions de CO₂ i minimitzar les seves conseqüències, com marca el Protocol de Kyoto. Des de l'any 90, any de referència per a la reducció de

gasos causants de l'efecte hivernacle establert al Protocol de Kyoto, fins al 2002 les emissions de gasos hivernacle han augmentat en un 57,6% a les nostres illes. A Espanya ha augmentat un 38,6%, xifra que duplica amb escreix el 15% al qual es va comprometre el Govern espanyol a la Unió Europea essent precisament ministre el Sr. Matas. A Balears gairebé hem duplicat, hem augmentat des de l'any 90 quatre vegades més, en temes de transport en un percentatge important i en tema de centrals elèctriques també en un 49. Així no ho ha passat a altres països europeus, que tampoc no hi entraré, que evidentment han fet mesures de reducció.

He de dir també que clarament no hi ha una relació mecànica entre el creixement econòmic i l'augment de les emissions, com així ho demostra l'experiència internacional, i precisament és possible satisfer les necessitats de la població amb una disminució de les emissions. L'any 2003 es produirà un altre augment significatiu i, per tant, convé des d'ara mateix dur endavant mesures concretes per no agreujar aquesta situació.

La tercera qüestió, per què es considera que és idoni dur aquesta proposició no de llei, és que mentre es ratifica el Protocol de Kyoto les polítiques plantejades pel govern actual, tant a l'Estat espanyol com a les Illes Balears, augmentaran o faran que augmentin perillosament les emissions de CO₂: més autopistes, més construcció, més transport privat, etc., etc., etc. El Partit Popular del Sr. Aznar i del Sr. Matas sap perfectament que demanaran responsabilitats a qui governi entre els anys 2008 i 2012 i que, a més, incompleixen en aquest moment greument el principal protocol per protegir el clima i el medi ambient.

La conclusió d'aquestes dades i d'aquests factors és molt clara, i des del nostre grup d'Esquerra Unida i Els Verds creim que és urgent iniciar una transició cap a un futur d'energies netes per cercar mesures que contengui de l'augment d'emissió. El govern anterior va fer una..., perdonau, el govern actual fa una modificació del Pla energètic amb propostes que no contribueixen gens a minvar les emissions, de fet és cable més gasoducte, i això unit a molts altres temes ens posa davant la responsabilitat d'introduir objectius més ambiciosos de desplegament de les energies renovables en aquesta modificació que es fa del Pla director sectorial d'energia de les Illes Balears.

Per tant, i per tot això, des del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds presentam aquesta proposició de llei per fer una aposta cap a les energies renovables cercant els segments de mercat que tinguin més potencial. En primer lloc, introduir un pla de sostres solars fotovoltaics que suposi instal·lar anualment 2 megavats de potència fotovoltaica descentralitzada equivalent a 1.000 instal·lacions domèstiques de 2 quilovats a l'any. Es tracta de prioritzar aquestes instal·lacions a habitatges aïllats, on dur la xarxa elèctrica en aquest moment és costós a nivell econòmic i també a nivell paisatgístic, i evitar la construcció de costoses infraestructures de distribució d'electricitat. També es poden aprofitar infraestructures per instal·lar plaques fotovoltaiques connectades a la xarxa intercanviant energia en els dos sentits segons les necessitats de cada moment.

El segon punt d'aquesta proposició no de llei és un desplegament massiu de l'energia solar tèrmica mitjançant la regulació de la seva implantació en els edificis públics, siguin hospitals, escoles, poliesportius, etc. En els hotels, de fet, ja hi ha un 10% de la planta hotelera que disposa de solar tèrmica, vol dir encaletir aigua a través de l'energia solar, i que entenem que s'ha de potenciar encara més i que també una manera de regular-ho és a través d'ordenances municipals seguint l'exemple de l'Ajuntament de Barcelona, per exemple.

El tercer punt d'aquesta proposició no de llei és introduir un pla d'aprofitament de l'energia eòlica que faci possible un desenvolupament descentralitzat compatible amb els valors paisatgístics i la protecció de les aus, que és un tema també a tenir en compte. L'eòlica és en aquest moment l'energia renovable més competitiva perquè ha rebut més ajuts econòmics, però també és la que més dificultats té per a la implantació a les Illes Balears a causa de les condicions no massa favorables per a aquest tipus d'energia renovable. Així i tot, de manera descentralitzada, entenem que s'ha de desenvolupar amb més intensitat.

Totes aquestes mesures d'implantació d'energies renovables és evidentment que han d'anar precedides per criteris d'eficiència energètica i de descentralització. Evidentment en primer lloc amb implantació de tecnologies eficients, com aïllament tèrmic als habitatges; segon, incentivar aparells de baix consum, electrodomèstics, bombetes fluorescents compactes, etc.; la cogeneració com una producció descentralitzada d'energia en el mateix punt de consum que permet la producció conjunta de calor i electricitat a grans instal·lacions com aeroports, hospitals, poliesportius, hotels, etc., i per tant és una forma que entenem que evidentment s'ha de dur a terme però no és el motiu d'aquesta proposició no de llei.

Evidentment també nosaltres consideram que mesures de fiscalitat ecològica: per augmentar l'eficiència és necessari que els preus energètics reflecteixin tots els seus costos i, per tant, i per acabar, allò cert és que en aquest moment entenem que s'ha de fer una aposta important per apostar per les energies renovables com una mesura que realment demostrï l'interès que diu que té el Govern pel medi ambient. Si realment hi ha un interès perquè el medi ambient sigui un tema central, és evident que en temes energètics és una clau fonamental per intentar cercar les mesures idònies perquè no se continuï amb un increment d'emissions de CO₂ que s'està generant i, sobretot, per intentar d'alguna manera cercar possibilitats de no fer possible que aquest augment cada vegada sigui major, perquè incompliríem tota la normativa que existeix en aquest moment a nivell europeu i a nivell internacional, i sobretot perquè posaríem, evidentment, en perill el nostre patrimoni natural, que va molt més enllà de qüestions purament paisatgístiques i de qüestions purament d'ordre menor.

Nosaltres entenem que aquesta proposició no de llei és una proposició no de llei que feim amb ànim positiu. Sabem i esperam que hi hagi una crítica ferotge a allò que no varem fer nosaltres, perquè és la tònica d'aquest parlament, però evidentment des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, nosaltres com a grup de l'oposició volem contribuir també amb propostes en positiu, i sobretot volem contribuir al

fet que, si aquest govern té tant d'interès com deim en el medi ambient, té tant d'interès en voler fer accions en positiu, idè que comenci -no comenci, perquè hi ha coses fetes-, no només que continuï, sinó que augment, evidentment, la seva contribució fent i apostant més per les energies renovables. Nosaltres creim que això, com dic, serà amb ànim positiu i esper que vostès també. Jo supòs que no perquè m'esper ja, per les paraules del Sr. Font, que tot serà una crítica continuada al que vàrem fer nosaltres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Té la paraula la representant del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. En nom del Grup Parlamentari PSM volíem mostrar la nostra predisposició a votar favorablement aquesta proposició no de llei. L'argumentació presentada per la diputada portaveu del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds ja dóna una motivació clara del perquè d'aquesta proposició.

És vera que el consum elèctric a la nostra comunitat ha augmentat ostensiblement els darrers anys i, a més, aquest estiu s'ha pogut veure clarament amb l'agreujament que ha tengut el consum motivat per les altes temperatures i, clar, el que entenem que s'ha de fer és potenciar l'augment d'utilització d'energies renovables, que evita en gran mesura l'emissió de gasos hivernacle. Crec que no es poden solucionar els problemes només aplicant una sola mesura, i crec que el pla energètic que es va aprovar la passada legislatura va suposar un increment del nostre compromís en aquest sentit, però tot és insuficient. Hem de recordar que a la nostra comunitat les energies renovables només ocupen un 3,4% aproximadament de la producció total de l'energia a les Balears i que encara estam molt endarrerits, fins i tot la nostra situació contrasta amb els països de major potència econòmica, com puguin ser Grècia o com pugui ser Turquia.

Nosaltres creim que aquesta proposició està bé, donarem suport als tres punts, però ens agradaria afegir al segon punt, a més de la regulació, que s'hi pogués afegir la incentivació. Creim que no només s'han d'emprendre mesures coercitives, sinó que s'ha d'incentivar en positiu. A més ja hi ha experiències del govern anterior, i fins i tot de l'anterior, d'establiment de convenis entre conselleries i entre la conselleria i altres administracions per a la instal·lació d'aparells d'estalvi a centres públics, i d'aparells de generació d'energies renovables.

Després jo també faria una referència, que també vostè, tot i que no figura a les propostes, sí que hi ha fet esment a la seva exposició de motius, em feia falta una referència a l'estalvi, però crec que potser això serà motiu d'una altra proposició no de llei o d'una altra iniciativa dins aquest parlament. Per tant l'únic a dir en aquest sentit és que han d'anar paral·lelament polítiques d'establiment d'aparells d'energies renovables, però

també han d'anar paral·lelament amb polítiques d'estalvi d'energia, i que les administracions públiques siguin un exemple d'instal·lació d'aparells de baix consum, i que entre tots, des de l'administració i incentivant també l'empresa privada i els domicilis particulars, puguem anar cap a una major protecció del nostre medi ambient, que és molt més sensible que a altres indrets, perquè ja sabem que les illes constitueixen un punt fràgil dins els nostres ecosistemes.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Valentí Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, estam davant una proposició no de llei que el que demana és modificar el Pla director sectorial d'energia. Una cosa és l'exposició de motius, nosaltres estam d'acord amb la introducció que fan de la proposició no de llei, jo crec que la comparteix fins i tot aquesta cambra, i estam d'acord amb la primera part de la intervenció, també, perquè crec que tothom està d'acord en el fet que hi ha un canvi climàtic. Aquest estiu, efectivament, hi ha hagut unes temperatures més altes i crec que tothom està d'acord, també, en què el model energètic ha de tenir al fet que de cada vegada les energies renovables tenguin més pes dins la producció d'energia.

Però el que hem d'estudiar és la proposta en concret que tenim i els tres punts en concret que demana, o sigui, no les intencions sinó les proposicions. El primer que hauríem de dir és recordar que el Pla director sectorial es va aprovar el 2001, es va començar a aplicar el 2002, i el seu període és fins al 2015; té un any de vigència, i amb un any de vigència hem de veure si ja l'hem de canviar o si no l'hem de canviar, si és necessari i per què és necessària canviar-lo, o si no és necessari i per què no és necessari canviar-lo.

Si anam aterrant al primer punt, que demana introduir un pla de sostres solars fotovoltaics que suposi instal·lar cada any dos megavats pic de potència fotovoltaica descentralitzada equivalent a 1.000 instal·lacions de 2 quilovats pic, bé, el primer que hauríem de saber què hi ha instal·lat de cèl·lules fotovoltaïques. Si volem saber què hi ha instal·lat, anem al Pla director sectorial i veurem que l'any 83 hi havia una quantitat, que era concretament 39.000 volts, i l'any 99 hi ha 526.000 volts, o sigui, 0,5 megavats és tot l'acumulat en 16 anys. Per tant, difícilment es pot assolir immediatament cada any aquesta quantitat. Però per una altra banda, si estudiam el Pla director sectorial d'energia, veurem que el Pla director sectorial d'energia preveu que d'aquí al 2015 hi hagi 7.300 quilovats, o sigui, 7,3 megavats; això vol dir créixer a un ritme de 500 quilovats pic per any, que és la mateixa quantitat de tot l'acumulat en 16 anys. Per tant hem de veure una mica la dimensió de les coses. Jo crec que el Pla director sectorial és ambiciós i ho demostra el que acab de dir. Per tant en aquest sentit nosaltres hi estariem d'acord si en aquests moments..., cada any hi hagués, els 7,3 megavats que volem fer en 15 anys en aquests moments estiguéssim a 5, i diguéssim: "Home, és

que realment fa falta pitjar una mica més perquè hi ha molta demanda i ho hem de fer", però realment estam molt lluny. Per tant, per aquest motiu nosaltres creim que no fa falta canviar per aquest punt el Pla director sectorial d'energia, i en aquest sentit, a no ser que hi hagi unanimitat de la Cambra, en aquest sentit ens abstenem.

Pel que fa referència al segon punt de la proposició no de llei, que demana introduir el foment d'un desplegament massiu d'energia solar tèrmica mitjançant la regulació de la seva implantació a edificis públics, hotels i noves edificacions, bé, què tenim, d'això? L'any 99 l'acumulat durant 16 anys era de 53.000 metres quadrats. Açò és l'acumulat que hi ha. Què diu el Pla director sectorial? Que fins al 2015 en volem fer 400.000. Això significa que hem de dur un ritme per any de 30.000 i darrerament, segons es comenta, i d'això no tenc la documentació exacta, però es diu que els dos darrers anys s'ha crescut a un ritme de 7.000. Per tant estam molt lluny de cobrir encara aquesta quantitat del Pla director sectorial. Nosaltres estam d'acord en el fet que s'ha de tendir a aprofitar-ho al màxim, però el que no té sentit és canviar una cosa que encara tal vegada està al 10%, diríem, de la seva potencialitat. Per tant en aquest sentit nosaltres en aquest punt també ens abstenem.

I pel que fa referència al tercer punt d'aquesta proposició no de llei, que parla d'introduir un pla d'aprofitament d'energia eòlica que faci possible un desenvolupament descentralitzat compatible amb els valors paisatgístics i amb la protecció de les aus, bé, analitzem també quina és la situació. Què tenim en aquests moments? En aquests moments tenim 3 megavats, 3; quants n'hi ha prevists al Pla director sectorial fins a l'any 2015? 75. Si en tenguéssim 50 o 60 en pocs anys diríem "home, s'ha de canviar el Pla director sectorial", però és que només en tenim 3 i la previsió és de 75. Jo crec que canviar-ho ara tampoc no té molt de sentit, tindrà sentit quan realment aquesta xifra s'acosti molt a la xifra prevista i vegem que no la podem sobrepassar. Per tant en aquest punt també ens abstenem.

Com poden veure el Pla director sectorial era un pla ambiciós que aposta per les energies renovables, que en aquest moment encara està molt lluny que s'hagi desenvolupat i per tant el que nosaltres sí demanarem al Govern és que desenvolupi al màxim totes les previsions d'aquest pla, perquè és el que nosaltres faríem si governàssim. El que nosaltres faríem si governàssim seria precisament aplicar-lo. Per tant nosaltres el que demanarem és que s'apliqui. Tenim un pla director sectorial que és bo, de moment consideram que no fa falta que es canviï i nosaltres estam d'acord amb l'esperit de la proposició no de llei, del que s'ha dit, o sigui, veim que hi ha una situació, sabem que s'ha de tendir de cada vegada a utilitzar més energies renovables, però volem que s'apliqui de moment el pla previst que hi ha perquè de moment encara no hem arribat a una situació que faci necessari aquest canvi.

Per tant ens abstenem en els tres punts d'aquesta proposició no de llei, a no ser que hi hagués un acord unànime de la Cambra. En aquest cas el Grup Parlamentari Socialista no tendria cap problema en votar a favor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Valenciano. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Amb independència que des del Partit Popular estiguem d'acord o no amb aquesta proposició no de llei, jo he de començar la meua intervenció dient que pens, Sra. Rosselló, que aquest no és un tema seriós. Efectivament, Sr. Valenciano, crec que no té sentit en aquest moment que ens duguin una proposició no de llei per canviar el Pla director sectorial energètic, no ho crec, pla que es va començar a aplicar, com molt bé ha dit el Sr. Valenciano, dins l'any 2002.

Crec que no és de rebut senyores i senyors diputats que per part del Grup d'Esquerra Unida-Els Verds es vulgui exigir avui mitjançant aquesta proposició no de llei en el nou Govern allò que el pacte d'esquerres no es va voler exigir a ells mateixos. I em cregui Sra. Rosselló, Sra. Interpel·lant que pens que no és excusa que aquest estiu hagi estat un estiu molt calorós i que s'hagi patit una intensa onada de calor, és cert, amb tota la problemàtica que ha duit, però que aquest escalfament sigui precisament el que faci avui necessari incrementar la penetració de les energies renovables. I abans no Sra. Rosselló? Abans no era necessari? És que vostè no hi estava d'acord amb el Pla director energètic que va redactar la Conselleria d'Innovació i Energia? Està d'acord vostè? Hi estava abans amb el Pla energètic? Està d'acord que en els supòsits més optimistes el Pla energètic fixa només un 2% de penetració d'energies renovables? O se li va passar aquest extrem. Abans hi estava d'acord i ara no? Abans el Pla director energètic, com ara, no compleix per tant, el protocol de Kyoto perquè només fixa un 2% de penetració d'energies.

I jo crec que després de les intervencions que hi ha hagut dels distints grups en aquesta tribuna jo he de formular la pregunta a la Sra. Rosselló i he de formular la pregunta a tots els senyors diputats a veure si aquest Pla director sectorial és el Pla director del PSOE, del pacte d'esquerres i he de demanar-li Sra. Rosselló a veure si aquest Pla sectorial no és el pacte dels Verds del pacte d'esquerres. Els Verds quan estan a l'oposició posen sempre el llistó molt alt, exigint molt als altres, però hem pogut comprovar que quan es tracta d'ells mateixos no s'ho exigeixen. I avui Esquerra Unida-Els Verds amb aquesta proposició no de llei exigeixen al nou Govern un sostres solars, que l'anterior Conselleria de Medi Ambient no va ser capaç d'aconseguir. La Conselleria de Medi Ambient a la passada legislatura a través del seu pla d'ajudes a l'energia renovable tan sols va arribar a un sostre mig anual de 171.834 vats, és a dir, 0,17 megavats de potència, molt per sota d'aquest 2 megavats que vostès exigeixen avui a aquest nou Govern. Crec idè que potser sigui mala consciència Sra. Rosselló i que ara mitjançant aquesta proposició vol rentar-se-la. Vostè proposa allò que no ha fet, quan tenia precisament responsabilitat de Govern, però sí ara sí tornen a les seves a fer oposició que d'això sí que en saben.

I miri, respecte el segon punt. A les compareixences del Govern el conseller de Comerç, Indústria i Energia ja va

explicar que posaria en marxa un Pla d'eficiència energètica realitzant en primera instància auditories energètiques primer als edificis públics, començant pels del Govern i després als potencials grans consumidors d'energia tèrmica com poden ser els hotels. Aquest Pla d'eficiència energètica pretén idò fomentar el desplegament de l'energia solar Sra. Rosselló. I miri, jo no sé com qualificar el seu atreviment, no sé com s'atreveix proposar el foment en massa de l'energia solar quan l'ex-consellera de Medi Ambient va deixar de subvencionar, els 4 anys de la passada legislatura, peticions per valor de 5.039.000 euros i que la subvenció que va donar tan sols era de 3.976.000 euros. I a més a més, l'altre dia ens vàrem poder assabentar de quin era el criteri que es va fer per descartar unes peticions i subvencionar-ne unes altres, vàrem saber que s'havia fet per sorteig, bé crec que és idò un bon criteri. Si vostè amb aquesta proposició i amb l'actuació que s'ha fet, que m'hi he de remetre forçosament, pensa que aquesta és una bona manera de fomentar l'ús de l'energia solar, jo sincerament crec que no, crec que fomentar l'energia solar és quan es presenten peticions de subvencions, es donin i si era per falta de partida pressupostària, vostè que va fer concursos d'oposició per cobrir llocs de feina sense tenir capítol 1 segons va reconèixer i que això no era cap problema, francament crec que és molt atrevit per part seva avui fer-nos aquestes propostes.

I en allò que fa referència al punt tercer. He de dir que si estudiem el potencial eòlic de les Illes i miram els mapes veim que són molt pocs els indrets allà on la velocitat mitja anual del vent és igual o superior als 6 metres per segon, que és allò que diuen els tècnics que és el punt crític de viabilitat. Només hi trobam Es Milà a Menorca i que com vostès saben el Govern en aquests moments hi està construint el Parc Eòlic de Balears, el primer parc eòlic de Balears i a Menorca també hi ha altres indrets, però que precisament el Pla territorial de l'illa de Menorca, en aquests moments, els té congelats fins veure quina serà l'acceptació social d'aquestes instal·lacions, instal·lacions que són d'un alt impacte paisatgístic, he de recordar que les torres del Parc Eòlic d'Es Milà tenen una alçada de 50 metres i les pales tenen un diàmetre de 59. Per tant, hi ha un fort impacte i per això, almanco aquesta ha estat la motivació que ha fet que el PTI de Menorca estigui congelat. I quant a Mallorca les zones on hi hauria una petita viabilitat per a aquestes instal·lacions són precisament zones ANEI, les zones ANEI de Tramuntana i de Llevant, que a més estan declarades ZEPA.

Si hem de ser respectuosos idò senyores i senyors diputats i aquestes instal·lacions han de ser compatibles amb els valors paisatgístics i la protecció de les aus, no em sembla convenient fer aquestes instal·lacions a aquestes zones d'alta protecció. Aquesta tercera proposta crec idò que no s'aguanta, crec que cau per ella mateixa, o jo no ho entenc. En tot cas per rectificar, em digui Sra. Rosselló, on vol instal·lar precisament aquestes indústries.

Miri, el Govern ho ha dit i ho ha anunciat, el Govern modificarà el Pla director energètic, però per introduir la possibilitat de connexió elèctrica amb la península i també per modificar i introduir la planificació de les xarxes de transport i també de distribució. Però miri, l'energia solar, la fotovoltaica, entenem que sent molt necessària però les instal·lacions que es fan d'aquest tipus d'energia solar

bàsicament són dins habitatges en sòl rústic, en un gran percentatge. D'aquí idò que l'energia solar fotovoltaica no resta, no és una energia que contribueix a la diversificació energètica quan estam parlant de la distribució del repartiment del consum final energètic. Ho venc a dir perquè a molts d'indrets on es posen aquestes instal·lacions és perquè la xarxa de distribució no arriba o no hi podria arribar pel seu cost i crec que aquest és un dels motius. Nosaltres apostam molt més per l'energia tèrmica, la solar tèrmica, així i tot encara que la fotovoltaica pensam que també és necessària, més que res, per la utilitat que dona, pel servei que dona al ciutadà més que per la contribució que fa dins el repartiment. Però miri, estam parlant de l'energia elèctrica com a la producció de l'energia elèctrica, com la culpable de la contribució de CO2 dins l'atmosfera i jo li he de recordar en aquests moments que en el consum final energètic dins el repartiment, dins la distribució del total del consum energètic, com li deia, l'energia elèctrica tan sols hi participa d'un 19,5%.

A nosaltres ens preocupa també enormement que es pugui dur a terme els complimentes i acords de Kyoto, Sra. Rosselló, nosaltres allò que recriminam en aquests moments..., perdó no recrimin res, retirar la paraula com és evident. Nosaltres en allò que no estam d'acord Sra. Rosselló és que vostè dugui aquí una moció que jo entenc que és oportunista i a més allò que proposa és allò que vostè no va dur a terme durant els 4 anys de pacte de progrés quan vostè tenia responsabilitat de Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo li puc dir al portaveu del Partit Popular que precisament ara tenen la possibilitat de poder fer una cosa que no va fer el pacte de progrés per al medi ambient i per tant, si troben que realment és una proposta, veig que no, però si fos una proposta en positiu ho facin vostès. Jo no estic parlant i li ho vull tornar a repetir d'allò que va fer o no va fer el pacte, tot i que evidentment ens hi hem de referir en algun moment, sinó sobretot d'allò que vostès pensen fer, vostès governen i a mi allò que em preocupa en aquest moment és què pensa fer el Govern d'aquesta comunitat autònoma davant a aquest fet. Per tant, jo crec que amb això facin el favor de parlar d'allò que faran vostès o no faran i en aquest sentit crec que seria el millor que es podria tractar en aquesta cambra perquè si no contínuament estam tirant la pilota a altres temps.

En primer lloc he de dir i crec que amb el Sr. Valentí Valenciano sí es pot tenir, com a mínim, un debat seriós sobre allò que signifiquen energies renovables i precisament dir-los tan en el representant del Partit Popular com del PSOE que la modificació del Pla director sectorial d'energia l'han plantejat vostès, el Govern actual. L'han plantejada perquè ha modificat allò que era un pla que hi havia una qüestió on el gruix de l'energia que havia d'arribar a les nostres Illes havia de ser a través de gasoducte i vostès han considerat que no només havia

de ser gasoducte sinó que també havia de ser cable. Llavors és una modificació suficientment substancial a nivell econòmic, de doblers, i a nivell ecològic d'allò que suposarà la repercussió de fer instal·lacions d'aquest tipus a les nostres Illes que tendran repercussions i conseqüències mediambientals, emissions de CO2 i d'altres que no hi entraré i que evidentment és el moment idoni, vull tornar repetir, per plantejar una modificació, per ventura no ho haguessin fet si hi hagués hagut una altra situació, però vostès han plantejat aquesta modificació. Per tant, facin un gest perquè en temes de medi ambient i vostès ho saben, els temes de medi ambient realment importants són dos sectors, l'energia i el transport i saben perfectament que és aquí allà on es vol fer una aposta perquè realment el medi ambient sigui important o no ho sigui.

Després miri, jo crec que aquí tothom coincideix en què l'anàlisi, la justificació per la qual ens ha duit al nostre grup parlamentari a dur aquí aquesta proposició no de llei, estam d'acord en allò que és l'anàlisi inicial i que tenim una situació on realment ens hem dispartat respecte a les emissions de CO2, que a més tothom accepta que hi ha un protocol de Kyoto que s'ha de complir i en aquest sentit per tant, tenim un repte. Jo dic senyors del Partit Popular agafin aquest repte i facin mesures, les que vostès considerin. Jo he dit i torn repetir, que en l'ànim absolutament constructiu i positiu nosaltres hem duit aquesta proposició no de llei, que per altra banda una proposició no de llei no és una llei, es tracta de donar, diríem, sortida, que s'hagi d'estudiar, jo vull recordar que en el 96 es va aprovar una proposició no de llei, que no llegiré per falta de temps, en aquesta línia i que va presentar precisament el diputat dels Verds el Sr. Balanzat, es va aprovar per unanimitat de fer fins i tot un estudi sobre la situació del clima a les nostres Illes i la seva tendència respecte el futur. Això es va aprovar per unanimitat i alguna cosa s'ha feta, tampoc entrarem si s'ha fet d'una manera o d'una altra perquè crec que no és el tema.

Per tant, el problema hi és i hem de cercar solucions i a més les propostes que s'han fet des del Govern són propostes que incrementaran, en un percentatge molt elevat, aquestes emissions de CO2. Per tant, tenim una obligació primer internacional i tenim una obligació política, com a governants, o com a representants d'un sector de la població, baldament sigui petit, per intentar fer alguna cosa per millorar aquest estat de la situació. No em val dir, bé ja veurem com ho farem perquè el problema és que d'aquí a una sèrie d'anys ens trobarem en què aquest problema s'ha agreujat i sobretot com dic, precisament a partir de les propostes que vostès han fet.

Miri, jo crec que es tracta sobretot de dir si s'està d'acord o no en fomentar les energies renovables, sí o no. Això no és allò que s'ha fet abans, jo li estic demanant al Govern actual què ha fet o no. I dir-li també una altra cosa, poden parlar de la conselleria de Medi Ambient anterior, el dia que vulguin en podem parlar de moltes i de cada una d'elles. Jo crec que la Conselleria de Medi Ambient va fer una feina, dins la mesura de les seves possibilitats, intentant fer implantacions d'energies renovables d'una manera el més acurada possible, en les seves pròpies instal·lacions, etcètera. Però no és la Conselleria de Medi Ambient que du els temes d'energia, la que du els temes d'energia és la conselleria, bé vostè no és el conseller però una conselleria de... ah! Perdó deman disculpes, amb això esper que... un que erra ha de saber que... perdó.

Un altre tema és que si s'accepta, jo li he de dir ràpidament que aquí hi ha un problema molt gros en el tema de les energies renovables i és que no es consideren competitives i per tant, el mercat fa difícil que hi hagi una regulació d'aquestes energies renovables, però si hi hagués una intenció per part del Govern, sigui qui sigui que governi, per dur-ho a terme perquè realment consider que alguna cosa s'ha de fer, evidentment es pot crear aquesta competitivitat.

Jo si em permeten vull llegir només allò que el Sr. Felicià Fuster a una entrevista, no vull fer mal ús d'aquest senyor en absolut, però a una pregunta deia clarament "perquè les energies renovables siguin competitives han de rebre incentius econòmics o penalitzar les que contaminen". Clar això és un tema de fiscalitat, ja sé que en aquesta cambra al Govern actual no li agrada massa, però evidentment nosaltres consideram que és absolutament imprescindible entrar en aquestes qüestions.

Concretament els sistemes d'energies. En primer lloc, nosaltres des del nostre grup varem donar suport al Pla director sectorial d'energia, creim que va ser una passa molt positiva i evidentment com a representant en aquells moment del Govern varem apostar clarament per això, però evidentment dins aquesta diversitat hi havia riquesa i hi havia discrepància, tot i que nosaltres sempre hem cregut que havien de ser més agosarats amb el tema d'energies renovables, però evidentment ja va ser un avanç importantíssim que nosaltres el valoram i molt. Ara bé, hem de ser més agosarats i no em cauen els anells per dir-hi i si el Partit Popular també considera que s'ha de fer alguna cosa, idè evidentment és el moment de fer-ho.

Però dir-li una qüestió sobre el tema de fotovoltaica. El tema de fotovoltaica, el tema de la tèrmica i procuraré ser breu, en el tema de la tèrmica no hi ha gaires problemes, tot i que s'ha de regular, en aquest moment hi ha ordenances, hi pot haver decrets i jo els convit que estudiïn, com a mínim estic segura que el conseller almenys ho estudiarà, la possibilitat de poder regular la instal·lació de més energia tèrmica, que a més té una bona acollida sobretot en el sector hotelier i jo això crec que és una cosa que s'ha de tenir molt en compte. El tema de fotovoltaica en aquest moment, fins i tot, la tecnologia és difícil, ja ho sé i no parlaré aquí d'energies renovables perquè tampoc no tenc temps, però s'està en aquest moment treballant sobre tecnologies més competitives i més fàcils d'instal·lació, però també i vostè ho sap perfectament que el fet d'incentivar més el posar plaques solars a habitatges aïllades que existeixen molt a les nostres Illes és una manera de restar allò que serien motors a gasoil...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Rosselló, si és tan amable.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí vaig acabant. I per tant, millorar molt aquesta qüestió que no faria necessària, o que deixarien de fer, com he dit, unes instal·lacions que són molt costoses.

I per altra banda tot allò que és i que des de la Conselleria de Medi Ambient ho varem intentar fer, instal·lació de plaques a infraestructures ja fetes per vendre l'energia, que això evita

a més haver de fer més producció a través de recursos no renovables.

I ja per acabar l'eòlica. Ja ho he dit, és una energia que té dificultat d'implantació en aquesta comunitat. He dit també i he parlat d'una paraula, evidentment tampoc no tenc massa temps per explicar, que és la descentralització perquè evidentment d'una manera descentralitzada hi pot haver instal·lació de petites instal·lacions eòliques que en aquest sentit creim que s'haurien de dur a terme.

Per tant i per concloure Sr. President, aquesta proposició no de llei està feta, vull tornar a repetir, amb un ànim absolutament positiu davant un problema que és un problema que ens afecta a tota la humanitat, que tenim l'obligació d'intentar cercar solucions i tot i que sempre abans s'hagués pogut fer millor, senzillament el repte si vostès es volen apuntar també a intentar cercar mesures per evitar aquestes emissions de CO2 i sobretot, si vostès creuen que ja que fan aquesta modificació del Pla director sectorial energètic, idè si val la pena entrar en aquestes qüestions o senzillament, com sempre, serà pregonar no dins un desert, però sí que és un tema minimitzat i com que això no és competitiu no val. Jo li dic i li ho dic al Sr. Conseller, això si es treballa és competitiu, falten doblers Sr. Conseller, jo esper que vostè...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló, per favor...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...els pugui tenir per fer més energies renovables i evidentment tendrà el nostre suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat passam a la votació. Anem a votar.

3 sí, 31 no i 21 abstencions. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
